

inueniunt ab Auiē. c. 8 humoribus. 7. c. de ethi-
ca. dicit. n. sic. c. de hūorib⁹: q̄ ē hūiditas vel hu-
mor prim⁹ i forāib⁹ extremitatū puaz venaz cō-
tētus. Alia ē p oīa mēbra simplicia trāscōs sicut
ros q̄ i nutrimentū querti ē aptus: cū cor p⁹ nutri-
mēto caret: vt mēbrū hūectet: cū aliqua cā forā:
vt motus: aut alia aliq̄ exsiccatērit. Et. c. de ethi-
ca. dicit q̄ ē spūz i mēbris sicut ros 7 ē sile oleo
effuso vel spūo i lucerna. De isto noie cābio po-
nit Gal. iij. tegni 2mēto 66. 7 Egidius li. de
formatōe fetus i vtero. c. penultio. q̄ cābiū ē illū
q̄d cābit formāz cibi. p forma mēbrū. de isto dicit
Auiē. c. de hūorib⁹. sicut alius ē humor qui paz
asī coagulat⁹ fuit 7 ē nutrimentū in mēbroz sub-
stātia q̄d ex pte p̄plonū quersuz ē: s3 ex pte essen-
tie cōplete 7 silitudis nōdum fuit quersuz. Et. c.
de ethica. dicit ē actu nutrimentū 7 ē cibus cibās
i effectū: q̄ cibus futurus ē extra: 7 i stomacho 7
i ore. s3 cibus i via ē i epate 7 venis. s3 cibās cib⁹
actu ē cābinz: q̄ cābit formā mēbrū s3 nō statim:
sed i fine tertie digōis vel q̄rte: supposito q̄ sint
quatuor. 7 ista hūiditas est silis dicit Auiē. oleo
ibibito in substātia licinij. 3. hūiditas ē qua cō-
tinuātur ptes mēbroz simpliciu a prin⁹ curatio-
nis: 7 ē silis hūiditati q̄tinuātū ptes toti: de quo
fit liciniū in oleo vl cādela: 7 ista vocat glutinū:
sed nō ē verbū auctēticiū: nisi q̄ iste Egid⁹ vbi
prius posuit ipsuz. Et ideo sciēduz q̄ ē glutinū
multiplex: continuās 7 restaurās. continuās est
per totū 7 est qualitatiū. restaurās est loco de-
perditi: 7 ē duplex. radicale 7 nutrimentale. nutri-
mentale est loco deperditi. radicale ē cibus actu ci-
bens coagulatus 7 assilatus fm totuz ipsi mem-
bro: 7 tūc ē vera nutritio. Et totū vocat sāguis
vsqz ad glutinū: quia sāguis ē vltimū nutrime-
tū. Vcl si volueris dicere q̄ sāguis ē vltimuz
nutrimentuz in venis: tūc nō oportet dicere q̄ to-
tuz sit sāguis ru. vel dealbatus. 7 illud glutinū
vltimū nutrimentale ē pars mēbrū: 7 ē cibus mē-
brū nō sūpsius: 7 hoc ratōe materie. quia cibus
agit a materia dicit Auiē. 7 attrahit a tota spe-
cie dicitur in canticis in prin⁹ quasi. Cum ergo
inflāmant iste hūiditates 7 mēbra radicalia pro-
pe cor: tūc ē ethica. 7 hoc i pfundo 7 i substātia
mēbroz nō i circūferentia 7 cōcauitate eius tūc.
Cause Cause prime speciei vtplurimuz
est se. effimera s3 Auer. i 3. 7 alie
due species sūt. ppter se. materiales humorales
precedētes: 7 idez dicit Auiē. longinquū ē vt ac-
cidat ethica incipiēdo quasi vt sint mēbra radica-
lia iaz inflāmata 7 nō inflāmet humor neqz spi-
ritus ante illud: nec opz vt calefiāt ista nisi sit cā
fortis valde. Et videt mirabile q̄ cā fortis pos-
sit agere absqz hoc q̄ agat i hūoribus: 7 cā debi-

lis nō possit: cū agēs sit passio approximātū vtro-
biqz equalr: ergo vtrūqz agit in medio anteq̄ i
extremo. Nō dico sic dicit Albert⁹. iij. methau-
roy. sicut fulgur agit i gladio 7 nō i vagia actōe
sc̄sibili: pp hoc q̄ vagina ē rara: nec ē ita resistēs
agēti ita subtili 7 forti: s3 gladius ē quid soliduz
pactū resistēs: iō i illud agit: q̄ i actōe requirit
q̄ sit tēpus sufficiēs: 7 ita nō in raro s3 in solido
ē tps sufficiēs: iō fit actio. Silr ē de hūorib⁹ qui
sūt rari respectu mēbrozum solidorum: 7 ita ē in
corpe humano aliquādo p̄cussio a fulgure. Itēz
cā ethice ē eadē cū cā effimere. q̄n agit inflāmādo
facit effimera: 7 q̄n consumēdo facit ethica: sicut
ignis in ligna agit. Itē se. putrida 7 apata p̄mu-
tant ad ethica pp vehemētiā adurētis se. 7 ppter
nimia abstinentiā 7 pp situz supflūā vbi nō datur
aq̄ fra: 7 q̄ nō obseruat lat⁹ cordis: cū epithima-
tibus friis: 7 maxie i morbis mēbroz vicioz cor-
di sicut diafragmatis 7 pulmonis sicut in ptisi 7
pleuresi. 7 ē calefactō epatis ē cā ethice remota:
q̄ calefactio cordis ē p̄p̄qua 7 formalis. Itēz
accidētia aie fortia 7 diuturna exsiccat corpus 3.
tegni. 7 maxie dolor 7 tristitia 7 āgustia ira ex la-
bore fatigāte cor p⁹ 7 aiaz vt ex carcere. Et iō di-
cit Auiē. c. de exercitio. sen. ij. primi li. dimittens
vel relinquēs exercitiū icurrit ethica sicut icarce-
rati faciūt. q̄d tūc ē mirabile: q̄ talis ē quiescēs et
quies humectat ibi ad ellōs. Item talis incur-
rit morbos replonales nō gratia inanitōis. Itē
dimissio exercitij ifrigidat. Nō dico q̄ ethica est
duplex. senectutē 7 febril vel egritudinalis. vñ re-
linquēs exercitiuz icurrit ethica senectutis: quia
supfluitates in corpore remanēt que digestiuam
debilitant 7 morbos replonales causāt: ergo se-
nescere faciūt. s3 senectus ē frigida 7 sicca: 7 hoc
fit q̄ calor ppter supfluitates remanētes debili-
tatur: iō digestiue debilitant 7 cibus nō digerit
sufficiēter in stomacho: ergo nec i epate: q̄ error
i prima digōne nō corrigit in 2. sed Asi. p. affo.
Dām. cōmento 16. nec in 3. 7 tūc mēbra re-
manēt sine nutrimento cōueniēti: 7 sic in idropi-
si 7 ethica. 7 fit inflāmatio accidētalīs pro defe-
ctu adhesionis sicut hic. Ideo dici debz q̄ i ethi-
ca primo cōsumit adeps recens circa mēbra soli-
da nō in cute exterius: quia ibi ē pinguedo. dein-
de antiquior consumit sicut mixta cum carne: 7
ista vocat aruina. vñ versus. Intus adeps pin-
guedo foris aruinaqz mixtu. Vcl diffinit spe-
cies ethice sic non per consumptionē diuersaruz
humiditatu: sed diuersoruz mēbroz: sicut pri-
mo pinguedis 7 carnis. 2. venarum 7 artariaruz.
3. ossium 7 cartilaginū fm partem non fm to-
tum. Et sic patet q̄ per accidens incipit ethica 7
per morbos repletioales 7 propter humiditatez

gēritalem sicut in idropisi. tñ loquēdo de ethica
 febrili istā facit similē p accēs dimissio exercitiij.
 qz supfluitates remanētes carētes euōne gūmēt
 putrediales calorē z putrefiūt. Et ad oēs se. pu-
 tridas sequit ethica si frequēter fiāt vel si diu du-
 rent. Et ita pcedo q labor magn⁹ z exercitiū i-
 tēperatū facit ethicā p se. z quies vera vel dimis-
 sio facit p accēs eā. Itē coitus supfluus vel mul-
 tus z frequēs fluxus vētris magnus mēstruorū
 z emoroiday z vrie sicut i diabetica passiōe: vo-
 mitus vigilie supflue: abstinētia imoderata: stu-
 diū supflūū: cogitatio z sollicitudo: assidua go-
 morrea: oia dīccatiua: supflue calefactiua faciūt
 ethicā. Et q eūo supflua faciat: dicit Auiē. fen
 iij. primi cañ. c. iij. q eūo supflua facit febrē ma-
 xime ethicā. S3 videt falsū qz eūo supflua edu-
 cēdo calorē z spūz ifrigidat. Dico q vez ē i cor-
 pore disposito z medicina fortiē iflante fit se. ibi
 z pp gmotionē hūoz z hūiditatē hūoz calido-
 rū z euigilatiōez. qz ois medicina colāz gmoiet
 z humoz euacuat ē supflū: z tūc pp priuatiōez
 nutrimenti ex siccitate venule attrahūt colerā. sed
 ¶ Dyp. iij. aff. affo. 57. vbi in causone ē supflui-
 tas multa pp medicine caliditatē maiorē: pp sin-
 thomata z accēna fortia maxime pp eductōez hu-
 morūz imoderatā: z ita ifrigidat aliqñ vno mō-
 rōe materie euāte z calefacit rōne gplōnis māe
 sicut dicit. iij. affo. de siti. gmeto. xix. q cessat ista
 que fit rōe medicine cale an euōnē: z fit ista alia
 rōne gplōnis materie. Notādū ē q pma spēs
 fm Auiē. vocat ethicos. 2ª dubilon vel adubel.
 3ª almutaf. i. in qua appet forma que ē in decre-
 pitis quātum ad calorē z siccitatē.

Signa Signa a pte pulsus sūt q post
 tres horas assūptōis cibi patiēti
 pulsus gsiderare debes z calorē quātitatē. z si
 maiorē caliditatē ineneris i arteria q in locis vi-
 cinis z ē se. equalis z vniformis: z nō cadit in ea
 diuersitas qtu ē de rōne sui nec i prima die nec
 i secūda: z cutis vergit ad quādā ariditatez: tūc ē
 signū prime spēi ethice que ē difficilis cognitōis
 z facilis curatōis: qz ē ibi magna siccitas vt dici-
 tur i differētijs febrūz. Pulsus ergo erit par-
 uus durus frequēs debilis fixus fm habitudi-
 nē vnā. s3 qñ supuenit cibus augmētāz velocius
 z fit fortis pulsus valde z icipit magnificari. Et
 pp istud accidit stultis q phibēt eis cibū ppter
 accēna augmētata i calore z alijs maxime p tres
 horas post cibū. z hoc maxime manifestū ē i vo-
 lis manū z plātis pedū cuz siccitate z ariditate
 cutis. z nō ē ita in alijs se. sicut ponit Auer. iij.
 collz. quia in ethica mēbra radicalia sunt inflā-
 mata. z de nā nutritiblis ē assilare sibi nutriēs vl
 cibūz. ergo o3 vt cibus corpi adueniēs adipiscat

calorē extraneū quū is iste cibus sit frigidus vel
 nō: z iō tūc se. manifestat z accēna fortiora. sed i
 putridis nō est ita. ppter ea qz calor i illis radi-
 caliter nō ē fixus in mēbris que i cibū agere de-
 bēt sed i humorib⁹. z iō cā quā ponit Gal. ij. p-
 nost. gmeto 59. z Auiē. iij. cañ. c. de ethica z d
 aqua piecta sup calcē z sup sartaginē vel oleum
 piectū: nō ē bona: qz aqua corūpit calcē z ecō-
 tra. s3 cibus nō distat a nā mēbri tñ q corūpat
 ipsūz: s3 nutrit z cōseruat. Gal. in. ij. pno. ponit
 q calor augmētāz quādo sumit cibum. z Auer.
 ponit q p tres horas post qñ cib⁹ digerit. z hoc
 inuit Gal. ibidē. Dico q qñ sūt cibū futurū. i.
 cibū extra: corpus refrigerat. s3 qñ sumit cibū in
 via digestū i stōacho z aliquālī inepitū z spgīt p
 mēbra: tūc calefacit ea sicut pāni calefiūt a corpo-
 re z post corpa calefaciūt fm Gal. in. de iuuamē-
 tis mēbroz. Notādū qz tactus i ethica indicat
 vel sentit miorē calitatē q in sinocha z i alijs se.
 iflāmatis. tñ in mā in prim⁹ cū tangit ē calor sua-
 uis. s3 cū manus remanet ibi vna hora appet cū
 fortitudine vel magnitudine z nō cessat augmēta-
 ri: s3 tñ ethicus nō sentit suū calorē qz nō patitur
 ab illo: cū calor sit ibi māsiuus z equalis. sed res
 nō patit nisi per gtrariū adueniēs qd mutat ad
 illud qd nō erat. Item dicit Gal. de ista mala
 gplōne diuersa q ethicus nō patit: vez ē passio-
 ne dolorosa nec sentit sensu doloroso. z iō dicit
 Auiē. q ethicus nō sentit iflāmationē tantam
 qtu hīs effimerā aut tertianā: s3 ethice calor sit
 maior calore tertiane: qz ē calor māsiuus i substā-
 tia mēbroz fixus z factus quasi equalis z nālis
 z res a nāli non patit. Ex isto videtur q calor
 sit maior i ethica q i tertiana: qd tñ nō ē vez: vt
 pz ad tactū: z qz colera est calidius qd ē in corpo-
 re: vt dī in mala gplōne diuersa. ergo iflāmatio
 sua addit aliquid vltra. Itē dico q: lz. vl. quū is:
 accipit assitue vl suppositiue: z dicit ethicus nō
 sentit tantū calorē qtu tertianari⁹: lz. i. quū is sup-
 posito q calor sit maior ibi: qz calor ē ibi māsiu⁹
 z equalis. z iō si erit magnus non sentiret ab eo
 sensu doloroso. Itē qd notādū q qdā ē mala
 gplō diuersa z quedā equalis. Mala complō
 equalis ē cū aliqua gplō nō nālis ē tñ gtinuata
 q facta ē quasi fixa z pncipalis. z vocat mansua
 si sit vlis sicut in ethica ē in oibus dispōmb⁹ soli-
 dis fm vnā dispōnez fm formā: non tñ fm gra-
 dus. z iō dicit Gal. in li. de mala gplōne diuer-
 sa: q in ethica sūt mēbra in vltio pmutata in ca-
 lore fm gradū inequalē: nō tñ fm mansionē gra-
 dus. z iō nō ē passio calefactōis maioris s3 gra-
 dum. ē tñ passio resolubilis hūiditatis radicalis
 z virtutis. nec ē ibi dolor tātus sicut i mala gple-
 xione diuersa que nō venit subito s3 paulatine.

Uel

Uel pot dici q triplex e scsus: vt ponit Isaac
 5° se. aialis ronalis naturalis. 7 ideo si no sit ibi
 dolor pcept^o a sensu aiali: est tm pceptus a sensu
 nali 7 ronali. s3 mala coplo diuersa e qn aliqua
 mala ppo diuersa supfluit in toto vl i pte vltra
 naturalitate mēbri vel toti^o corporis. no e tamen
 fixa vl mansua: s3 ex ea p pntinuitate pot fieri eql.
 7 istud ponit Auic. sen 2° primi can. c. d. cas do-
 lorū. Sed Gal. 2° tegni. 2° mēto. i. 42. in 2° mēto
 illius: Itaqz vero 7 fm vētrē. dicit q malitia cō-
 plexiōis e vt in ea aggreget qd calefaciat calefa-
 ctōe forti 7 qd infrat ifrigidatione forti siml. Et
 post cōmēto. i. 45. dicit q mutatio substātie mēbri
 p calz frigidū hūidū 7 sicū e mali^o pponis di-
 uerse. Unde Gal. li. 1° d mala pplone diuersa di-
 cit q i oi se. e mala ppo diuersa pter q i ethica.
 Ex isto argno. si esset simul ethica 7 putrida: cū
 se. totū corp^o occupet: si essent iste due: erit ergo
 equalis 7 diuersa 7 nō equalis: mansua 7 nō mā-
 sua. Ideo dico q i oi se. alia ab ethica e mala cō-
 plo diuersa nisi iungat cū ethica. Uel pot dici
 cū Egidio i vrinis: i 2° mēto illi^o: In se. cōtinua
 lēta supallida clara. q putrida e in pfun^o mē-
 broz so^m solidoz: 7 maxie formalr cordis: alit
 nō est ethica. Et i pria specie ethice e mala cōplo
 diuersa: 7 in 2° nisi i 3° māsiōe scde spēi: nisi q e
 māsiua i pria. s3 i 3° specie e equalis: nō qz cala p
 totū: qz i tertiana ita e: 7 tūc vocat^o p silis. s3 qn e
 māsiua tūc e equalis nali: 7 e qsi cōsuetudinaria
 7 habitudinaria. Alr dicit q ethica e in oib^o mē-
 bzis solidis 7 alie se. in spiritib^o 7 hūorib^o vbi nō
 pot fieri māsiua. 7 ideo iste diuerse ppones. s. di-
 uersa 7 equalis sūt i diuersis ptib^o corporis: non
 sil. nec vna e alia: s3 illa q e mō mala diuersa pot
 fieri equal. Cōtra. s3 hoc cōplo eqlis erit peior
 q mala ppo diuersa sit i via 7 i fieri. 7 eqlis nō.
 qd e cōtra Auic. j. can. sūma de pulsib^o. c. i. 4°. qz
 ppo mala diuersa semp nocumētū facit deteri^o
 q silis 7 eqlis. Solo. dico q cōplo equalis est
 peior q mala diuersa sibi cōrespōdēs ad eā pri^o
 quā e preparās. nō loquēdo de mala cōplone di-
 uersa alteri^o rei: sicut mala cōplo māsiua calidi-
 tatis nō e ita mala sicut diuersa cōposita ex se. 7
 idropisi: 7 ppo equal ptis e min^o mala q mala
 diuersa toti^o. Tū ad dictū Aui. dico q ipse itel-
 ligit de nocumēto sensibili nō mortali: qz magis
 sensibile e nocumētō: ibiqz magis subito venit.
 Et nihil qd nō subito venit fac dolorē vel gau-
 diū. dicit Auic. j. can. sen 2° primi li. doc^o. c. 23.
 Uel pot dici q loquit^o de tpibus q cōplo tpis
 diuersa mō ad calorē mō ad fritatē sic i autūno e
 deterior: q si esset tm caluz 7 tm fruz q diu du-
 raret. Notādū est hic q quāq nō bene sentiat
 ethic^o suū calorē ppiū: bene tm sentit alienū. qz

calidū nō phibet ipressione sensus 7 mot^o vūti
 cōsequit finē. i. nisi sit vltimās cōburēs. s. quē ad-
 modū vides i extenuatis 7 ethicis. dicit Aui. sen
 2° tertij li. c. de palefi. s3 ppo q vtpliuz phibet a
 sensu 7 motu e fritas 7 hūiditas: qz frigidū qtra-
 riā spūi: 7 hūiditas obtundit 7 pat ad putredi-
 nem. Signa secūde specie ethice. apparet sic-
 citas notabilis: 7 qcuqz hora cibā magis inflāt
 7 spūs velocitatē: tē ciba^o e certū signū cū calore
 seqnte. Itē i 3° specie sūt oculi qcaui tēpora pla-
 cui tēsa vēter adheret dorso. pulsus e vacu^o calis
 dur^o ad modū corde tēse. vrina e sic oleū: 7 si ca-
 dat sup lapidē rauce sonat. Et iō Auer. i 4° dicit
 q si fortificet h se. macrescit corp^o ifirmi 7 siccat
 pellis 7 deformat facies ei^o 7 pfundant oculi. 7
 cū puenerit ad vltimū gradū ethice videbis ocu-
 los ei^o qsi aspos cinere: sic videbit i oculis coz
 qui tāgūt puluerē. 7 qtrahunt palpebre iferius
 sicut accidit patiētib^o subeth. pellis frontis tensa
 7 sicca qsi coriū preparū. tēpora h3 tēsa. auricule
 7 palpebre citrie sūt. pell mirach exteri^o fit sicca 7
 rugosa. 7 e mirach exteri^o supra vētrē. s. ex sifac. 7
 e interi^o diuidēs nutritiua a generatiuis in quo
 pēdent itestina. pulsus e tensus sicut corda 7 ve-
 loz 7 debilis. vria oleagina. h Auer. Hic de
 vris notādū q crinoides appet i adustioe carnī
 7 sanguis i pria specie. i. in cōiūctioe cū 2° specie.
 sed petaloidosa vel squamosa sunt de superficie
 mēbroz solidoz: s3 purpurea de cētro coz: 7 sūt
 peiora. 7 significāt etiā specie ethice. Unde qto
 minora tanto peiora dicit Gal. 2° pnosticoz. qz
 tūc veniūt d mēbris solidis quāto. s. minora i la-
 titudine cū pfunditate magis q pri^o. Si tm ve-
 niret ab ei^o mēbro quāto maiora tāto deteriora.
 Ideo illi vsus nō valēt. Certa fides panoides
 q tertia feb^o Est ethice 7c. S3 surfurea 7 squa-
 mosa aliqui veniūt de vesica: 7 tūc vrina e natu-
 ralis. s3 qn a toto corpore fit ethica tūc e coloris
 mali: qz crinoidalia de hūorib^o crudis veniunt
 tādc adustis: appet p Gal. 7. affo. i 2° mēto illi^o
 Quibuscuqz i se. crinoides ipostases sūt supi^o
 vō tenues lōgā egritudine significāt. 7 est crinin
 qsi triticū grossiter cōfractū vel nō bene molitū.
 Tū piguedo i vrina supnatās si a toto corpore
 euenit tarde appet 7 e qsi rete in p^o specie ethice.
 si subito apparet 7 e d remibus tūc 7 vria e boni
 coloris: tūc. i. nō febrilis. Si fit piguedo qsi tela
 arance 2° sigt 2° spēz. si sic oleū 3° spēz tūc. Et
 d hoc dicit Isaac i vrinis suis. 7 Egidius i suis
 optie. Et qz dicit Auer. hec se. raro accidit nisi
 post effimera i corpib^o patis aut post putridā. iō
 oz scire signa pmutationū effimere i ethicaz. Et
 sunt vche^o fortitudis caliditatē i tertia die valde.
 nā fm pliu3 incipit effimera post. i. 2. horas decli-

nare. cū ergo p̄trāsīt. i. horas 7 nō apparēt signa
 declinatōis: imo cōtinuatur vsq; ad 7^m diē. s.
 in omni die 7 fiat fortis: tūc est ethica. Signa
 p̄pōnis ethice cū putrida sunt vinctuositas i v̄ria
 7 egestiōe 7 porissimi cōcōicātes cū arefactōe cuti
 7 remanētia caliditatē sicca post declinatōe se.
 7 porissimoz. vnde i ethica vera nō sūt porissimi:
 s; tātū vnus i quo sunt q̄tuor tēpora morbi. Si
 veniat ethica ab ep̄e calido: tūc ē frequēs pulsus
 valde: 7 silr velocitas. 7 fit pulsus de genere ei⁹
 qui nominat cauda soricia v̄l muris finitina. Si
 fit de potu vini calidi vel antiq; tūc nō erit sicut
 cauda soricia: s; erit acualis ad modū cultelli su
 toz parū. s. i. extremitatib; 7 gracil: 7 i medio
 plus eleuat; 7 grossior. Signa status hui⁹ se.
 sūt cū vngues icuruaūt. 7 sup cutiz ē q̄si pluis ex
 adustiōe solis 7 lippa sicca. 7 oculi bene nō ape
 riūtur pp̄ grauitatē apericēdi palpebras 7 supci
 lia. 7 fit q̄si sōnolētus clausus absq; sōno. 7 sub
 tiliant nares. pili elongant in supcilijs. pediculi
 apparēt. exteriora ossiū oīūz elōgant. iō sunt q̄si
 alati 7 spatule eleuat; 7 tūc ē stat; scōe sp̄ci. 7 q̄n
 liquefiūt cartilagines: 7 tūc fit tertia sp̄s. Itēz
 si veniat a caliditate 7 siccitate stomachi 7 ethica
 sua trāseūte ad epar pp̄ vicinitatem: tūc post p^m
 sōnū appetit posito q; nō multū potauerit ante
 sōnū. 7 os 7 guttur sunt amara. Itē i p̄ria specie
 melius se h; post p̄adiū. 7 in secūda meli⁹ se h;
 ante prandium. 7 in tertia equaliter ante 7 post.

Prognostica Prognosticat hīc q; p̄ria species ē faci
 lis curatiōis postq; cognoscitur. sed de difficili
 cognoscit. Secūda sp̄s in sua p̄ria māsiōe
 facilliter curat; s; i scōa eius māsiōe cū difficul
 tate. s; i tertia ei⁹ nō curat nisi de⁹ voluerit. sed
 in tertia specie nō curat; q; ipsa solidas ptes te
 net. 7 vere solidas. i. sp̄maticas impossibile est hūi
 diōres fieri d; 3^a p̄tacula tegni. Pro quo sciē
 dū q; mēbra dicūtur sp̄matica q; sunt in virtute
 sp̄matis agētis. 7 ideo dū durat virt⁹ spermatis
 possunt restaurari ossa 7 talia sicut i pueris: 7 dē
 tes renasci. s; mēbra sanguinea sunt q; sūt i vir
 tute ep̄is agētis. oia. n. de sanguine sunt materi
 aliter: sed agens diuersificat. Sed ista sp̄matica
 q; sunt p̄p̄inqua nature sanguinis: 7 nō alterant
 multum a sanguine possent restaurari sicut caro
 p̄ria sp̄matica: 7 caro replēs p̄ria 7 scōa. q; caro ē
 sanguinea. q; i natura sua nō multū distat a san
 guine. q; s; Isaac in vrinis suis: caro nō ē nisi
 sanguis dealbat; 7 coagulat; nō p̄fecta coctione
 s; cū puo calore. q; si p̄fecte coqueret in albedinē
 mutaret 7 piguedo efficeret; q; nihil aliud est q̄
 mollis caro decocta scōo: dic Isaac ibidē. vnde
 piguedo accipit dupliciter. Vno modo p̄ pte

aliqua que a frigido coagulat; 7 sic est frigida: 7
 isto modo nō accipitur hīc. Secūdo modo acci
 pitur p̄ carnositate aerea vel adipia cum qua est
 adeps mixta totū remolliēs. 7 isto mō dicimus
 molles carne: aptos mēte dicim⁹. s. mollificatiōe
 carnositatē aeree nō piguedis aquee q; ē i mulie
 rib; vnde quādo vngues icuruaūt 7 capilli ca
 dūt: tūc vicinaū morti. Et si venerit flux⁹ ventri
 tūc citissime deiciū virt⁹ 7 fere in fine cuiuslibet
 morbi lōgi flux⁹ ventris ē malus: 7 v̄t̄plūz mor
 talis: 7 maxie i cōsumptōe. 7 si tibia icipiūt iflari
 tūc v̄t̄plūz infra tres dies moriūtur. Itē q̄n ma
 n⁹ in uol ad tactū sunt aride: 7 post p̄adiū cito
 calide: tūc cōfirmati sūt i ptisi. 7 si cadat appetit⁹
 v̄l si nō possūt transglutire pp̄ siccitatē gutturis
 vel si nō possūt accipere panē: 7 nō nisi sorbiliaz
 iaz p̄pe mors ē. 7 nō pōt euadere etiā si plōgari
 7 alleviari possit. Itē ethica frigida stōachi cura
 bilis ē dicit ip̄licite Haly 2° tegni q̄mēto illius:
 Ita vero s; m ventrē. dicit q; singult⁹ de siccitate
 stōachi curabilis ē: vt Gal. 7° de ingemo. c. 7°.
 pōit̄plane q; ethica stomachi curabilis ē. Ideo
 sciēdū q; sp̄asm⁹ de siccitate 7 singult⁹ sūt quasi
 de eadē cā 7 cōsili. 7 singult⁹ est quidā sp̄asmus
 nō ver⁹. 7 ideo singult⁹ de siccitate humiditatis
 nutritibilis curabilis ē. 7 ista est cū ethica stōachi i
 p̄ria specie: 7 in alijs in p̄ria māsiōe scōe speciei.
 Sed singult⁹ vel sp̄asmus de inanitiōe vel siccit
 ate humidi radicalis v̄l sp̄matici est icurabilis:
 7 talis nō est in stomacho nisi sit cōsumptio v̄lis
 sicut in ptificis 7 in ethicis.

Cura Cura hui⁹ se. p̄ria intētiōe q̄sistit
 in infrigidatiōe 7 hūectatiōe que fit
 p̄ medicinas liquidas. 2° p̄ electuaria. 3° p̄ bal
 nea. 4° p̄ vngueta. 5° p̄ empla. 6° p̄ dicta. 7° p̄
 rectificatiā aerē. 8° curare sinthomata supueniē
 tia. Circa primū ē sciēdū q; res frigide 7 li
 quide 7 hūide sunt cibi 7 medicine. Adedicie
 sunt sirupi cōes sicut sirup⁹ violat⁹ 7 rosatus. si
 rup⁹ simplex 7 iulep de aqua 7 zaccaro. sirupus
 de nenufare. Et si q̄iungit cū putrida tūc sirup⁹
 acetosus sūme valet. 7 oxizaccara simplex 7 p̄po
 sita. Itē. R. radices vngule caballine aq̄tice p̄tē
 j. vmbilici vener⁹ capilline. lentiginis aque añ.
 Ad. j. Et si fit ibi putrida vel calefactio epatis
 tunc d̄bet apponi endiue epatice scariole rostri
 porcini cicoree añ. Ad. 5. Et si n̄ sit casus appe
 tit⁹ tūc valet violarie lactuce. se. papau. añ. Ad.
 j. 5. q; sōn⁹ sūme hūectat eos. se. lactuce se. papa
 ner⁹ albi. se. portulace. se. melonū 7 alioz se. inū
 frigidoz mundatoz maioz añ. 5. 5. sicuti siccaz
 vnaaz passaz mūdataz añ. q̄r. j. pineaz. 5. j. se. is
 maluaz. 5. j. se. citonioz. se. bōbacl añ. 3. ij.
 amigdal. dulciuz q̄r. 5. Si sit calefactio stōachi
 tunc

tūc ros. ʒ. j. 7 si epar calefiat tūc sandaloz alboz
 7 rubeoz 7 citrinoz apponāf añ. ʒ. ij. vl. iij. rasu
 re eboris. ʒ. j. Et si cor sit calūz nimis tūc spodij
 ʒ. ij. cāfore. ʒ. ʒ. qz i potu modicū doloz dabit. 7
 tūc flores nenufaris sūme valēt. Et si sit consti
 pat' tūc flouz violaz qz. ʒ. pūa damascena. xx.
 cassiē. ʒ. ʒ. Si fuerit i prima vice: 7 si sit pulmo
 nimis calid' 7 sic' tūc liqritie lib. ʒ. 7 succi eius
 qz. ʒ. ordei mūdi 7 excorticati lib. j. zuccari albis
 fini. penidioz añ lib. j. vel. ij. vel fm dūitias pa
 tiētis. ʒ. quāto plus de zuccaro tāto melius est.
 7 silr d' pēdijis. 7 iste sirup' ʒficiat cū aqua fontē
 vel aq' puluiali: vel cū aqua ordei in ignē lētū
 sine fumo. 7 vtaf eo mane 7 sero in hyeme mo
 dico tepido si stōachus sit frigidus. alr. n. detur
 actualiter frigidus i hyeme. 7 ita nō d'z eē i alijs
 se. qz calor est hic i mēbris solidis: 7 in alijs nō:
 vt dictū ē. Et sirup' optim' ē i cōsūptis 7 ethiel
 7 ptificis 7 tussicrib' 7 cōualecētib' ex lōgis ifir
 mitatib' tal. ēt magie vʒ studētib' 7 ʒualecētib'
 7 coētib' multū. iō voco eū sirupū aureū. Nec
 debet apponi dragantū nec gūmiarabicū in po
 tib' 7 decoctōib': qz faciūt eos nimis viscosos 7
 tenaces 7 abhominabiles. Cibi iequaliter li
 quidi sunt aqua ordei vel ptisana colata. vinuz
 albū aquosuz aliquāl' aromaticū. lac. brodia ca
 ponis 7 galline. auenatū. ordeatū. colatura aque
 carnis. Ista valent hic: qz facili' est repleti potu
 q' cibo. i. grosso: qz in istis est digestiua debilis.
 De ptisana dicit Auer. c. de effi' in 7° coll. qz
 ptisana post balneū ē melior cib' ppinādus eis
 qui sunt cōplōnis calide si tēpus fuerit calidū 7
 sicū: eo qz infrigidat 7 hūectat 7 adiunat ad ex
 pellēdū supfluitates p oēs vias suas. Sic dico
 in pposito isto qz hec est cōplo calida 7 sicca ac
 cidētalis. Et si dicas hic nō sunt supfluitates: qz
 est morbus imaterialis. dico qz rōne idigestiōis
 7 debilitat' digestiue generant supfluitates ali
 que: ʒ pauce: que nō sūt materia huius morbi:
 que tamē remanētes sunt aliquādo cā se. putridō
 cōiuncte ethice. Cōficiat aut ptisana de or' mū
 do post decocto i aqua quousqz icipiat qsi frāgi
 vel fundi. 7 tunc deponat 7 coletur. vel ordeum
 ponat in vitreo vase vel alio paruo pleno aqua.
 7 tūc vas illud ponat i cacabo pleno aq' 7 deco
 quat sine fumo 7 colet. 7 erit talis pportio qz ad
 lib. j. ordei debēt esse. vj. aque. 7 aliqui ponūt. x.
 lib. 7 tūc possunt decoqui vsqz ad cōsumptionē
 ij. lib. fere. De vino dico sicut dicit Auer. de
 cura effimere qz via alba aquosa aliquāl' aroma
 ticata 7 alia vina bene linsata cū aqua ordei oib'
 istis sūt vtilia si sint assueti bibere: ita qz post di
 gestionem bibat. habet enim plura iuamēta qz
 aqua. nā vinū natationē aque i stomacho vetat

vel phibet. qd idē est. vctositatē resoluūt. vrinam
 prouocat 7 sudorē. animā letificat. 7 adiunat na
 turā ad expellēdū supfluitates. quoniā patiētes
 hanc se. debilitatē digōnis incurrunt: 7 maxime
 quādo vigilāt multū 7 tristant. Cōmēdatiōez
 vini linsati ponit Gal. 7° affo. cōmēto. 58. Tū
 dicit Auic. qz quedā humida hic nocēt: qz cale
 fiūt vt vinū innuendo qz est humidū. Et ʒ. ii. 2°
 affo. dām. cōmēto. 6. ponit qz vinū est humiduz
 respectu mlie: 7 sicū respectu flatis. Est n. hu
 midū cōplōnalr. ʒ qz prouocat vrinā 7 sudorē 7
 de facili cōuertit in colerā: ideo est sicū virtua
 liter. vel dñio materiali est humidū: 7 dñio for
 mali est sicū: sicut ponit Arso i affo. suis. Vel
 est humidū in substātia. i. liquidū. vel qz hūectat
 substātaliter qz cōuertit in sanguinē de facili. tū
 cōplōnalr est sicū. ideo valet hic vinū aquosum
 subtile vel linsatū. 7 hoc raro vel i parua quan
 titate. 7 hoc virtute existēte debili. qz de natura
 sua ʒuertit in spūs: dicit Auic. sūma de pulsib'
 c. xj. De lacte sciēdū qz cib' liqduz medicinalis
 qui magis cōpetit in hac egritudine est lac: dicit
 Auer. in 7° coll. c. de ethica. Et ex eo ē lac mu
 lieris. 7 post ipsuz lac asine. 7 post illud lac capre.
 7 post lac capre lac vacce extracto butiro si vis
 vtroqz modo. Sed quando putrida coniun
 gitur cū ethica dicit Gal. 7° megrategni. 7 de
 ingenio. nō cōpetit lac. qz lac 7 sperma 7 sanguis
 facillime corūpūt. qz nō manet sperma vna hora
 extra vasa quin corūpat: vel vno momēto dicit
 Gal. de ingenio sanitatis. c. v. 7 sic est de lacte.
 Ideo Gal. ibidē dicit qz lac debet isuggi d mā
 millis. vel si abhorreat patiēs istud: ad minus su
 mat calidū quātū possibile ē. Capiat ergo vas
 plenū aqua calida: 7 aliud vas vacuū ablutū cū
 aqua calida: qd desup apponāf 7 ibidē colligat
 7 velociter hauriat. Et d'z sumi in ieiunio in ea
 quātitate qua digeri possit: qz de facili caseatur i
 stōacho: 7 tūc est quasi venenū. ideo debet inci
 pere a modico dādo i primis. ʒ. j. 7 sic addēdo
 dicit Auer. donec veniat ad libras. Et si videat
 qz possit digeri vel ad cotilū qd est. ʒ. iij. ʒ. dicit
 Gal. pūo de ingenio sanitatis. c. 3°. Vel bulliat
 vna inundatiōe 7 ponat modicum aque 7 mo
 dicū salis 7 mellis dispūati tepidi vel succi mēte
 vel ipsi' mēte vel calculi vel lapidi fluuialis cā
 dētis: aut frusta calibis aut ferri cādētis extin
 guat in eo. tūc tardius corūpēt. 7 ideo coagulaf
 7 citius descendet de stomacho. Et si in stōacho
 coagulaf scies istud per pulsuz: qz tūc erit angu
 stiosus. 7 si nō fuerit coagulātū tūc est fortior 7
 maior pulsus: vt dicit Gal. io. de ingenio sani
 tatis. c. 3°. Et 7° d' ingenio. c. 3°. dic qz lac cogno
 scit esse digestū per ventrē detumescētē. 7 qz lac

asine tarde coagulat. dicit Gal. ibidem. ideo docet
dicitare asinā de ordeo in herbis frigidis: sicut la-
ctucis spinachij; attriplice. et videre quod digeratur
per stercoreis fetores non exsiccet nec liquiditate
nimiam. et quod habeat cognosci per pulsū quod amoveat.
et idem ponit 7° megrategni. c. j. Circa brodia ca-
ponis et galline et carnis bouine et arietine et ius
cicerum et caulium et pisorum sunt bona et sana ethice et
febricitantibus quacūque se. sed acutis minus valent.
Auserat ergo pinguedo brodiorum et frestretas et
turbulentia iurium et succorum. Sed quod quidam credunt
quod aqua carnis et brodium decoctionis eius sint
idem: sciendum quod differunt ut dicit Auic. in lib. 8° vi-
ribus cordis. c. de carne. ubi dicit: Plures autem
sunt medicorum opiniones quod aqua carnis sit brodium
decoctionis eius. non tamen est ita: sed potius aqua car-
nis est succus per decoctionem extractus a carnibus
minutis donec coniunctum desudando fluat ab eis et
in aquam frangit caro: eius colatura est aqua car-
nis. Et est tamen dicere quod carnes arietis aut bidentis
ovis annualis arietis iuuenis: vel carnes caponie
vel galliacee scindantur in partes minutas et deco-
quantur et coniungantur et exprimantur fortiter: et succus
exiens est aqua carnis. Et quodam ponunt quod idem est colatitium
bonum quod est medicina maxime cordialis valens ubi
libris et consumptis. Sed de iuribus non debet ius
cicerum nec caulium nec pisorum si sit fluxus ventris:
sed in alijs valent. et est versus. Jus olerum cicerumque
bonum substantia prava. De ordeato sciendum est
quod ordeatum sic fit. excorticet ordeum et abluit cum
multis aquis dulcibus: et decoquat in tantum quod
caro vacua esset decocta: et post terat fortissime
in mortario. et post distemperet eum lacte amigdalum.
et colet. et apponat lento igni donec incipiat inspissari:
et erit ordeatum. et si volueris ibi decoquere
carnes melius erit eodem modo de auenato. Sed prope
si sit gruellum anglicorum de farina auene grossa ex-
corticata: ex qua inde aqua et carnibus cum lacte
amigdalum. vel ceruisia sit optimum potagium sorbibile
liquidum conveniens ethice et consumptis et fere omni
homini. et tamen sit dictum de medicaminibus liquidis
et cibus. Electuaria valentia in hac se. de mane se
zuccarum violatum dianenufar diacitonite que debet
fieri de floribus nenufaris et citoniorum facta in con-
serua. Deinde post praedictum utat succaro rosarum. isto
modo quod si ipso sit lib. j. margaritarum integram
3. ij. coralloz alborum et ru. 3. ij. puluerizent et incor-
porentur cum succaro ro. et illud recipiat cum aqua rosarum.
Item in sero utat electuario quod sic fit. Margaritae
sive diapenidij frigidi sine curamomo diapap. an.
3. ij. misceantur et illud recipiat cum aqua ordei. Si sit
putrida coacta ethice tunc valent rosata novella et
electuarium resumptum. et tunc in propria specie cum putrida
possunt decem gutte sanguis extrahi ad euctandum

venam et sanguinem si virtus sufficiat quod oportet pro ob-
viare putride: quod citius interficit. unde artifex pri-
us insurgit in causam que magis urget. Et in isto
casu sume valent triasandali cum casora modica vel
diarodo abbatum si putrida fuisset longa. Ado-
do videndum est de balneis. quod si non sit putrida con-
iuncta cum ethice nec aqua in visceribus nec tussis: tunc
debet balnari bis in die cibo digesto: non tamen
nisi sint visitati ad hoc. Et deberet aqua modicum
esse plusquam tepida: quia calida resoluit calefacit et
eiatur. ergo talis non competit in morbo materiali.
Et non debet esse diu in balneo nec donec sudet: sed
aqua tepida infundi debet super eum donec ipsius
corpus ingrosset et parum rubere incipiat: et statim
de aqua frigida supaspi vel in ea submergi sic quod
non ledat: quod balneum aque calide vel tepide non com-
petit eis nisi cum preparationis suorum corporum: ut aquam
frigidam possint sustineri in fine balnei. dicit
Gal. 10. de ingenio sanitatis et megrategni. Ideo
Auer. 7° coll. 3. dicit quod balneum aque frigide esset
melius eis si possent sustinere convenienter. Deinde
extremitates et tota spina dorsum cum isto oleo pro-
posito ex oleo violato et nenufarum inungantur. et non inun-
gantur ante balneum. vel cum oleo rosarum. vel cum aliquo
stiptico aliquantulum frigidum. et humiditas balnei re-
tineatur: et tunc cum mappa exsiccat et ad lectum feratur
cum pannis involutis. vel exsiccat cum spongia vel
lintheo molli. tandem ad domum ferat et reiciatur. et
cibo digesto sicut lacte sibi dato iterato potest bal-
nari sic prius. sed tunc ponat in domo humida tra-
quilla bene redolente: in qua sit paucitas aeris. et
post aperiant fenestre et aer refrigeret: quod stupha in
aere calido nocet istis. et debet aer esse temperatus ubi
dimittunt vestes et nudi balneant. Sint ergo post
balneum et unguenta coram lecto suo panem frigidum et
candidum infusi in aqua rosata: et sint contenta plena
aqua frigida in qua folia rosarum. recetium sint: et folia
salicis et vituli: et circa lectum ponantur. scilicet ante ortum solis
collecte: et aspergant aqua rosarum. casorata: et tunc diu dor-
miant postquam comederint. Et in tempore calido aer infri-
gideat cum aqua ab alto descendente. et in tempore fri-
gido trahat aer sicut est si a stomacho vel a pectore vel
a ieiuno intestino: vel a renibus mala propter derinet
ad totum corpus. Si a corde venit cordialia frigida
ut casora rose flor. nenufarum os de corde cerui mar-
garite et filia. Sicut ab apate episcopi vel alterius cu-
reni prius. Sicut si a calore episcopi vide a quibus mem-
bris sit. dicit Gal. 10. megrategni. c. 4. sic iam dicitur:
a diafragmate pulmone mance colon ore stomachi
melaracis oppilatis vel non potest trahere pro-
prietate corrugante: vel aliud tale. Adonem ergo
pro remedio ad ista ex quibus oritur morbus. Circa
balneum speciale sciendum quod balneum in lacte dulci te-
pidum est optimum. Et quod erit pauperibus sumptuosum
possunt

possunt tres vel quatuor: lagene lactis decoqui: et
 lintheamē triplicatū apponi: et tūc debet patiens
 de illo inuolui. et anteq̄ debeat lac ifrigidari d̄z
 lac calidū aliquat̄r supinfundi: vt actualis cali-
 ditas vel frigiditas nō ledat. et tūc postea d̄z cuz
 spōgia vel pāno molli lineo antiquo abstergi et
 desiccari. et illud valet omib⁹ cōsumptis si nō sit
 se. putrida v̄l aḡa. Tūc sciēdū q̄ frigiditas lacē
 min⁹ nocet corpi q̄ friditas aque. s̄z oia frigida
 noceat ethicis pp̄ eoz maciē: dicit Gal. 3.º de ige-
 nio sanitaḡ vltio fo.º. s̄z nihil est iunatiū sine nō
 cumēto: vt dicit 12.º de ingenio. c. 6.º. debet ergo
 infrigidari meliori mō quo possunt. Itē capiāf
 vitelli ouoz cētū et misceant̄ cū lacte dulci et fiat
 balneum sicut pri⁹. nec d̄z iungere post: qz vitelli
 fatis tenēt hūiditatē lactis interi⁹. Electuaria
 cōueniētia stōacho epi et mēbris calidis et siccis
 sunt rose sandali mastix cera. et hoc p̄ stomacho.
 Sed sup̄ epar ponat̄ epica lignū aloes vel spo-
 diū cū istis. Itē cerotū Gal. qd̄ dixit i cura q̄r-
 tane hic valet. Silr succ⁹ sepuine epatice acetose
 portulace lactuce endiuie virge pastoris planta-
 ginis farine ordeī subtilis cū substātia istoz po-
 nanf i vno pāno duplicato: et corpori applicent̄
 vnde venit caliditas et siccatas: s̄z nō diu morent̄
 nisi quātūz opz qz alia mala facerēt. s̄z debet fre-
 quēter renouari: et cū cerod̄ apponēdis sit modi-
 cuz aceti. ista tangit Gal. 10. megrategni. c. 4.º.
 Itē aqua ros. cāforata i qua intingit̄ pān⁹ line⁹
 valet vbicūqz i corpore tali applicent̄. Dieta
 sic ordināda est vt deē lac vt dictū ē: et tūc carnes
 digestibiles in pua quātitate et in liqda substātia
 v̄t pliu⁹ vel i pane. et facta digōne iterato balne-
 ari d̄z: et tūc iungi et alia fm̄ ordinez predictum.
 Carnes que eis laudabiliores existūt sunt pul-
 le gallinaz q̄ nutrite sunt frumēto. et vitellū oui
 est eis optimū nutrimentū. et candellū de isto cuz
 modico vini factū. et capones nutriti ex amigd̄.
 et frumēto eis optie cōferūt et pdices et fasiani ca-
 ro porcina macra. Ista fere recitat auer. 2.º coll. 3.
 et Gal. 10. de ingenio. c. 5.º. Dicit. n. qz caro por-
 cina ceteris est nutritibilior: sed ē dure digōnis. iō
 d̄z dari i minori quātitate et bene trita vel masti-
 cata: et d̄ spina d̄z si: et morselli de ipsa macra cū
 pauco pane. Valet similr galli et capo cuz lacte
 dulci vel amigd̄. cuz modico rizi vel sine eo nisi
 esset fluxus vētris: et tūc erit optimū eis. et ami-
 duz sic tūc valet. Item capiāf frumētum vel or-
 deum: et est melius et decoquat̄ in aqua cum li-
 matijs vel i lacte: et tūc de isto galline nutriant̄ et
 fiāt pigues valde. et sūme valēt macilētis et ipin-
 guant. Silr capones nutriti de florib⁹ arboruz
 fructiferaz i maio sūme valēt qz flores sūt aliq̄l̄
 frigidī. Silr si sic⁹ scindat̄ i ptes duas et in pane

proiciatur eis impinguat gallinas valde. Itēz
 caro hedulina et porcina et asiata pōt eis dari abla-
 to adusto extra. et silr agnina et capriolina i bono
 brodio. alie carnes q̄ predictae nō debēt eis dari.
 De olerib⁹ et herbis eis cōpetētib⁹ sunt epa-
 tica malua viole lactuca spinachia patina d̄ qb⁹
 fit ei⁹ potagiū. et maxie valet eis lactuca: qz ipsi
 p̄ ceteri plus idigēt sōno. et qz virtutes eoz sunt
 debiles nō possunt vna vice multuz sumere: sed
 debēt cibaria diuidi i vicib⁹ plurib⁹. De pi-
 scib⁹ valētib⁹ eis sunt petrosi aque dulcis et ha-
 bētes squamas sicut lucius parchia temerus et si-
 miles. et maxie eis valēt cācri flumiales sic qz euel-
 lāt ab eis extremitates a pedib⁹ suis et ex corpi-
 bus suis. et residuū d̄z lauari fortiter cum lixiuio
 facto de cinerib⁹ vitii: vel aqua et sale: vel cū vio-
 et aqua fursuris trib⁹ vicib⁹ donec mūdificēt et
 purgēt a grauitate sui coloris: post decoquant̄ i
 aqua ordeī. Et tūc de illa decoctiōe pōt fieri or-
 deatū et ptisana bona. et si addant̄ decoctiōi cādij
 penidie se. papaueri añ. 3. j. Et substātia cācroz
 preparatoz silr comedat: et est optim⁹ cibus pti-
 ficis et 2sumpē et cōualecētib⁹: sicut ponit Auic.
 et Alga p̄bus q̄ optie ponit laudes eoz. Pa-
 nis eoz sit de ordeo mixto cū frumento: et sit ibi
 modicū salis. et lauet̄ qn̄ d̄z comedere in aqua v̄l
 vio: s̄z nō sit nou⁹. s. calis. Pōt et panis poni i la-
 cte dulci calo et ibibi: et ē optim⁹ cib⁹ et ipiguas.
 Et d̄ cerebellis et medull̄ nō cōdat nisi d̄ medul-
 la cerui et vituli et brodio sine sale et axūgia galli-
 nacea et porcina: vel cū gūmi arabico et dragāto
 ifuso i aq̄ ros. cū oleo violato. De vnguenti.
 vngat̄ vel cū dialtea et vnguento ptificoz et oleo
 amigd̄. dulciū. pōt tamē tūc cū modica cera fieri
 vnguentū optimū supra pect⁹ et iuncturas. Istō
 optimū est et si ethica veniat a diafragmate: cui⁹
 signa sunt alienatio anhelit⁹ frequēs et parus.
 S̄z cū alienatio sua est firma: tūc ē anhelit⁹ ior-
 dinat⁹ et diuersus. Sed i alienatiōe q̄ fit pp̄ ce-
 reb:ū nō est nocumentū magnū in anhelitu: s̄z i
 oculis et narib⁹ et gutture signa sanguinis appēt:
 sicut recitat Gal. 5.º iterioz. c. 4.º. Et iō bene vo-
 cabat̄ frenesis a frenō qd̄ ē diafrag⁹ qz ex passiōe
 eius pliu⁹ fiebat frenesis. Si ergo hec se. fiebat
 de diafragmate ē pulsus durus: furcula ventris
 circa supiora multū mouet̄: anhelit⁹ inordinate
 se h̄z: nūc paruisim⁹ nūc spissim⁹ nūc magnus
 et rar⁹ nec tardus orthomosis. et aliq̄n vna attra-
 ctiōe bis attrahūt aerē. aliq̄n bis aerē emittūt. ali-
 quādo totū pect⁹ vna cū spatulis et diafragmate
 seorsuz eleuant̄. et interdū flat⁹ est paruisim⁹:
 et aliq̄n maxim⁹ cū alienationē patiunt̄. et hoc po-
 nit Gal. 9.º megrategni. c. 4.º. In isto morbo va-
 lent capilli ueneris adiat̄hos politricuz ordeum

ficut in pleuresi nō vera 7 vera cū liquorē. 7 succo eius vis passis mundis cūz zuccaro: 7 q̄ pedes fricent cū aceto: 7 solijs salicis 7 vitū laucē. Et q̄ clisteria mollia fiat d̄ oleo ros. 7 sale. 7 q̄ circa diafragma fiat iunctio cū oleo violato 7 axūgia porcina. 7 q̄ succi frigidi ponant ibidē: tñ supponant cū panis lineis. S; nō d; locus iste multū infrigidari ne tussis puocet. Et vtaf in cibis lactuca papauere 7 coriandro recenti. 7 si sit hyems modicū aceti apponaf. Et hic sūme v; aer frigidus naturalr vel artificialr fact⁹ 7 ē quasi cā sufficiēs. Itē in omni ethica valet si nō possit comedere clisterizare eos cū colaticijs galliaz 7 caponū cū brodio carniū bonaz: q; v; attractiua attrahit ab vmbilico vtp; i ebriōne i vtero materno: ergo ab intestio ieiuno: q; vsq; ad illd̄ vadit clistere 7 nō vltra: nisi cū magna violētia: vt dixit Gal. 12. de ingenio. 7 Ban. 1. affo. cōmēto i 7. idē ponit. Circa accidētia supueniētia sciendū q̄ flux⁹ vētris i hac se. ē piculosus: 7 i ptisi 7 idropisi. Si ergo veniat vtaf zuccaro ros. cūz cōserua antiqua 7 cū corallis ru. 7 margaritis 7 modico mastice. 7 carnes citoniorū hic valent. Itē de plātagine epica 7 caulib⁹ decoctis i trib⁹ aquis 7 expressis cū lacte amigō. 7 carne arietia pōt fieri optimū potagiū. p̄ eis. Itē de plātagie lacteolata 7 sanguinaria accipiant añ. Ad. ij. de ros. 3. j. de lactucis. Ad. iij. cū ordeo assato fiat pot⁹ cū aqua extinctiōis ferri 7 cū zuccaro. 7 erit optim⁹ pot⁹ in fluxu eoz. 7 def diadragātū frigidū. Itē accipiant turtures iuueniles aut pdices iuuenes: repleant sumach abluto i aqua ro. 7 ponaf iter ventrē 7 decoquat vsq; quo carnes dissoluant i brodio. 7 huiusmodi carnib⁹ cū brodio vtaf. Itē accipiant pulle pue iuuenes albe q̄ sunt frigidiores: 7 nutriant farina ordeī mixta 7 decocta cū sumach 7 limacijs: 7 aquā decoctionis eaz bibat 7 substātiā comedat 7 limacias. Itē si pa. patiat calorē 7 ardorē cū fluxu: accipiat in auroa vnū trociscū cāforatū vel pullā cāforatā cū aqua ros. vel plātaginis: cui⁹ recepta est. R. spodiij boltarmeni añ. 3. j. ros. 3. iij. seīs portulace citrulli cucurbite karabe añ. 3. ij. 7 est karabe idem qd̄ vernix. s; karabe idem qd̄ lambre anglice. ex his fiat trocē vel pillule cū succo plātaginis: vel cū sirupo mirtino 7 cāfore apponatur. 3. j. 7 sunt optimi. tñ loco karabe pōt poni ematites vel corallus ru. si vis. Itē lac i quo lapides fluuiales extinguunt bis vel ter ē optimū i fluxu eoz: si nō sit i putrida se. S; ethici nō debēt accipe lac nisi añ pradiū. 7 maxie debēt vti eo a principio veris vsq; ad finē estatis. alijs tēporib⁹ cōpetit s; non ita bene. Itē panis biscoctus cū succo citoniorū aut vino maligranati istis cōpetit. Et est hic

notādū q̄ balneū d̄ stipticis hic valet vt dicitur 4. affo. ibi. sub cane 7 añ canem 7 c. tñ 3. regimis acutoz cōmēto. 58. dicit oppositū. Et id sciendū fm Auer. 7. coll. 3. c. de cura flux⁹ vētris i effi. q̄ balneū v; i dēclatiōe flux⁹ p̄ mā remanēte: q; iā sūmit 7 diuertit. s; si d; fieri i statu: q; tunc mā corrupta i mor⁹ traheret ad corp⁹ 7 fieret morb⁹ vlis 7 mor⁹ agitatiū. 7 sic loquit i regie acutoz. Et ē hoc optimū balneū q̄ accipiāt extrēitates catuloz iuuenū abiectis viscerib⁹: 7 tūc capiant herbe frigide rōne ethice sicut vngula caballina aquatica: folia salicis vitū lactucay: rōe fluxus plātago 7 lanceola virga pastoris fo. citoniorū 7 piroz vel q̄re: 7 decoquant in aqua 7 balneent in principi⁹ 7 quocūq; tēpore. q; nō ē morb⁹ materialis nisi sit apā vel se. putrida cōiuncta: vel humores crudi vel putridi v; nō apparētib⁹ signis digōnis. Itē capiat lana ifundat i succo absinthij 7 oleo ro. cū aliquātulo mastice. 7 si sit i ore stōachi infla: tūc cū predictis ponaf succ⁹ extremoz vitū cū succo citoniorū 7 cūz cera pōt fieri cerotū optimū. Itē electuariū de carne citoniorū cū lignoaloes 7 mastice. si sint i hyeme sint ibi garosili vel nymoscata. Et d; dari succus vitis ne caliditas ibi d̄netur. 7 tūc cū zuccaro fiat optie electuariū 7 cū cād. vel penidijs 7 cū zuccaro ros. Et suffumigatio ret⁹ scā cū āguillis positis sup carbones optima est: sic satis suz expi.

De ethica senectutis

que cōsequitur s̄sumptionē mēbrorū solidorū: sciendū q̄ ista ē in senib⁹ 7 cōsumptis infrigidat 7 desiccā 7 mlicis iuuenib⁹ q̄si qb⁹ p̄petat lac 7 mel. s; mel i ethica febrili nocet vtp̄liuz. vñ narrat Gal. 5. d̄ ingenio versus finē. q̄ ipse cognouit quēdā agricolā senē qui vixit in agris plusq̄ cētemis annis cui amplior diēta fuit lac caprinū. Qñdoq; vero sumebat cū eo micā panis: 7 qñz miscebat mel: 7 qñq; decoquebat cūz pane 7 extrēmitatib⁹ moroz vel cum mēta. Sed lac non valet oibus senib⁹: s; illis qui bene digerūt: 7 sint hō nullū circa dextrū hipocōndriū idē sentiūt: 7 qui habēt venas latas 7 non habent oxireniā. i. ernctuatōez acetosaz nec vctosaz. Ideoq; d; lac esse boni odoris de aiali iuvene habēte bona pascua. Et d; aliqui sumere lac caprinū qd̄ ē subtilius: 7 eradicat ethicaz dicit Auic. De herbis sibi valētib⁹ sunt bleta petrosiliū malua attripectariola apii 7 macedonicū 7 nō caules. Carnes sint recētes nō false. Sicus p̄petūt sicce oib⁹ q; ventrē hūectant. s; si sumant cū zuccaro 7 cassia. bene laxāt eos leniēdo. Panis d; esse bñ leuat⁹ bene coct⁹ cū melle v; vino. Silt balneū aquaz dulciū: 7 vini quia hūectat: sūt vtilia senib⁹.

nibus. Silr & moderate moueri & somnis. & qz multū vigilāt vt dicitur 3° affo. vsus finē. debēt accipere lactucas cū aromaticis sicut cū cinamo^o nucemoscata spica zinzibere lignoaloes. Sed vinū nō debet esse antiquū nec nouū s; mediocre de quo sumāt satis: vt dicit Auic. c. de regimine vini & aq. Et dare vinū pueris ē sicut ignē igni addere i lignis. s; iuucib^o debilib^o da moderate. s; seni da q̄tū vlt. & si nerui & cap nō sint obilia: & si vene sint large vtaf lacte cū melle & sale. Et pōt i p^o die vti sicub^o cū se. vrtice & kartamo. Et claretū bonū de vino & bonis spēb^o aromaticis erit optimum eis. Caueant a slobotomia coitu sollicitudine cogitatioe. Ira aliqñ cōpetit qz calefacit: sed moderata. qz ex ea nullus morif dicit Gal. 5° de morbo. Inuidia nullo modo nec tristitia nec angustia. exercitiū n̄ p̄petit nisi paucuz. & ideo loco illi^o possunt vti balneo. Et si dicat vinū cōpetit eis: ergo nō lac. qz p̄seruatio debet esse p̄ filia nō p̄ contraria. dico qz sani debēt regi p̄ filia. sed senes nō sunt sani nisi cū querela: dicit Gal. 8 regimine sanitatis. sed neuter dici deberet. ergo debet regi p̄ tēperata in substantia declinātia ad caliditatē & hūiditatē aliquat̄. Al senes a senectute debēt regi cū vino: s; senes a senio cū lacte. vel vtrifq; cōpetit vinū p̄ facilem quersionē in sanguinē & spiritus. sed lac propter facile cōuersionē & passibilitatē suā: qz digestiua eoz debilis. Item clistere mollificatiū de oleo violato vel cōi valet eis: vt venter teneat̄ laqus. & debet cibus eoz preparari cū colatura surfur. & si oporteat aliquādo accipere modicū de sene: qz valz visui. & diaborraginatū sūma medicina ē eis cū modico sene vel catholico vel mirabolani kebuli cōditi: qz faciūt reiuuenescere dicit Auic. in 4°. Et ibi valēt kebuli p̄pter grossos hūiores indigestos rōne debilitatis caloriz: vnde sunt hūmidi accidentāl̄. Sed notādum si vis ipinguare eos propter balneū p̄x calefacta ad ignēz & malaxata & apposita & subito post ablata attrahit sāguinē ad cutez. Et d; fieri balneū ipiguās post p̄adiū anteq̄ cibus cōplete digerat̄: si non sit timēdū de oppilatione interiori: nec d̄ apate. & tunc vngat̄ cūz oleo de lilio & iterato apponat̄ & sic frequēter. & pōt corpus verberari cū paruis virgulis & leuiter. & tūc fricari modicū cū oleo. & tūc emplz de pice erit optimū & sūme: & istud faciendū est in magnificatiōe virge & alioz membrorū. sed tūc debet esse balneū p̄ticulare: & ēplastratio particularis. Notandū qz senes demacrati debēt vitare acetū & acetosa qz demacrant. Silr facit idē sūme accipere cartamū frequenter qz aliqui faciūt ad laxādū. Tamē senes a senectute possunt faciliter pati ieiuniū. s; a senio n̄ s;

debēt accipere frequēter & modicū. qz sunt sicut lucerna parata extinctiōi: dicit Gal. p^o affo. 2° mēto illius: Senes facillime ferūt ieiuniū. Item dicit Gal. 5° de regimine sanitatis. qz ipsi debēt vti diacalamēto diatriton: pipereon pipere albo & longo. qz sūme valet cōtra ventositatē. & cepe coctū & allia valēt eis si sint consueti sumere. S; nō. dentur eis diuretica nimis cito post p̄adiū. & valent eis pignocata pisticata zinziberatū zinziber & ditū puluis alb^o & filia. Itē diaciminuz diagalanga pliris si tussis sit. et diairis vel diaisopus diacalamentū in estate: sed alia in hūyeme diadragantū infusuz silr. Itē gētiana incisa silr cū liquir. & zizib. ē eis sūma medicina. Itēz salsamentū habeant de zizib. & sinapi cū cinamomo aniso cubebl macis gariofi. & silibus. Item de menta petrosilio saluia diptamo piretro anglica^o pōt fieri salsa viridis optima. Et ista omnia valent in frigiditate & debilitate stomachi: itēstinoz & contra vētositates. Et si singultum habeant de replone vtantur aneto: & retineāt anhelitum & ponant̄ calida super stomachū sicut catulus niger & man^o calida: & empla calida dicta prius. Et sic est finis hui^o primi libri Rose medicine. Deo gratias.

Explicit liber prim^o Rose medicine de febrib^o.

Vltia sicut di

ctuz ē prius q̄ duo primi tractatus erūt de morbis vlibus: iō sciendum quot modis dicif morboꝝ vlis. **B**i. n. vlitate occupatōis ⁊ isto mō se. ē morboꝝ vlis.

1° mō dicif vlis vlitate cōtinētie: q̄ 2tinet in se oē genus morbi. sicut aḡa tumores idropisis et podagra. 3° mō dī vlis vlitate idifferētie. ⁊ sic variolē scabies sūt vles: q̄ idifferēter i omni pte corporis sūt. 4° mō dicif vlis vlitate virtutis sicut i sudore ⁊ talibꝝ q̄n cretice veniūt post signa digōnis: q̄n. i. virtus dñatur per totū super materiā morbi. 5° mō dī vlis vlitate corruptiōis: ⁊ sic lepra est vlis. 6° mō dicif vlis vlitate cāe: q̄ ē mater ⁊ cā fere diuꝝ morboꝝ. ⁊ sic reuma. i. ruēs mā ē causa multoꝝ morboꝝ. ⁊ ptifis ē vlis quia cā vlis. i. morbi vlis vt ethice. 7° mō dicif vlis in differētia cāe: q̄ pōt fieri a stōacho ⁊ cerebro: ab epē: ab itestinis: ⁊ sic fluxꝝ vētris ē vlis.

8° mō dicif vlis vlitate lesiōis ⁊ sic epi^o ē vlis: q̄ ledit i porifimo totū corpus: ⁊ appo^o q̄ priuat sensum ⁊ motū. 9° dicif vlis vlitate maioritatis: ⁊ sic dicif paralifis vniuersalis: quia cōtinet totā medietatē respectu palifis lingue vel digiti vel mēbrū particularis. 10° dicif vlis vniuersalitate principalr: ⁊ sic morbi cordis dicif morbi vniuersales: vt tremor sincopis. ⁊ morbi capitis vt dolor morbi epatis vt calefactio eius ⁊ oppilatio eius morbi testiculoꝝ vt sterilitas. 11° ē vniuersalis vniuersalitate infectiōis: ⁊ sic icteritia ⁊ morfea ⁊ lētigines sūt vniuersales. 12° dicif vniuersalis vlitate instrumētali: q̄ cuz omibus mēbris quasi colligūtur: ⁊ sic morbi stōatici sūt vniuersales: sicut vomitꝝ idigestio vētositas ⁊ inflatio. ⁊ morbi similt itestinoꝝ sicut colica iliaca. ⁊ morbi renū ⁊ vesice sicut lapis: q̄ sunt instrumēta vniuersalia ⁊ cōia toti corpori dseruiētia. 13° est morbus vlis vniuersalitate totalitatis: sicut tetanꝝ ē vniuersalis. i. totum tenēs. i. totaꝝ partē superiorē anteriorē ⁊ posteriorē. ⁊ p hoc distinguit iter epistotomū q̄ ē posteriꝝ tantū: vñ ⁊ epistotomꝝ. vel anteriꝝ tantū vt pstotonus. 14° dicif morbus vniuersalis. i. cōis: put distinguitur cōtra morbuꝝ cōsileꝝ ⁊ officialeꝝ. ⁊ sic solutio cōtinuitatis ⁊ vulnera ⁊ vlcera sunt morbi vles de quibus dicet in 3° li^o.

Notandū q̄ in hoc 2° dicet primo de apostemate quo ad eius humores. 2° quo ad eius situz

interioꝝ principalr. 3° de apostematibus extra nascentibus vt scrofulis vel glādulis.

Caplin p ^m de apate.	15 ^m d calefactōe epat.
2 ^m de idropisi.	16 ^m de oppilatōe ei ^o .
3 ^m d dolore iūcturaz.	17 ^m de sterilitate sexus humani ⁊ cōtinet tractatum de passiōibus mulierum.
4 ^m de variolis.	
5 ^m de scabie.	
6 ^m de sudore.	
7 ^m de lepra.	18 ^m de icteritia morfea ⁊ lētigine.
8 ^m de reumate.	
9 ^m de ptifi.	19 ^m de vomitu idigestione vētositate ⁊ inflatioe stomachi.
10 ^m d fluxu vētris ponēdo eius causas.	20 ^m de colica ⁊ iliaca.
11 ^m de epilepsia ⁊ apoplepsia.	21 ^m de lapide.
12 ^m de paralesi.	22 ^m de spalmo.
13 ^m de tremore cordi ⁊ cardiaca ⁊ sincopi.	23 ^m de venenis que interficiūt iterius ponēdo signa ⁊ cās.
14 ^m de dolore capif.	

Postema ⁊ tumor

idē sūt fm aliquos vt dicif 4° pti^o affo. 2mē. 34° i 2mēto illi^o. si a febre tumore n̄ exite i faucibꝝ ⁊ c. **D**icif. n. aḡa apost ⁊ tumor. i. posterioꝝ tumor. i. tumor supueniēs post dispōnē nālē. **V**el dī ptis tumor vel pter nāꝝ tūoꝝ ad differētia pignedis supueniētis i toto corpe: q̄ tñ pignedo supflua n̄ ē mēbrū nisi supfluuꝝ: vt dicif **J**fi. p^o pti^o affo. dām. 2mē. 32°. **D**iffinit sic. aḡa ē tumor pter nāꝝ. **A**lio mō sic. aḡa ē egritudo 2posita ex malitia 2mixture. i. 2plonis. ⁊ ex 2titate ⁊ figura. ⁊ ista ponit **H**aly: 2° pti^o regni. 2mēto 154. i 2mēto illi^o: oñsuz ē. in tractatu d vīa egritudinū. **S**3 **A**uic. c. 5° sen 2°. dicif q̄ aḡa ē morbus 2positꝝ i quo oia gnā morboꝝ repunt: q̄ ē in eo malitia 2plonis ⁊ 2positiōis: q̄ peccant in situ figura ⁊ 2titate. ⁊ ē ibi solutio 2tinuitatē ppter reploneꝝ descendētes partē a parte: q̄ nulluz ē aḡa nisi sit ibi malitia 2plonis cuz mā. licz **C**onstantinus dicat 8° pantegni. c. 12°. **B**al. inquit: quidā flones de 2plone mala nascunt: ea tñ vocāt sine mā. **D**ico sicut dixit **B**al. 5ª pte affo. cōmē. 65°. q̄ flegmō accipit duplir. vno mō pro apate calido acuto vtplimuz de sanguie generato. **A**lio mō sumit p calore nimio vel intēfione nimia: ⁊ isto mō accipit **C**ōstātinus: q̄ dicif q̄ mēbruz in isto flegmone ardorē patitur atqz ruborē: ⁊ est quasi patiens sustinēs se. **C**onstātinꝝ 8° pātegni vbi pti^o diffinit apostema sic. **A**postema ē grossitudo ⁊ inflatio quas de superfluis humoribꝝ aliqō mēbruz patit. **B**al. 5° aff. vbi pti^o dicif: oē aḡa tumorē eē vel grossitudinē extra

extra naturā eminentem. Et ideo quia tumor ex-
tra naturā potest esse in omni mēbro: ideo qđli-
bet mēbrū potest aperi. Qđ i quolibet mēbro
possit eē tumor talis patet per Avic. c. 5° fen 2°
primi libri vbi dicit: qđ pōt extēdi naturaliter p
aduentū nutrimenti pōt distēdi ināli p supflūz
nutrimenti. s; oē mēbrū p^o mō extēdit q; nutrit:
ergo pōt distēdi nō nāli. Et idē augmētū facit
3° can. fen p^o. c. d. carabito. i. de frenesi. 7 fen 7° d
dentib^o 7 ossib^o idē pbādo. Et ex hoc cōcludit
qđ cer^m pōt aperi: s; Serapio dicat oppositū p^o
practice sue. 7 Haly. c. 20. q; ē hūidū fluidū liq-
dū: ergo non retinet materias. Ideo dico qđ ad
apationē qtuor pprie requirūt. s. fluxus supflui-
tati ad mēbrū. receptio earūde 7 sferuatio. tūo:
vel inflatio. tria p^o pnt fieri in cerebro. qrtū nō
naturalr: 7 illō quartū ē formale i apate. Dico
tū qđ Avic. cecedit ipz i sui substātia posse aperi:
7 hoc est verū. 7 q; viscosū 7 terrenū est: ideo sa-
tis retiet mās vt apentur. S; de corde ē magis
dubiū: q; Avic. ponit fen. ii^o. tertij libri. qđ cor nō
tollerat apā. 7 Haly 2° particula tegni i qmēto
illius. ea que s; cor ex diuersi spēb^o 7 c. dicit qđ hō
morit ante cōfirmationē doloris i corde. Ideo
dico qđ omne apā in substātia cordis ē mortale:
ideo nō tollerat cōfirmationē apatis in eo. i. sta-
tū eius qđ ante illud moritur. 7 ideo vocat cōfir-
matio morbi stat^o eius vel finis augmēti.

Cause Causa aut est humor ab alio mē-
bro veniens aut in eodē mēbro col-
lect^o. Ideo diuisio apatis cōis est. Apostema
aut generat p viā deriuatōis: aut p viam conge-
stionis. Primū est de materia missa vel deri-
uata vel fluēte de vno mēbro ad aliud. Secūdu
est de supfluo nutrimenti collecto in eodē mēbro.
Primū. s. fluxus vel motus materie de mēbro
ad mēbrū fit ppter sex cās. Prima ppter fortitu-
dinē mēbri expellentis vel mādātis. ideo Hal.
ponit qđ mēbra fortia mittūt sua supflua ad mē-
bra debilia 7 nobilia ad mēbra debilia 7 igno-
bilia. 2° de morbo 7 accidēt. c. 6. 7 13° de igenio
c. 2° 7 3° pnosticoz. cōmento. 2°. 2° ppter debi-
litatē virtutis expulsive mēbri recipiētis. 3° est
multitudo materie. 4° largitas poroz. 5° est
defectio virtutis pascitiue. i. nutritiue 7 conuer-
sive in mēbro cui mandat. 6° est q; mēbra reci-
piētia sunt supposita 7 subdita mēbro mādanti.
Et istas cās sex ponit Constatin^o. 8. pantegni.
Et possunt poni due alie. s. mor^o mēbri recipiēd
7 calefactio eius. q; dicit Hal. 2° pnosticoz. cō-
mēto. 66. in cōmēto illi^o. apā 7 vesica in pede 7 c.
qđ effusio materie vel hūoris ad mēbra que mo-
uent 7 calefiunt est facilior. Et ideo ponit ibi qđ
exiture fiunt prius in iuncturis ppter motū eaz

7 ppter amplitudinē locoz vacuoz in eis. Est
hic notādū qđ exitura ē apā gnātum per viā de-
riuatōis: quia est idē qđ apostema expulsiū cre-
ticū a natura cretice. 7 Avic. vocat ipsū adube-
lati. Causa apostematis generati per viā cō-
gestionis est ex defectiōe virtutis pascitiue non
perfecte cibum ad ipsū venientē digerētis. cui^o
supfluitas permanet 7 paulatine creciscit quousq;
mēbrū impleat 7 extendat: 7 apostema generat
in mēbro fm hunc modū. Quando malitia cō-
plexionis accidit quibusdā mēbris: aut impellit
ad ea supfluitas ex mēbro fortiori eis: 7 non pōt
hoc mēbrū expellere eā a se nec digerere stat su-
perfluitas ista i eo: 7 fit ipsa in eo p istū modū:
sicut si trahat sanguis vel aliud hūidum ad mē-
brū in tanta quātitate qđ vene magne impleant
ex eo: s; parue vene donec perueniat ad mino-
res omniū per vias que sunt in eo. tunc quan-
do sunt plene vt videt resudat ex poris eaz ex lo-
cis vacuis qđ implet ista loca vacua que sunt inter
partes mēbri. ideo est ibi solutio cōtinuitatis dic
Avic. 7 tūc isto facto est tumor preter naturā qđ
vocat apostema. Si ergo phibeat eius exspiratio
accidit in vna duaz rerū: aut vt ifrigidet aut pu-
rescat 7 digerat 7 facit sanies. Ista ponit Haly
2° parte tegni. cōmēto. 156. Idem ponit Hal. in
lib. de mala complexionē diuersa.

Spēs apatū sūt multe. s. sex in gnāli: s; mās
sex: ex qbus fiūt. s. qtuor hū. aquositas 7 ventosi-
tas. De sanguine fit apostema qđ vocatur fleg-
mon. i. inflatio tumida. 7 per hoc distiguitur ab
apostemate colicon qđ est ibi inflatio: sed modi-
cū tumida nō acuta sed lata. Si ergo magis vin-
cēs sit sanguis tūc ē flegmon. Si ergo est magl
vincēs fla qđ deberet. s. fm proportionē cuz alijs
humoribus generat tunc apostema molle quod
nominat vndimia vel zimia vel pallus. Et si est
vincēs colera rubea: gnatur apā qđ nominat he-
risipila. Si ē vicēs cola nigra adusta: tūc fit can-
cer vlcerat^o. Et si melia nālis tūc fit sclerosi. i.
apostema durū. i. cancer n vlcerat^o. Et si sit san-
guis grossus inflāmatu vehementis adustiōis
generatur apostema qđ vocatur carbūculus: q;
rubit vt carbo ignitus 7 est apostema cōpositū.
Ppter quod notandū est qđ duplex est apo-
stema. quoddā est simples. aliud est cōpositū.
Simplex est qđ est de vno hūore per dominū.
Cōpositū est quod est de duobus per domi-
niū. Et sicut dicit Avic. 4° can. fen 4°. c. p^o. qđ
sanguis aut est laudabilis: aut non. Et laudabi-
lis aut ē grossus: aut subtilis. Si est grossus fit
flegmon q accipit carnē 7 cutē simul: 7 ē cū pul-
satiōe. Si subtil: fit flon q accipit cutē solā: 7 dī-
spina 7 non est pulsatio. Si sanguis sit malus

et grossus sunt exire male et carbunculi et talia. Si subtilis malus: tunc declinat ad herisipilam. Et si subtilis non multum: facit sionem herisipilide. Adhuc si subtilis valde facit herisipilam stonidem. Et ista sunt composita compositioe humorali. scilicet omne aqua est compositum compositioe formali: quod continet in se omne generum morbum de quibus fit unum morbum. De colera sicut dicit Avicenna. quod sunt aqua cala: scilicet diversificat. quod colera quodam est subtilis valde: quodam grossior: quodam grossissima quod omnes sunt subtiles. sed secundum magis et minus potest dici quod colera est subtilis subtilior et subtilissima. De subtilissima: fit formica deambulativa aut corrosiva et est in cute. de subtiliori quod est grossior ista: et est magis inter quod in cute fit formica miliaris: et est parva sicut formica magna: et caput habet sicut granum milij vel horobi: et est minoris inflationis et resolutionis. De subtili quod est grossa respectu et mala fit formica corrosiva. et si ingrosset quasi sanguis fit herisipila: et propter subtilitatem suam non recipit nisi in cute et iuxta eam. Et omnes pustule calae sunt aqua cala sicut variolae et morbilli et ignis peticus. scilicet variolae et morbilli sequuntur se. sanguinis inclusam. sicut ad sionem et herisipilam et carbunculum sequitur febris: donec materia digeratur. quod ad omne apostema calum sequitur febris si sit in membro nobili vel prope. Sed Avicenna. 3° coll. 3. c. 3° dicit quod herisipilae sunt duae species. una est herisipila ruboris et videtur quod sit mixta cum sanguine multo propter rubedinem: et non facit. scilicet magnam tumorem et dolorem non est acutus. Alia est herisipila formicularis et ibi plus domiat colera: propterea inducunt pustulas et corrosiones. Et aliquando apparet tantum in cute. Aliquando est fixa in substantia membri: et tunc est peior. Aliquando est in concavitate membri iterius: ut in stomacho vel intestinis et ledit operationes sine aqua manifeste. et si in stomacho sit est sitis febris continua cum dolore pungitivo sine tumore etc. Adodo de apostematibus frigidis videndum quae sunt quatuor: flegmatica melancolica viscosa et aquosa. Aquatum flegmaticorum quedam sunt a flegmate subtili sicut pustulae quae fiunt in nocte quae vocantur filiae noctis: et sunt albe lucide pruriginose: et fiunt a flegmate subtili calido vel salso vel cum quo est pauca colera. Quedam fiunt a flegmate grosso sicut scrofule: et iste nascuntur in carne glandulosa sicut in collo et in ascellis et in inguibus: et sunt ibidem ex aquatibus glandulosis et sunt quantitas piri vel nucis. et de genere istorum sunt verruce depedentes et clavi molles: et glandulae de flegmate sunt molles. Et quedam fiunt de flegmate mediocri et erit aqua molle quod est sine dolore non durum: dicit Galenus. 4^a particula affo. 2° merito 33°. Cum tamen in omni aqua sit solutio continuitatis et mala complexio quae est causa doloris. dico quod mala complexio subito veniens facit dolorem: et est solus causa coniuncta. sed

solutio continui paulatina est causa doloris si sit a causa exteriori. aliter non oportet nisi sit magna. vel est ibi dolor obtusus non acutus nec tatus sicut de materia calida. Aquata melancolica sunt triplicia in genere: durities vel scleriosis: cancer: glandulae. et de genere glandularum sunt scrofule et nodi. et ista vltima fiunt de flegmate caseato: dicit Avicenna. 2^a parte tegni in 2° merito illius. ex humoribus illius qui praeter naturam etc. et est 2° merito. 147. Et ideo sunt duplicia: melancolica vel flegmatica vel composita ex utroque. scilicet ista differunt quod glandulae sunt separate a membro in quo stant et involute in cooptorio et scrofule similis: sed adherent cuti et non substantie membri. sed cancer et durities sunt fixa et mixta in substantia membri. tamen differunt quod durities vel scleriosis est aqua quietum sedatum destruens sensum et permanens in membro in eodem statu cum quo non est dolor. Sed cancer est mobilis ledens et habet radices inexas membro et non destruit ibi sensum nisi tempus fuerit elongatum et mortificat membra ut videbitur in 3°. Sed aqua dura quae sunt sicut in principio. quae aqua sanguinea et flegmatica convertuntur in duritiam supposito subtili. Sed nodus est ut plurimum in nervis et est massivus magis in loco uno quam glandula: et eius tactus sentit nervosus: et cum strigendo vel comprimendo tangitur redit ad locum suum. et accidit propter laborem et destruitur propter poderosa supposita absque compressione foris sicut pro plebibus. Aquata aquosa sunt sicut idropis et rames aquosa: et est hinc aquosa in testiculis. et aliquando est aqua aquosum in craneo vel in capite. Aquata viscosa sunt duplicia: quia est elevatio vel cacesia etiam est inflatio. Sed cacesia habet ventum in substantia membri admixtum: sed in inflatione non. sed est separatus aggregatus non admixtus membro. Similiter ad sensum est cacesia mollis: sed in inflatione est resistetia aliqualis. ut patet in vtre inflatione. Sed cacesia differt ab vndimia vel zimia quod est de flegmate. quod in flegmatico est penetratio facilis cum comprimatur cum resistetia. sed in cacesia non est resistetia quod vltimum admixtum intrat poros membri: et post tunc evanescit. De temporibus quatuor aquatum sciendum quod habent initium augmentum statum et declinationem. Principium quoniam humor ad exteriora movetur et appetit quantitas vel capacitas augmenti. Sed augmentum est cum capacitas augetur et extenditur. Status est cum grossitudo ad magnitudinem pervenit tantum in quo esse debet. Declinatio cum incipit minui et declinari et maturatur post. et fit vel colligitur sanies. aut resolvitur insensibiliter aut convertitur in duritiam. et isto triplici modo terminantur aquata.

Signa Signa maiore aquatum habentur per colorum dolorem et febre comitatem. et ex velocitate motus et tarditate ipsius. et ex tactu eius et ex pressione super ipsum cum digitis et vola manus: dicit

dicit *Halv* 2° pte tegni. 2° mēto 145°. Signa ergo flegmōis sūt rubor tuor venaz inflatio molities saltus percussio siue pulsatio 7 color mēbrū ru. tñ pulsatio n̄ ē nisi qñ ap̄a ē iuxta venā pulsatile q̄ ē mēbrū notabile: dicit *Gal.* p^o pno. 2° mēto. 31. 7 cōmēto illius. si vero i aliq̄ pte eoz pulsus fuerit magn^o. *Auer.* tñ 4° coll. sic dicit q̄ rubedo caloris cū forti calore 7 doloris magnitudo nisi mēbrū sit insensibile sūt signa ap̄atis sanguinei. S; si sāguis putrefiat tūc fit fistula q̄ vocat̄ pruna q̄ ē maioris inflamatōis q̄ flegmon purus. S; signa colicoz ap̄atū sūt coloris citrinitas 7 hūozū subtilitas 7 dolor fortissim^o sine extēsiōe. Et formica deābulatiua hui^o generi ē: dicit *Auer.* i 4° coll. Addi tñ pnt durities pūctura mordica arsurā: 7 vocat̄ ignis p̄fic^o v̄l infernal. p̄fic^o. i. pte secās 7 diuidēs cōburēdo: 7 vadit d̄ loco ad locū deābulādo. Et ē formica prurigo maior q̄ in herisipila pura. sed tñ herisipila sēp pl^o inflamat q̄ flon vt d̄ i p̄tegni. Signa ap̄atū sūt color alb^o cū priuatōe doloris. 7 si p̄primat̄ ibi ē mollities infla^o 7 tūoz appēs 7 lat^o i radice. Signa ap̄atū mlici sūt doloris pua^o color fusc^o niger terre^o 7 obscur^o: 7 i tactu durities 7 liuiditas mēbrū 7 ariditas. 7 h; venas i circuitu plenas hūoze melico files pedibus cācri. 7 ē in re cācer nō vlcera^o: qz de vlcera^o cācro dicit̄ in 3° hui^o. Et durities ē de queniētiorib^o significatōib^o ap̄atis mlici: dicit *Aliu.* sen 2° pmi li. doc 3°. c. 10. Si vero ap̄ata gnānt per vias deriuatiōis fiunt subito. si per viam cōgestionis fiunt paulatine. Si ap̄ata cōponātur erūt signa cōposita fm̄ dominiū hūozū. Si ergo sāguis magis domine^o verget color ad rubedine^o non clarā. Si ad colerā corruptā erit vergēs ad rubedine^o clarā dūmodo nō putrefiat in vltimo. Si flegma saluz: tunc verget ad albedine^o cum quadā citrinitate respectu colē mixte cū flegmate: qz colera ru. clara ē quia nō misce^o alteri hūozū. s. quādo est pura. 7 ideo auctozes vocāt colerā rubeā. 7 i flegmate falso semp ē pruritus sicut patet i scabie. Si melācolia: verget ad liuorem 7 nigredine^o 7 ē durities maior 7 grauitas 7 insensibilitas. qz si eēt sensatio nō esset de melācolia pura. nec forte melācolia pura facit ap̄a sed sāguis melācolic^o grossius terrestris: qz melācolia pura nō nutrit: sicut arguit *Auer.* de colera. qz ipsa nō facit se. nisi mixta cū sāguie vel flegmate: sicut nec facit apostema: quia eadē est materia se. 7 apostematis: dicit *Isaac* i vrinis suis. Si apostēata sint de hūozū corruptū trāsmutatatis in materiā veneni adusti sicut est in formica: carbūculo: antracē: noli me tāgere: d̄ quibus dicit̄ in 3° hui^o: tūc est ibi dolor fetoz pruritus

vlcera^o 7 ambulatio liuoz denigratio corrosio cauterizatio mēbrū mortificatio escara 7 similia. Motādūz hic qz ap̄ata generant in mēbris interiorib^o similia ap̄atibus exteriorib^o. s; quedaz cito interficiūt pp nobilitatē mēbroz 7 vehemētiā febris 7 doloris: sicut ap̄ata cordis. quedā tardius sicut ap̄ata epatis renū splenis 7 stomachi. Sed quedaz habent nomia ppria. vt ap̄ata costarū vocant̄ pleureses a pleuros costa 7 isis positio quasi positū iuxta costas sicut in diafragma te vel i lacertis. Quoddā dicit̄ pipleumonia qd̄ est ap̄a pulmonis. et dicit̄ a pari iuxta 7 pulmo quasi iuxta pulmonē vel in eo. Et ap̄a cerebri vel p̄niculoz ei^o dicit̄ frenesis a frenō diafragma 7 esis cā quasi cātuz a diafragmate 7 i pleuresi. 7 vocat̄ arabice sursen. Et ap̄a carnis mollis thabauri: dicit̄ *Halv* 2° pte tegni 2° mē. 145. Signa p que cognoscūtur ap̄ata sunt quatuor que ponūtur p̄ticula 2° tegni. tumor dolor lesio operationū 7 exētia. vnde versus. Hoc dolor 7 p̄l actio lesa docet. Sic vbi sit morb^o docet dolor 7 actio lesa. s. partis ifirme. Pleuresis vera h; quinq; signa iseparabilia sicut patet in cōmento illius p̄ximoz 7 cōsistētias. vñ versus. Pleuresis ē vera cū spirādi grauitate. i. malitia anhelit^o. Cōti^o febris tussis laterisq; dolores. Dulcis serinus supadditur ab Aliu. Et sciēdūz qz ap̄a dicit̄ caliduz: qz fit de mā calida naturalr. 7 accidētali calidum qz acq̄sunt caliditatē per putrefactionē sicut ponit *Aliu.* 3° cān. sen 10°. c. de pleuresi. 7 p^o cān. sen 2°. c. v. S; signa pipleumonie qd̄ est ap̄a calidū i pulmone: sunt pulsus vndosus: dolor itra spatulas: rubedo pomi maxillarū: inflatio oculo: se. fortissima: difficultas anhelit^o quasi ad p̄focationē. Signa ap̄atis epatis p hos versus habētur. Adollior ē pulsus: dolor ē i pōdere: tussis Sicca: calor varius egestio sanguinolēta. *Idic* cubat. i. iacet i dextra patiens aqua turbida iūcta. Extenuās facies lunati forma tumor: ad modū. s. noue lune. Et cōparat̄ hoc ap̄a epatis ad pleuresim frigidā. 7 ista signa optime ponit *Egidi^o* i vrinis suis in 2° mēto illoz vsū. Si color ē iopos sūt detrimēta salutis. In se. 2° tinua min^o ē sine se. verēda. Signa ap̄atis splenis sunt durities 7 tumor in altera parte tantuz. Sed in oppilatiōe 7 duritie sine ap̄ate ē durities p totā regionē splenis. Est eim mēbrū splenis rarū oblongū in sinistra parte situatuz 7 ad mūdificandū sāguinē deputatū: licet *Auer.* 4° coll. de signis tēperātie epat̄ dicat auctoritate *Aristotelis* qz aliquñ reperit epar in sinistra pte 7 splen i dextra. hoc tñ ē de raro 2° tin gētibus 7 mōstruosuz. Si ap̄a sit i renib^o: tūc ē dolor 7 gūitas 7 se. 2° tinua. Et si ē i rene dextro

Et sic ascendit dolor vsq; ad epas. Et si in rene fini-
stro descendit dolor vsq; ad vesicam. Si e in ve-
fica: tunc e dolor in pectine z pitoneo z ascendit
vsq; ad renes z mingit vrina cu difficultate. Et
si causa e calida e dolor acutus pugnitiuus. si fri-
gida aggrauatiu nisi materia sit vctosa: q; tunc
est leuitaset dolor deabulatiuus de loco ad lo-
cus. Quid aut sit pectē z pitoneon z qd ipocū-
dria z qd iguina videñ. c. Sic Gal. 2° p^o affo.
2° mēto 35° in 2° mēto illi^o. in omnib^o morbis que
sunt circa vmbilicū z pectinē zc. Pectē autē in-
telligo illud qd e inter virilia z vuluā z vētrem
prout vēter in tria diuiditur. s. in ipocūdria vmbi-
licū z pectinē. Pitoneo dicit a pi qd e iux-
ta z tono as quasi iuxta tonātem: quia est iuxta
anū. s. inter virgam z anum. Ipocūdria sunt ex
partibus vētris sub costis. z e expositio ei^o quia
est sub costis: vt dicit p^o p^ono. cōmēto 39° i cō-
mēto illius. q; si in diem sexagesimū sic manse-
rit zc. z d^o ab ipos sub z cōdros costa quasi sub
costis. Sed iguina sunt partes ex vtraq; parte
sub vmbilico vbi z iungūtur corē cū anchā vbi
etiā nascūtur bubones inferiores: quia sūt emun-
ctoria epatis sicut aselle cordis. Signa exitu-
rarum. i. apostematū creticoz vbi colligit mate-
ria saniosa: sūt quādo morbus nō est acutus nec
de humorib^o calidis nec virtus fortis sed me^o.
ideo exiture sūt in morbis medijs iter egritudi-
nes pnitiosas z nō malas vel saluas. Opz enim
vbi erit exitura q; morb^o sit cronic^o z q; humo-
res sint grossi idigesti crudi. z nō euetur sensibi-
liter mā sicut Gal. inuit^o p^ono. 2° mēto 65°. tūc
eniz terminant p exiturā vel paulatiz per isensi-
bilē dissolutionē. Et Gal. ponit 3° p^ono. 2° mēto
27°. quādo humores sūt calidi nō e possibile vt
sit virtus fortis. Sciēdum q; sic debet itelligi. i.
quādo egritudo cui^o hūores sūt calidi debēt ter-
minari per exiturā. nō potest virtus eē fortis sed
debilis aliquāl^r. q; si esset fortis terminaret per
fluxuz vētris vel per sudorē vel isensibil^r. ecōtra
āt sūt hūores frigidi: z hoc e notabile. Sz signa
sūt q; exitura erit vel terminatio morbi p aposte-
ma: si sit morb^o i hyeme vel i sene. z si morb^o du-
ret sine aliqua crisi vltra. xx. dies z sine eūone ali-
qua sēsbili. z si infirm^o alleuiet: tūc fiet termina-
tio: z apā z pars i qua plus e sudor: apostemabi-
tur. z si artarie i tēporib^o vehemēter pcutiant z
dilatētur z pulsent z e malitia anhelitus. s. fre-
quens: tūc est expectandū apā superius sicut in
radice aurū vel i glādulis sub faucib^o. Et si in
ferius sub ipocūdrijs vel in iguinibus sit tensio
fortis z dolor z inflāmatio z in anchis signū est
apostematōis inferius. Sed Hippo. 4° p^oticula
affo. z Gal. ibidē cōmēto 31° z in duob^o sequēti

bus. dicit q; i se. artariofa i articulis z circa maxil-
las sunt apata: siue sit labor absolut^o qui e mo-
tus nimius siue spōtane^o ex humorū replone in-
teriorū. ppter raritatez illozū locoz z mollitiez:
q; motus trahit z se. mittit superi^o ad loca debi-
lia: q; sit fluxus ad partes debiliozē. vñ versus.
Ad loca debilia superflua cūcta ferūtur. Unde
caloz z defectio i motu materie cā sunt collectio-
nis in apate. Dicit Gal. ibidē q; mēbra volen-
tia vel fatigata post crisim incōpletaz vel fatiga-
tam i morbo vt plurimū apostemat. Et q; sit cri-
sis cōpleta dicit Gal. p^o affo. 2° mēto 20. vbi dicit
q; crisis cū eūone sēsbili e melior: ea q; cū apate.
z que purgat chimos nociuos qui sūt mā mor-
bi melior e sibi opposita: z q; purgat d loco mor-
bi z q; e cū alienatōe corpis sequēte. De pulsu
apatum sciēdū q; apā caluz ex sui specie. q; cali-
dū facit pulsuz serinū tremulū horripilationem
velocē. i. frequētē: nisi cā hūectās cōcomitet: que
phibeat serini ppteratē. Et sm tēpa sua diuersā
mutat pulsuz: q; i augmēto augmētāt ista accēta
z durities augmentāt ppter extēsiōē instrumēti. i.
vene: z tremor auget ppter dolorē extēsiū. In sta-
tu accētia augmētāt: saluo q; pulsus sit debilior.
z si plonge fit formicās. i. declinatōe fortificat
ppter exoneratōē materie: z tremor minuit ppter
dolorē sedatū. ista ponit Auic. c. de pulsu apā-
tū sen. 2° primi li. Sed Auic. 4° coll. 3. ponit q;
apātū caloz est pulsus tensus ppter nāz organuz
extēdentē. ppter duritiē z aspitate organū. ve-
loz z frequēs ppter recōpensationē fortitudinis quam
amisit. serin^o q; virt^o organū extēdit. z q; e iobe-
diēs z ipsi^o ptes nō equalr distēdūt ob hoc vna
alteri resistit: z ideo assilatur motui ferre. Sed
apatum colericoz pulsus e spissior sanguineoz
pulsu ppter fortitudinē caloris eoz: z magis de-
clinat ad serinū eo q; colera e sicciōz sanguine: z
tamē mēbrum idurat. Apā molle pulsum facit
vndosuz. z si fuerit valde frigidū ipsuz faciet tar-
dum z rarū. z ideo dicit Auic. q; apatuz flegma-
ticoz e pulsus paru^o rarus z tardus ppter frigidit-
atē z virtutis debilitatē: nec e serinitas ppter hu-
miditatē. Sed apatuz melācolicoz pulsus e
durus z asp ppter siccitatē: tardus rarus finis
occultus ppter frigiditatē z virtutis debilitatē.
finis. i. cordosus sicut corda tēsa icqualr: vel q;
ptes quedā sūt duriores alijs. Apata sm mē-
bruz i qb^o sūt variāt pulsū: q; i nervosis mēbris
fit maior durities z finitas. i. vctof auget magni-
tudo z fortitudo vl vehe^o: z maxie si sint artarie
ibi sic i splene z pulmone. Et mēbra hūectata z
leuia faciūt ipz vndosū sic cerebrū z pulmo vbi
e mollities vndosa sic i vndis aquaz. tñ p accēs
mutatur ad aliud: vt apā pulmonis facit pulsuz
tremuluz

tremulū & aſa epatis facit vinctualē. i. lubricū & vndofū & per cōſequēs latum. Aſa renū facit ſtrangurialē. i. guttatū & pcutiētē ſic eſt i ſtraguria vbi migiſ guttatū. Et aſa mēbri forſi ſenſus ſic ſtōachi & diaſtigmati ſac ſpalmofū ſincopizātē. Item aſata faciētia ſe. mutāt pulſū in toto cor pore ſm naturā illi⁹ ſe. & ſūt iſta q̄ ſunt in mēbro nobili vſ magno valde. ſz iſta q̄ ſe. nō faciūt mutant ipm nō i toto: ſz i mēbro i quo ſūt niſi p acci dēs rōe doloꝝ totū corp⁹ pturbāt ſicut i exiturū vbi colligiſ materia multa: q̄re exitura eſt aſa ma gnū ceticū in quo colligiſ materia expulſa: ita q̄ cū maturat cōuertit ſerinitatē ad vndofitatez magnā. ſz velocitas & frequētia minorat pp cali ditatē extraneā ibi quieſcentē rōne maturatiōis. S3 aſa qd nō facit ſanie nō h3 calorē extraneū ſicut a ventofitate: aut a duritie factū. S3 mēbra interiora nobi⁹ aſata faciūt ſe. & ſunt quedā que viſibilr apparēt ſicut cerebrū epar ſtōachus inte ſtina gracilia ſplen renes veſica vulua. Dicere autē oportet nūc de vrina. Sciēdū q̄ vrina bi color liuēs ſuperi⁹ vel karopos: iſerius inopos: & etiā liuēs ſine appoſitiōe man⁹ aſa ſignificat. Et ſi eſt ſicut ſubiugaliū: tūc apoſtoma capitis. & cū circulo ignito ſiḡt aſa in proza. ſ. frenesim. cū ſpiſſitudine & aquoſitate ſiḡt litargiā. ſ. apoſtoma i puppi capitis. S3 vrina rubicūda vergēs in colore iopos ſpiſſa in ſubſtātia obūbrata iſuſa manifeſte liuēs ſuperi⁹ cū ſpuma crocea apoſtoma calidū epatis ſiḡt. Sed vrina karopos ſupe rius iopos iſerius aſa frigidū epati ſiḡt. vel vrina turbata & in parua quātitate & cruda aſa frigidū epatis ſignificat. Itē vrina ſpiſſa i ſubſtā tia i colore tincta colore nō liuido ſicut ē in quo tidiana cū cōtētis in medio vrine granuloſis ſin tillātibus vel trāſlucētibus ſiḡt apoſtoma ſtōchi de ſtate. Itē vrina remiſſa i colore ſubtilis i ſub ſtātia radiola cū cōtētis aduſtionib⁹ vel cinero ſis i fundo ſiḡt apoſtoma & oppilationē ſplenis. Sed vrina nigra & inopos in principio egritu dinis mortalis eſt: & ſiḡt apoſtoma vtp̄liuz in re nibus: ſi in parua quātitate veniat. & ſi in magna ſiḡt nocumētū ſplenis ſin thōatice purgati: ſicut patet frequēter ſtudentib⁹ & diu ſedētibus vni la teri ſe apodiātib⁹: & maxie verſus lapides frigi dos vel murū frigidū i vētre repleto: & cū pauco ſōno & cū dicta mlica. & eſt vrina talis in princi⁹ morbi mortalis: tā in tēpore lōgiori q̄ ſi eſſet in parua q̄titate. vnde breuiter color iopos in ſub ſtātia ſpiſſa manifeſte liuēs aſa epatis ſiḡt. Itēz ſi erit color kianos ppoſit⁹ q̄n ex albo & nigro & ru beo ſiḡt cū cōtētis trūboſis vlcerationē aſofaz i veſica. Et ſi fuerit harene rubee ſiḡt nocumētū renū. tñ aliqñ harene ru. ſunt aliqñ de aduſtiōe

ſanguinis in venis: & tūc eſt vrina tincta. & ſi ſint de renibus: tūc vrina nō ē multū tincta ſz magl alba attracta ab eis atēq̄ digerat. & cū hoc d̄ ſan guine: ſunt molles de lapide nō ſicut ē cōiter de renibus materia lapidum.

Pronoſtica Pronoſticatione circa generatiōez ſamei fuit ſe. pluſq̄ facta ſanie: dicit Hippo. & pti⁹ affo. & Gal. li. de tēporibus vlibus morbi doc. 2. c. j. & maxie ſi cū hoc ſanies exeat. Itēz apoſtoma tuz quedā terminatur in. xx. die quedā i. xl. que da3 in. lx. dicit. ij. pno. q̄mēto. 57. Itē ſciēdum q̄ aſata calida in mēbro calido terminant i. xx. die. ſz calida in mēbro frigido vel in mēbro cali do terminant in. xl. ſz frigidū i mēbro frigido in lx. & debēt p̄putari a die prima qua incipiūt hec accētia & ſiūt fortiora & praua pluſ q̄ prius. ſ. ri gor grauitas ſe. vehemēs pluſ q̄ fuit. & tūc expe cta rupturā apoſtematū ab illa hora i die. xx. vel xl. vel. lx. Itē aſata exteriora ſi ſubito d̄liteſcāt & occultētur vel reſoluātur materie iſenſibilr: vſ redit ad interiora ad collectionē faciendā in viſce ribus: & hoc ē maluz & periculoſum. ſed ſi redeat ad interiora: tūc remanet ſe. ſicut prius. & accidētia iſta alia mala i anhelitu & ſimilia manēt nō ſeda ta ab illa occultatiōe: ita q̄ in nullo alleuiat pa tiens. ſz ſi reſoluat tunc ceſſat febris & patiens alle uiatur totalr. Propter hoc notādum q̄ cauſe quare reſoluūt aſa iſenſibilr cito & quaſi ſubi to ſūt quicq̄. ſ. ſubtilitas hūoz & raritas mēbri: caliditas aeris q̄tinētis: virtus medicie admini ſtrate: & fortitudo & vehemētia virtutis iſirmi: ſi cut dicit Gal. ij. pno. q̄mēto 68. Itē omē apo ſtoma magis i hyeme q̄ i alijs tēporib⁹ euenit & diuti⁹ morat. & ſi ſanat nō reciprocāt: dicit Hipp. iij. pno. cañ. xxxj. & loquit de aſatib⁹ ceticis q̄ ſiūt pluſ ab hūozib⁹ fris. Et iō q̄ i hyeme talis hūoz abūdat pluſ: iō tūc pluſ ſiūt & tardi⁹ reſol uunt pp fritātē hūoz & aeris q̄tinēt. & tardi⁹ re cedūt: q̄ mor⁹ hūoz frōz ē difficilis valde Itē aſa i mēbro p̄cipali ſine dolore nām ibi dimi ſiſſe regimē ſiḡt. & maxie ſi ex co. ru. vel ex ſanguie ē: qd raro ſit. ſ. de illis hūozib⁹ calidis ſine do lore: dicit Sam. p. affo. 31. affo. Et dicit Hipp. primo pronoſti. cañ. 40. q̄ apoſtoma durū cum dolore. ſ. acuto horrendū eſt: ad differētia melā colici: qd eſt durum ſine dolore acuto ſed ſolum q̄uatio. Itē apoſtoma ſub vmbilico raro trāſit in ſanie ppter loci frigiditatē. Et ſi ſup ventrez vel ipocūdriū ſit apoſtoma: cuius caput ē ſicut ſi gura pinee: nec eſt latuz inferi⁹: eſt melius q̄ la tum non habens caput acutū: quia ſignificat for titudinem virtutis expellētis ſaniem ad extra. & q̄ ſanies nō corrupit locū magnū ex corporibus

que ipsa corrodit et mortificat. Item in buboibus sunt omnes se male: excepta effimera. dicitur 4° particula affo. licet Gal. dicat. x. megrategni. q^o omnes se. apostematū sūt putride necessario. dico q^o nō nisi loquēdo de putredinibus q̄ sūt rōne apatis postq̄ icipit putrefieri et etiā sanari: licet habeat itelligi de apostematib^o mēbrozū principiū. sed i principio bene pōt sequi effimera non vera. et ista ē aliqū causa putride et cā effimere sicut dicit Isaac. ij. se. Item cum mutat apostema lateris in apā pulmonis et frenesis in litargiā est malū. ecōuerso ē minus malū. Dicit Auic. ij. sen primi. doctrina 3°. c. x. cuz mutat apostema d mēbro nobili ad mēbrū ignobile est bonū: non ecōuerso. vel ad mēbrū qd non bene tolerat est malum. Notādū tamē q^o multotiēs facta sanie fit febris et tremor: ppter exiturā materie rūpentis et mordicātis cutis. cessant tamē ista que sūt ratōe saniei ebullētis maturāde. Item apostema in principio curari pōt: sed cū difficultate. sed postea nō: quia infra. xv. dies sequit idropisis: et tūc non discernit durities: et talis idropisis ē incurabilis. Notādū q^o apostema i gibbo epatis terminat triplici. p^o p fluxū sanguis nariū. 2° per sudorē. 3° per vias vrinales. s; apostema in sima vel in cavitāte epatis: qd idē ē: termina vt plūrimū p^o per fluxū vētris. 2° per sudorem. 3° per vomitū. Item fluxus vētris i apostemate epatis malū. Similr si apostema splenis mutet ad apostema epatis pessimū. Item apostema calidū in carnosīs locis termina in dissolutiōe sicut acuti morbi i. xiiij. dieb^o. q^o natura carnis rara ē: tene ra: hūiditati vicina. s; i nernis et cordis tarde colligit et tardius dissoluit. q^o quāto ad collectionē tardiores et duriores: tanto ad dissolutionē tardiores: dicit Gal. 6° pti^o affo. 2° mē. 49. s; Ipsi. dicit 2° pte affo. dam. 2° mē. xv. qd de facili aduenit de facili recedit. Item omē apostema factū ex directe contrarijs ē pessimū: q^o multitudo materie et possibilitas ei^o signat q^o natura nō pōt regere. ppter contrarietate. et hoc inuit Gal. 4° pte affo. cō mēto 37°. morbi habēs multā et diuersāz materiā lōgior ē habēte vnā quāuis vna sit multa: q^o natura nō pōt in puo tēpore multā et diuersāz digerere. Et debet illud itelligi de morbo cōposito ex materia calida et frigida cōparādo ad partem calidā facientē morbi nō cōparādo ad morbi factū de materia consimili pti frigide: sicut quotidiana simplex lōgior ē q̄ tertiana nota de cola et flegmate. Item omne apā de materia adusta sicut antrax formica carbūculis et similia: sūt pessima et mortalia. et si fuerint cuz febre raro aliquis euadit. ideo errant illi qui magnas pustulas aperit ante maturatiōē. Et si fuerit i loco

directe ex opposito cordis aut ppe: ē mortale. et si subito euanescit sine alienatiōe ē mortale. Item omē apostema qd ante septimā diem emittit saniem vel virulentia nisi rumpat violēter ē mortale. q^o natura nō potest materiā apostemosa ita cito digerere digestiōe rei extra naturā. q^o nulla ē digestiō quā natura facit i principio. si tñ multa bona appareāt adhuc sūt vitam pollicētia: dicit Hipp. ij. pno. cañ. 55°. Item notādū q^o sūt illa bona signa et sūt multa: sicut fortitudo virtutū q̄ sūt robur et q̄statis egri: spūs bonus: facilis expulsio materie morbi: equalitas toti^o corporis i calore et mollitie: neq^o ē sitis: et vrina et egestio et sudor et somn^o bñ se habēt: tūc pa. euadet. i omi morbo māli cōtraria istoz sunt mortalia. vnde versus. Vis leuitas mēs sōn^o spūs ictus. Item sūt ifirmis verissima siḡ salutis. Et sūt vis. i. virtus fortis. leuitas. i. alienatio post signa digestiōnis. et spēs calitatis et frigiditatis equaliter in corpore: nō frigus i vna pte et calor in alia. neq^o inequalitas in laterib^o et vētre de dolore et tractabilitate: sed spēs cōsilis et vniformis. Adēs sana. i. nō alienata. iō 2° affo. In oi egritudine q̄ fortari mēte et bene se hēre ad oblatiōes bonū ē. Somnus se; bonus et quietus nō interruptus cuz imaginibus terribilib^o. Et spūs ictus. s. percussio fortis in pulsu apparēs: q^o si nō percuteret fortiter vel si non apperet: eēt signū malū. licet Auic. ponat 4° cañ. c. ij. sen. 2°. Quāta timorosa signa vidimus de pfunditate somni et casu pulsus et abscissione sudoris: perducētia post horas ad crisi cōpletā. Item hoc ē tamen rarū: et ideo sunt tūc signa dubia nec pōt medicus certe pronosticare sicut ē sepe i acutis. Ideo dicit. ij. affo. Acutorū morborū non sunt certe pronosticatōes neq^o intētiōnes mortis. Vel aliter exponit ictus. s. cibi i ore q^o possit patiēs bene masticare cibū et dentibus percutere et trāsglutire bene et ordinate: q^o tunc bene se habz ad oblatiōes. et hoc ē semper bonū. Item omis pustula et omne apostema qd apparet et recedit ē malum: nisi fuerit in homie consueto ad hoc i sui natura. Item peius est q^o ad se. acutā sequatur apostema titillicoz et extremitatum q̄ q^o precedāt apostemata et sequatur talis se. licet vtrūq^o sit malū. Item apā in radice auris quādo nō matura cū saniositate ē malū. aut qñ nō sequit aliqua de eūonib^o fortib^o: vel qñ non sequit eūo. Similr cuz accidit exitura et reliqui hu. sūt idigesti nō ē fiducia in maturatiōe: q^o frequēter appet declinatio et tamē morif. ista ponit Auic. 4° cañ. sen. ij. tractat^o primi.

Cura Cura apatū variat fm variationē tēporū eoz: q^o in principi^o debēt poni repercussiuā: in augmēto cū iaz augmētantur et dilatātur

dilatant ponant repulsiua cũ maturatiuis: plus tñ de repulsiuis. in statu tantũ maturatiua vel plus de eis 7 min⁹ de repulsiuis vel equalit. in declinatõe tãtũ resolutiua. In prin^o repulsiua sũt apponẽda in apate calo: nisi i istis casibus. s. qñ e manifesta plenitudo vel replo corpis q^o ad vasa. Et 2° qñ e plectoria corpis. s. replo hũorũ maloz quo ad virtutem. 3° qñ e venenosa vt in antraxe 7 carbũculo: imo dũ magis trahi extra. 4° si sit apã vicinũ ad mẽbrũ pãcipale: vt i subascellis 7 i titilicis vñ i emũctorio aliquo mẽbrũ pãcipalis sic ignib⁹ bubonib⁹. qz dicit Auic. fen 4° primi li. c. 25: Anten^o ibi ñ e cura apatũ illoz vt ea refrenem⁹: s; vt augmẽtem⁹. qz nõ curam⁹ nisi de illo qd mẽbro pãcipali e meli⁹. 7 tiemus si repulserim⁹ mãz qz rediret ad mẽbrũ pãcipale: qd eẽt malũ forte icorrigibile. 5° si virtus sit debilis nõ e repulsiua sic i cõualescentib⁹ senib⁹ pueris mulierib⁹ 7 pregnãtib⁹. De cõualescentib⁹ ponit Sam. 7 Jsi. pãia pãcula affo. 2mẽto 29. De pueris 7 pãcula 2mẽto. 16. De senib⁹ ibidẽ 7 3° pãcula affo. 2mẽto. 66. dicit notabilr qz repulsiua i apatib⁹ ipedit tripliciter. aut ex parte humoz si sint ex hũore venenoso: aut furioso. 7 hoc e de qualitatiuo pcto vel substãtiali: 7 tñc e replo quo ad virtutẽ vt dictũ est. Vel de hũore peccãte fm quantitãtẽ vt quia e multus 7 replet quo ad vasa. 7 nõ debet tñc fieri repulsiua: quia vt dicit 3° pãti tegni. cañ. 158: Si velis reducere vel cogere qd est in fluxu: non recipiet plenuz existẽs corpus. Et ex parte virtutis si ipsa sit debilis non debet fieri repulsiua maxime virtus expulsua. Ex parte mẽbrũ in quo natũ e apostema: sicut si sit iuxta mẽbrũ pãcipale vel in eo vel in suo purgatorio. 6° si apostema sit per viã cõgestiõis. 7° si sit in iũcturis. 8° quia sit in ano: quia ista duo sũt emũctoria toti⁹ corpõis. 9° si sit apostema d causa forẽsi. s. primitiua. 10° si materia sit grossã. 11° si sit apostema ceticũ nisi fluat ad mẽbrũ sensibile 7 notabile vt ad oculum: qz debet duci materia i crisi per 2ueniẽtes regiones. vnde versus. Grossities frigus 2gestio copia purgãt. Mobile plectoricũ crisis post hãc qz resurgens. Et senti⁹ senex puer 7 ppe nobile dura Et furiosa virus i iũcturis 7 ano. Causa forensi in his casib⁹ nõquã retropellas: Nec anteqũ tu purges nec postea. S; tñ i cũctis alijs purgato corpe pelle: idest repulsiuã facias.

Cura aposte. calidozũ
in speciali consistit in duobus. scilicet in euacuatione materie facientis apostema: 7 in remotiõne male 2plexiõis. S; qz apã calidũ e sãguineũ vel putridũ: sed illud est p accidens: vñ colicũ;

dic Auic. sciẽdũ qz in sanguineo 7 putrido sãnuoso plus necessaria e euacuatione. s; i colico magis necessaria e alteratio. s; qñ apã e in fieri adiũgit tertia inictio ad remotionẽ cãe antes dic Auic. in 7°. Idẽo quo sciẽdũ qz apã h; cãs antes sic replonẽ. 7 cãs primitiuas. s. exteriores vt e casus pculsiõis aut morsus aialis. Et que sũt ex cãis primitiuis qñqz sũt cũ corpõ: replonẽ: qñqz sine cũ semp sit replo pãicularis i mẽbro apato. qz replo pãicularis ibi cõtingit ex spsiõne materie ad mẽbrũ. que fit aut pp replonẽ toti⁹ corpõis: aut mẽbrũ alicui⁹ vicini replonẽ: vñ fortior: expellẽt suas supfluitates ad debile. 7 ad hoc inuat colligãtia mẽbroz adinuicẽ vel paten⁹ viarũ. Et aliquãdo causa attractiõis materie ad locũ apostematis e mala 2plo calida eiusdẽ mẽbrũ: qz calorẽ e propriũ attrahere. 7 aliquãdo e cã dolor fortissim⁹ illius mẽbrũ. 7 dolor facit hoc: aut ppter malã 2plexiõnẽ qz generat dolorẽ: aut ppter malã 2plexiõnẽ qz fit ppter supfluitates mor⁹ virtutis expulsue: cũ supfluitates expellit: sicut inquit Gal. v. affo. 2mẽto 53. Mala cõplo que est causa attractiõis aliquãdo e pp causas extrinsecas sicut ppter humore mordicãtẽ: 7 similia. aut ppter ventositãtẽ extensiuã: aut ppter supfluitãtẽ replonem quã generat mẽbrũ per viã congestiõis. s. ex superfluo nutrimenti sui. 7 debet dici qz dolor trahit quia e causa quare natura mittit ibi materiã ad nocumẽtũ expellendũ: 7 ita nocet per accidens. Si igitur causa attractiõis sit replo: 7 sit ibi ppter mltitudinẽ sanguis fiat fistulã. Si pp malitiã alteri⁹ hũoris: tunc per farmatiã vñ p vomitũ. Si p vtrũqz: vtrũqz fiat. 2° fiat attractio p ptem oppositã. s. p viã apati ppiquã sicut si eẽt gã exẽpli ophthalmia i oculo qd est apã calidũ: tñc vtrũqz cũ scarificatiõẽ i fontanella colli sume valẽt: qz euacuant mẽbrũ apostematũ 7 trahũt materiã ad oppositũ diuertendo. Sillr Haly 3° particula tegni cõmẽto. 168. dicit qz si apã sit i manu dextra trahãt sãguis ad manũ sinistra: 7 ecõuerso. 7 si e sursum trahẽ deorsũ sanguinẽ ex latere qd e in directo ipsi⁹. 7 si est ante trahẽ retro: 7 ecõuerso. 7 ideo Auic. fen 4° primi li. c. 3°. nõ debes euacare s; duas diametros. Auic. tñ in 7° coll. c. de cura apatũ caloz i fine dicit sic. qñ nõ est replo fm vasa tñc bonũ est qz trahãt fm ocs oppositiones: 7 s; duas diuersiões vñ diametros. Dico qñ nõ e plectoria toti⁹: 2petit eũo p oppositã pte fm duas diametros: nõ pp eũonẽ cãe egritudis nec pp diuersiõnẽ nec derivatiõẽ: s; ppter remotionẽ plectorie. vel nõ debet fieri euacuatione p pte oppositã fm duas diametros lõginquas. tamẽ fm ppiquas bene põt. vel quãdo virt⁹ e debilis nõ debet: sed

quoniam est fortis bene potest dummodo non sit distantia nimis magna. Si igitur corpus sit plectorico fiat euacuatio cum flo si possibile est: aut per vicosas et scarificationes super caullas: aut per medicinam euacuantem humores vincetes: aut per fricationem et exercitium sicut quod exigit dispositio: et tunc debet fieri diuersio ad oppositum: sicut si manus est in manu dextra portare potest per horam in sinistra et e converso. et si est sursum: fricare et ligare extrema deorsum: et illud diuertit sine euione. Sed diuersio cum euione est cum flo vel scarificatione: ut dictum est in parte opposita directe. deinde debet membrum confortari cum stipticis et frigidis: ut superfluitates non recipiat. et hoc debet fieri corpe ex parte vacuo: aliter manus repellere debet membrum ignobili ad membrum nobile. 4° debet fieri euio de membro a parte non dum corpus est plenum: quod attraheret ad locum plus. scilicet scilicet euione prius iam dicta: sicut de a parte sanguinea cum aptioe et de cerebro per sternutationem et gargarismata. et vnumquodque membrum per maiori parte reperit habere duas vias per quas purgari potest: dicit Auer. i. vij. c. de cura a partium calidorum. sicut stomachus per sub et supra. tamen si manus sit in inferioribus cum clisteri et farmacia curari debent. et si in superioribus per vomitum. et si sit extra cum sudore vel euione scilicet per scarificationem. et a parte a parte per fluxum sanguinis narium: quod isto modo ut plimum creticit: dicit Auer. quod ipsum non refrigerat: ut dicit. c. de euione membrorum principalium. quod a parte gibbi epis debet curari per urinam: et in concavitate per interum vel per stomacum. Ista igitur est cura a partium calidorum in parte. Tamen Galenus inuit. et Haly 3° parti tegni. quod a parte curabile aut est in corpe plectorico: et tunc oportet prius euacuare totum. aut est in non plectorico: et tunc curat per reductionem aut per euionem. Per reductionem triplex. aut expellendo per repercussiuam et hoc subito: aut quod alia membra trahunt ad se subito: aut quod membrum confortatum ad alia transmittit: et hoc paulatim vel successiue. et Haly dicit quod ista sunt per pulsus vel per tractum vel per transmissus. Si per euionem hoc duplex. aut per insensibile sicut per euaporationem sicut per medicinas apituias. aut per euionem sensibile: ut per scarificationem et slobotomiam vel solutionem. Ex istis oritur dubium si in flegmonibus de sanguine oportet repercussiuam. Ad hoc videtur per Galenus et Haly 3° parti tegni. vbi ponit generationem a partium de sanguine: ibi Sufficit autem in exercitio. et statim post ponit curam per repellentia. Sicut Avicenna. iij. can. sen. iij. et sen. iij. pmi li. c. xxv. Oppositum dicit Galenus. 23. parti megrategni. Curatio a partium calidorum si abundantia non fuerit in corpe neque mali humores: est facilis. non eis veniunt illis nisi que calefaciunt et humectant cum medicina mollificatiua et dissolutiua: igitur non repercussiuam. Solo. tale a parte aut est in via generationis et fieri: aut est factum et confirmatum. primo modo oportet. 2° modo non. Vel aliter si manus est subtilis competunt repercussiuam.

si grossa non. et sic dicit L. ostendit. ibidem quod transfudit et abbreviat megrategni. Vel aliter: manus aut fluit de nobilibus ad ignobilia aut e converso. Si primo modo non oportet. si 2° modo sic bene oportet.

Cura Cura cum localibus remedijs est post euionem cum repercussiuis in causa calida: que sunt portulaca platanus ediuia virga pastoris lactuca morella iusquamus sempuina: querantur et fiat emplastrum ex eis: vel succi earum accipiantur. Sicut aqua rosata acetum oleum rosatum mucilago psyllij aqua fra sunt repercussiuia spogiam intigendo et supponendo vel panem infundendo et superpergendo. Sicut de ordeo cum aceto fit medicina bona. et sandali et cortex granatorum et sumach. et cerotum Galenus. frigidum dictum prius in parte. et toulub dicit Avicenna. i. 4° est bonum. et ego scio per experimentum. Et est toulub muscus lapidis in aqua faciens hominem cadere si sibi inicitur. accipiens enim ipsum et posui super a partem calidam et rubeum maxime dolens et statim cessauit tempestas et dolor et calor et tumor: et maxime in locis nervosis a partium. Valet muscus arboris sicut ego frequenter posui in puncturis nervorum. et optime valuit querendo per decoctionem in vino vel in aqua et tunc cum oleo ro. miscendo vel cum ros: et est optimum. sed muscus aialis debet poni in a partibus frigidis. De a parte calida scien. quod ista que ponuntur sunt epica platanus canfora mucilago psyllij et dragatum in aqua ro. Et nota quod repercussiuia quedam fortiter repentiunt ut illa que multum habent de frigate sicut iusquamum madragora solatrum lactuca et filia. et penitus non sunt apponenda in a partibus puerorum: quod mortificaret calorem in eis cum sit debilis et obtusus a multa humiditate. et per illam humiditatem non ratione debilitatis virtutis naturalis: licet aialis sit debilis: prohibent fortia repercussiuia in eis dicit Avicenna. 2° parti affo. dam. qmen. 66. Quedam sunt leuiter repercussiuia: et sunt ista que cum hoc repercutiunt. quodammodo resoluunt: que sunt rose et caules. et illa que repentiunt non per frigiditatem sed per stipticitatem: sicut absinthium squinatum sunt leuiter repellentia: sed non valent in a partibus calis ista duo. et ista fere ponit Avicenna. 2° parti affo. dam. qmen. 160. Si autem igitur euio cum colagogo: et flo pua euictate. deinde appone frigidam que sunt plus stipticatia quam ifrigidatia sicut succus citoniorum cum ros vel pomorum acetosorum vel agrestium vel succus pomorum vitis. quod suba emplastrum non debet diu ibi iacere: quod retinet fumos interius. deinde circa statim sit frigidum medicine vehementius stiptice. Caue tamen ne redeat ad membrum nobile: quod dicit Haly 6° particula affo. herisipillaz extra interius conuertit malum. scilicet ab ignobili ad nobile: et est affo. 25. Ergo medicina fra ponit circa a partem in parte vicina: non tamen diu. et tunc super locum medicine frigide de succo platanis et coriandri supponi. et si membrum incipiat fieri fuscum vel liuidum ex forti infrigidatione

infrigidatiōe dimittatur: et temperate calida apponant cū temperate frigidis: sicut folia vel flores cāomille rosarū et violarū. Si fuerit herisipila supra cutē curet ex scorja pūbli cū vino pontico bullito cū solijs blete bullite i vino: et fiat medicamē resoluēs exsiccans fortiter cū infrigidatiōe sic. ℞. lane veteris aduste nō lote. ʒ. xiiij. ʒ. carbo nū de cortice arboris pini tantūde. ʒ. v. de pomis pini: cere. ʒ. xv. scorje pūbli. ʒ. viiiij. sepi caprini veteris vel arietini abluti cū aqua ro. ʒ. iij. olei mirtini. ʒ. v. ʒ. olei ro. vel citonioꝝ ʒ. masticiis loco eius positi. et fiat emplastrū optimū resoluens et exsiccans et infrigidās sine mordicatiōe.

Redeo mō ad flegmonē. vidi. n. vnū q. hūit tibiā dextrā a genu vsq. ad cauillaz ita inflatā et apatā apate sāguieo q. cutis q. si rūpebat: et fuit rubedo maxia et tacto loco cū digito dālbabat et statiz redibat i ruborem: et febricitabat et iste. tūc feci sibi istā medicinā post flobotomiā basilice dextre. ℞. succoꝝ sēpuiue plātaginis lanceolate acedule millefolij añ. ʒ. j. aque ros. ʒ. ʒ. ʒ. aceti colearia. ij. vel. iij. intingi pānū lineū in istā et succū supinfundi q. si cōtinue: et pāno ablato ne fieret oppilatio: exiuit fum⁹ de tibia sicut exiret de camino ignis ardētis. et iterū apposui aquā ros. per se: et tunc cito post lac: et post illud serū lactis et aquā ros. et tūc iterato pānū vt pri⁹ fere s. totā noctē. et vsus diē sibi dedi gruellū tenue de zucaro ros. frequenter et de triasandal et diapapa. et aqua ros. et endiuie et nenusaris sup epar et dormiuit. et tūc in mane feci opus predictū cū frigidis tepefactis. et hora tertia in crastino feci eū flobotomari de brachio sinistro modicū. et i crastino feci scarificationē i tibiā sinistra: et flobotomiam safene. Itē et i q̄rto die feci scarificationē in tibia paciēte: et curat⁹ fuit optie sine aliq. maturatiōe. tñ ordinari sibi dietā et flobotomiā aliā post de saluatella dextra si vellet. fuit. n. sūme replet⁹ de sanguine: et post d. safena dextra.

Circa maturatiōem

videndū. dolore cessante prius cū oleo ros. ʒ. cū ros recēbus cōtritis et emplatis: aut cū spōgia infusa in aceto: aut in croco dispumato: aut oleo ros. vel cū axungia piscis recētis aque dulcis: ʒ. cū isopo hūda q. est sordities aggregata sup lanā ilioꝝ ouiu: vel lana nō lota decocta: et in residēte erit pinguedo viscosa supnatans: ista colligat et infrigidet: et in estate supponat: et in hyeme calefiat. Quo facto si vides apā incedere fm viā exiture. i. collectōis ad sanie: tunc pone maturatiua q. sunt malua bismalua axungia porcia recēs et gallinacea: semē lini et fenugrecū: oleū oliuarū: faria ordeī tritici: frumētū masticatū: anetū.

deinde pone dissolutiua: sicut camomillā mellilotū et radicē lilij et secē aceti non adustā et fecem vini: stercus ouiu. ista sunt dissolutiua. Deinde si nō rūpat ponat fermentū cū modico salis vel vitellū oui cū sale vel cū lanceola aperiat. et tunc mundificet cū succo apij et melle ros. cū coto vel tēta iposita i liquore et post i apate. Et de apatib⁹ calidis faciētib⁹ sanie dicit Auic. q. sup caput ponat mucilago psilij: et i circuitu extictiua. et tūc cū pēna illimant medicine: et non cū digit tangāt: q. nocēt. Itē surfur triticeū decoquat in aceto: et frequēter tepidū supponatur: et resoluit apata calida. Itē accipe sumitates ramoꝝ iusq. ami et aliquā radicē lapatij acuti: et inoluat i stupis canabis i aqua madefactis: et decoquant sub cinerib⁹ calidis: et tūc terant cū axungia porcina: vel galline vel anseris vel anatis. et facta iunctōe cū butiro vel oleo violaceo supponat. Istud. n. emplū sup oia empla doloꝝ mitigat: potissime calozē extinguit: sanie generat. Itē. ℞. maluarū folia et caudas folioꝝ coquant in aqua sic q. debeat comedi: et refrigerēt et depurent: icidant minutiz sicut balsamētū: et tūc misceat cū vio donec supnatēt et bulliat semp mouēdo bona bullitōe. et tūc addat et icorpoꝝet cribratura surfur donec sit ista spissa q. vinū non defluat. calidū medioriter applicet circūquaq. apati calō maturando cū plumaceolo iteme vno calō madefacto. et tumoribus vulnerū. i. oib⁹ tumoribus doloꝝem mitigat et maturat apā: et p. pte resoluit et consumit. et valet in apate frigido optime: silr et duro et molli. ideo est medicina optia et a me frequēter experta. Itē sanguis leporis frequēter maturat apā calidū et cito. et silr sāguis hirci: et appropiat post cōgelationē ei⁹. et sanguis mēstruus si linuat sup herisipilas. et sāguis tauri calidus sup apata dura. et sāguis leporis calidus sup apata calida. Auic. dicit ista cañ. .c. de sanguine. Itē stercus vaccinū cū aceto sup exituras calidas positū sedat eas. Et istud sterc⁹ valet i apostematib⁹ que sūt p. aures. Itē armoniacū maturat apā caliz: tñ ipsū ē calidū. Itē lutū armenū et bolū q. fert apatib⁹ pestilētib⁹ et bibitū et illinitū. et phibz ābulationē putridoꝝ morboꝝ. Itē stella terre que ē quedā mucilago iacēs super terrā: phibz apata calida in principi. et hoc ē quoddā de meis secretis. Itē sex vrine valet sup apā calida: et sup herisipilā dicit Auic. in 2. cañ. c. d. sece seu d. vria.

Circa aposteata frida

sciendū est q. si corpus est plenum euacuet cum medicina purgante humorē peccatē. Si flegma sit: cū diaturbit precedere digestiōe cū oximelle diuretico. Si melācolia sit: cū diafene precedere

Digestione cū oximelle squillitico ⁊ simplici vel
 cū djabo:ragiato acuito cū sene vel cū lapide la-
 zuli bene loto. deinde ponat̄ repercussiuā q̄ sunt
 spicanardi abs̄. folia caulis nuxmoscata coriādꝫ
 portulaca rose. deinde maturatiua: q̄ sunt apiuꝫ
 fenugrecuꝫ semē lini ireos radix lilij mel oleum
 antiquū carice vne passe liqritia dactuli. ista sunt
 precipua in materia slica. Sꝫ i materia mlica sūt
 Lauena ipericō oleū de lilio oleū d̄ amigd. isop⁹
 hūida dialtea. ista sunt maturatiua nec cōpetunt
 hic repercussiuā. Resolutiua sunt glās cum adipe
 porci salita. ⁊ isop⁹ hūida resoluit apata dura cū
 ex ea fit emplastrū ⁊ oleum de lilio. filr̄ medulla
 cruris arietis aut vituli cuꝫ modico armoniaco
 sūme valz. qꝫ medicie multū resolutiue resoluit
 subtile ⁊ grossum dimittūt. Itē lapis molaris
 sumat̄ ⁊ igniat̄ ⁊ aspgat̄ aceto ⁊ sufficiēter suffu-
 miget̄ apā durū mlicuꝫ. ⁊ maxie in splene sūme
 valet: qꝫ acetū ē cib⁹ ⁊ medicia spleni: diē Auer.
 in 7° ⁊ in canticis Amc. c. titulato: remedia vir-
 tutū medicinarū secundarū simpliciuū. ⁊ p̄io ma-
 turatiue ⁊ mollificatiue. ⁊ 2^a p̄ticula p̄actice cā-
 ticoꝫ: vbi dicit qꝫ ex maturatib⁹ est farina cocta
 in oleo. ⁊ dicit post qꝫ mollificatio ē a calore for-
 tiori q̄ hēat mēbrū in quo mollificatio itēditur.
 nō tñ d̄ esse vltra sꝫ ḡdū. Et sūt mollificatiua q̄
 resoluēdo subtile ex hūor̄ n̄ putrefaciūt residuū.
 ⁊ sunt q̄ dissoluūt qd̄ ē iniscatū ⁊ ḡgelatū in mē-
 bro p̄terqꝫ subtile dissoluāt ⁊ cōsumāt: ⁊ resolu-
 uūt. ⁊ hoc ē a tota specie sic galbanū armoniacū
 bdeliū storax ⁊ medulla tibie ceruine. ⁊ armoni-
 acū est forti⁹ bdelio. ⁊ ista sunt dissolutiua. Ista
 est medicina mea specialissima ad oēm tumoreꝫ
 ⁊ duritiē siue i epate siue in apate siue i genu siue
 i testiculis siue alibi sicut exptus sui frequenter.
 Accipe radicē brusci fac bullire bene: postea pi-
 sta arūgia ⁊ parū d̄ salua: ⁊ inde fiat emplꝫ: oꝫ
 tumoreꝫ ⁊ duritiē tollit. ⁊ Gal. i li^o d̄ dinamidijs
 ponit eā. Itē resolutiuū i apatib⁹ slica. Accipe
 nasturtiū cū aqua ⁊ sale: ⁊ ē optimū. Itē fenū-
 grecū resoluit apata slica ⁊ dura facto emplō de
 eo ⁊ d̄ oleo d̄ camoñ. Itē armoniacū dissolutū
 in aceto vel in vino idē facit. Itē si apā mlicum
 vlcereꝫ valz medulla vel nucleus nucis maioris
 masticata ⁊ posita sup locū lesū.

Quirca apostēata dura

epis ⁊ splenis notādū qꝫ nō d̄z poni acetū: qꝫ ep
 pōt d̄ facili idurari. ⁊ dura apata i eo sūt diffi^o ad
 curādū: ⁊ maxie si inueterent. sꝫ cura eoz est cuꝫ
 renbar^o spica asaro costo squato ⁊ filibus. Itē
 isopus sicca resoluit apata dura bullita cū vino:
 ⁊ maxie in splene. ⁊ cū hoc radix capparis ⁊ sco-
 lopēdria cū aromaticis sicut cināomo ⁊ calamo

aromatico sūme valent. imo calam^o aromaticus
 datus cū nucemoscata ⁊ vino ⁊ mastiē ⁊ oximel-
 le diuretico vel simplici curat apata stōachi. Itē
 arbor lauri confert apatibus splenis ⁊ epatis. ⁊
 decoquit̄ in se. in aqua endiuie: sine se. in vino.

Itē. R. succoz radice ebuli folioꝫ porci absin-
 thij senatōis herbe d̄ violis añ. ⁊ decoquat̄ cū aq̄
 succi isti vsqꝫ ad cōsumptionē aque: ⁊ tūc liq̄ fiat
 arūgia porcia vetusta cū aliquali pōdere mellis
 despumati. ⁊ ista fil̄ cū succis misceant̄ ⁊ ifundat̄
 sup herbas cum farina lini ⁊ decoquant̄ vsqꝫ ad
 spissitudinē ⁊ calidūz frequēter supponat̄. istud
 quāz collectiōem durā ⁊ frigidā ducit ad saniē.
 Itē folia caulū rubeoz terant̄ cū arūgia por-
 cina vetusta: ⁊ obuoluāt stuppl̄ ⁊ decoquat̄ sub
 cinerib⁹ vsqꝫquo liq̄ fiat pinguedo ⁊ supponat̄ i
 cā frigida ⁊ calida dicit Rogerius. Itē cepe co-
 quat̄ vel frāgat̄ cū butiro vel arūgia ⁊ suppoat̄
 rūpit ⁊ maturat. Itē mel anacardinū rūpit qd̄
 fit de anacardis positū iter duo ferra ignita. Itē
 musce cōtrite ⁊ supposite rumpunt ⁊ maturant.
 Itē ficus optime maturāt. Itē lac titimalli rū-
 pit ⁊ aperit. Itē cantarides vel cicade posite in
 pasta modica vel fermēto optie vesicat̄ ⁊ p̄con-
 sequēs rūpūt. Deinde rupto apate si materia sit
 viscosa apponat̄ apostolicō. sꝫ si non rūpat̄ valet
 diaquilon ad dissoluēdū ⁊ mollificandū ⁊ mitti-
 gandū. Itē tenta posita de vnguēto fusco meo
 valet post rupturā ad mundificandū ⁊ prefer-
 uandū a fistula. cuius recepta est hec. R. mellis
 lib. 5. bulliat ⁊ dispumet. post. R. psidiarū. ʒ. j.
 olibani. ʒ. ʒ. picis naualis colofonie añ. ʒ. ʒ. ista
 puluerizent̄ ⁊ misceant̄ ⁊ icorpoꝫtur cū melle. ⁊
 erit vnguētūz fuscū vel nigrū: qd̄ valet in omni
 vulnere antiquo ⁊ apate rupto. rōe mellis mun-
 dificat. rōe psidiarū corodit. rōe thuris cōso-
 lidat. rōe picis adheret. Sed si vlcereꝫ vel sit
 herisipila tūc valet litargiriū i aceto distēperatū
 vel cū succo virge pastoris vel cū aqua ros. cum
 dimidio vnguēti. ⁊ tūc post linaria ⁊ pinpinella
 distēperētur simul: ⁊ supponātur: vel rose vel fa-
 rina ordci. Itē dragantū i aqua ros. dissolutum
 supponat̄: ⁊ tūc sanguis draconis cuꝫ albuie ouī
 agitato fortiter ponat̄. Alia sunt rūpentia: sicut
 nucle⁹ nucl̄ magne int^o cū folijs ei⁹ ⁊ ruta c̄plad̄
 mane ⁊ sero sine dubio rūpit. Itē cardo bene-
 dictus ⁊ senatio ⁊ limatie simul cōterant̄ ⁊ c̄pla-
 strēt sup apā ⁊ maturabit cito ⁊ resoluet̄. Unde
 senatio tātū maturat ⁊ mollificat quātū malua.
 Itē fel bouinū cū sepo suppositū mitigat omē
 apā. Item fermentūz attrahit ⁊ rumpit. Item
 galbanū est de cōibus maturantib⁹ trahentib⁹
 ⁊ corūpentib⁹: sed fetet aliquat̄. Itēz colustra
 lactis coagulati sup ceruisiā acré calefactā opti-
 me

me maturat et lenit durities in mammillis et alibi. Et si limatie cum testis suis in croco simil' misceatur cum eis et fortiter terantur erit tenax satis: et maturat et dissoluit et rupit. Et frequenter cum vitello oui ponatur sal: quia sal aperit. Item cepe coccauetur et repleatur oleo interi' et butiro et aliqua pinguedine: et decoquantur sub cineribus: et tunc cortice exteriori ablato coteratur et ponatur super aperturam ad rupendum et maturandum. Idem faciunt allia. Item in aperturibus frigidis siccis multum valet radix lapatij acuti cocta sub cineribus: tunc cum arungia porcina liquefacta distemperata supponatur. Item contra omnes tumores valet folia ebulli pitaria ruta camomilla simil' cocta vel frigida in oleo cōi et supposita vel cum fece vini vel fursure in tātūz quod in tibijs idropicorum inflatis est optima medicina. Et si esset ibi calor: tunc cum eis ponatur folia iusquiami quae per se preparata auferunt inflationem et tumorem frigidum: ut videtur in testiculis et genibus et tibijs frequenter. Item contra aperturam duram valet summe laudanum cum pice rasina et terbetina simil' coacta cum semine maluae. Item facta maturatio cum dialtea et radice cuiusdam ponatur diaquilon vel apostolicon malaxatum ad ignem: vel mollificatum in aqua. et tunc ossa cuiuscumque animalis pulverizata et mixta cum butiro supposita rupunt. Tamen sal in aperturibus duris non apponatur: quia exsiccat et idurat. ita nec ossa nisi a proprietate. Item cura Theodorici 3° maioris chirurgie sue est: quod primo de folijs maluarum fiat emplastrum. deinde apponatur sanguisuga famelice postquam involuntur in cineribus ad expulsionem veneni earum. deinde fiat emplastrum de folijs pororum et cum oleo tritorum vel cum butiro: et tunc lauetur locus cum aqua calida: et iterato incipiendo cum malua: et sic sequitur ordinem ad sanguisugas: deinde ad poros quotiescunque curet. et curat aperturam sine inflatione: et est optima medicina. Alteri sciendum quod si vis declinare aperturam de latere vno ad aliud: radicem vnam lilij et allia tere et succum da bibere: et substantias pone ubi vis quod materia aperturam declinet: et insequatur si tangatur: et tunc illinitio fiat versus ad locum minus malum. Idem faciunt ostrea. et idem errant qui comedunt ostrea cruda: quia trahunt aperturam a se ab exterioribus ad interiora. et contra hoc quod ponunt intus vel extra.

De apost. interioribus

sciendum quod apostema calidum curatur cum euacuationibus propriis et resolutiuis convenientibus: et maxime cum istis duabus medicinis. scilicet solatro et cassia. ut dicit Avicenna 4° primi libri. c. 25. quod solatrum non mortale habet proprietatem resoluendi apostemata calida occulta interioribus. et cassia. maturat et expurgat. Beide debet fieri sbotomia prius diuertendo materiam ad oppositum: et post de parte eadem. Sicut oculus christi est herba frigida et trahit

ad oppositum: est medicina summa in apostemate epistimo vel stomachi calidi: quare est frigida proportionaliter et resolutiua a proprietate. Eodem modo dico in pleuresi et piplemonia. sed tamen in eis debet fieri dieta subtilis ut pitana ad potandum. Et ista que valet pro pectore sunt ficus sicca cum liquiritia et semine maluarum decocte in pitana. quia ficus expellit materiam ad extra: ideo dicit Avicenna quod multiplicat pediculos. Unum tamen obseruandum quod in apostematibus pectoris non debent poni sriptica. sed in apostematibus stomachi et epistimo semper debet frigida poni. et ideo citronia et rose et mastix et calamus aromaticus et camomilla valet in aperturibus illorum duorum. et interi' preparata in potu. et exteri' in emplastro. nisi quod in aperturam epistimo debet poni sandali: et in apostematibus stomachi calamus aromaticus. Et si apostema sit in ore stomachi: tunc nymoscata valet quocumque modo sumatur. Et si in fundo valz oleum de mastice et nardinum: et maxime si declinat ad frigiditatem. unde nunquam debet poni pure frigida diu super ista duo membra propter operationem eorum toti corpori communem. Item Avicenna 4° canon. sen 3° mediate ante capitulum de cura sionis dicit: Oportet ut in potu tribuat haberi apostema interius aqua endiuie et aqua solatri cum medulla cassie. Item est vnus puluis quo continue debet uti in malo qui timet sibi de apostemate et se. et nunquam apostemabit interi' nisi maxime erraret. R. pipinelle scabiose rubee solsequij. i. calcedule: sed aliqui et male vocant pumula veris calendulam: sumiterra. an. Ad 5. vel quantum vis: desiccant per se et pulverizant seorsum: et tunc capiat de istis quolibet die mane quantum testa oui capit: vel coclear vnum: et preseruat ab omni apostemate. Tamen si tempus esset calidum bonum est addere semine portulace et basiliconis. Ista est medicina de meis secretis. Item in apostemate splenis valet cortex genestre et fragini cum radice capparis et scolopendrie: et utatur diaborraginato et diacapparis. In apostemate epistimo valet triasandali reubarbarum: tamen si sit in simo. et si sit in gibbo cum spicanardi. et si vngatur exteri' cum vnguento sandalino. Sed in apostemate splenis debet inungi cum vnguento genestrico. Item de endiuia scolopendria radice brusci et apij rosas et floribus borraginis et buglose et zuccaro potest fieri potus in causa frigida et calida morbo stomachi epistimo et splenis. quia medicine dicte valet in utroque casu. Ita valet absinthium spicanardi et semine portulace. et mastix sere in omni debilitate stomachi valet.

Cura scrofularum.

Ad dodo videndum est de cura scrofularum et glandularum nodorum et verrucarum. Et primo de scrofulis: si sint de stete subtili

resoluantur cū farina fabarū ⁊ oleo veteri ⁊ albumine oui: vt faciat adherere. ⁊ Isaac ponit hec ī dietis particularibus. S; si sūt d' flegmate grosso sicut de vitreo vel aliquo tali: tūc d; materia digeri cū oximelle diuretico vel squilitico. deinde purgari cū diaturbis. S. j. zinziberis. S. s. zuccari qd' sufficit. ⁊ tūc purgat flegma grossū: ⁊ debet dari frequēter. Uel de turbit zinzib. ⁊ zuccaro sint partes equales: ⁊ dent quolib; die. 3. ij. purgat. n. flegma grossū nō calefaciens nec rasurā intestinorū inducēs: dicit Auic. c. de scroful. Et debet dieta esse calida ⁊ sicca aliquat: vel calida ⁊ hūida moderate cū maxia abstinentia. ⁊ maxie ab his que replēt caput. ⁊ ideo nō debet se inclinare in curatiōe. Itē vtaf potione Sal. i. dinamidijs. R. radices enule gladioli affodiloz folioz lauri añ. oia coque in. viij. fialis vini fortis vsq; ad tertiā partē: ⁊ dabis luna decrecente: ⁊ tūc appōat diatylon v' apostolicō v' galbanū q; optimū est. ⁊ tūc p vices fiat emplz de radice lapatii acuti cocta in vino. Itē q; materia ē grossa ⁊ multa o; frequēter iterari medicinas modo vnā modo aliā. Det patiētib' istū morbum de succo sigilli sancte marie: ⁊ agrimonie. cuz vino rubeo a prin' martij vsq; ad finez augusti si videat opportunū. ⁊ hoc per vices ita q; non fastidiat succus ille. ⁊ detur nō crudus sed coctus ⁊ clarificatus. deinde fiat emplum de semine sinapis trito cū arungia antiqua. Itē liquiritia comedat. Itē liquiritia cū limacijs misceat ⁊ supponat. Dieta sit de pane cuz quo misceat puluis plumaz alaz columbarū ⁊ iusquiami adusti. ⁊ iste idē panis sic preparat' debet supponi scrofulis. Deīn fiat sibi cataplasma de ebulo cocto vel frigo in arungia: ⁊ tūc post liniaf cū sanguie mustelle. deinde suppone folia pfici cū sale. vltio accipe simū columbinū coctū ī aceto ⁊ suppone. Sed si ex istis nō curent fiat ruptoriū cū sapone cōi mixto cū modica calce: vel cū vino de eis: v' florib' eris lapatii piretro cū succo porri. ⁊ tunc post mūdificatiōez cū succo apij ⁊ mellis ⁊ succo celidonie. Deinde olibanū ariss' ⁊ ireos supponant ad consolidandū. Et si ista nō sufficiāt vadat ad regez: vt ab eo tangat ⁊ benedicat. q; iste vocat' morbus regius. ⁊ val; tactus nobilissimi ⁊ senerissimi regis anglicoz. Ultimo tamen si ista nō sufficiūt tradat' cirugico. s; non tamē iste scindat nervos nec artarias nec venas que sunt iuxta: ppter periculū mortis vel pprie rancedis ⁊ similia. Et si pa. sit rustic' potest laxari cū ouo cocto pistato cū lacte titimalli.

Glandule conueniūt in cura cum scrofulis: q; nō differūt nisi fm magis

⁊ minus. q; glādula est vna: s; scrofule sūt multe vt cōiter: ⁊ maxime ī collo ⁊ faucibus. Et dicit a scrofa v' porca vel sue: q; habēt tales depēdētias in faucibus. ⁊ sūt ī tunicis. Et glādule dicuntur a fructu querc' que vocat' glans: q; in figura assimilāt eidez: sed aliquādo sūt maiores.

Cura Eadē ē cura vtriusq; q; d; ē enascos ⁊ replone. deīn capiat lamia plūbea ⁊ fortit' pprimat ⁊ supponat. deinde accipiat sulfur ⁊ sulfur frumenti ⁊ terbentina ⁊ fiat empluz. optimū est. Itē calcē viniā cōfice cum oleo ⁊ arungia ⁊ pone super glandulas. Itē radix plantaginis cū fimo columbino cōsumit eas statiz. tamē stercus caprarū plus valet. Itē acetosa emplata super scrofulas sanat dicit Auic. 2. cañ. Itē spoliū serpentis coctū in aceto ⁊ emplatu; delet eas. Item cinis carnis asini combust': ⁊ epatis ei' cuz oleo delet eas: dicit Auic. in 2. Itē Auic. ponit in 2. ⁊ Iti. recitat 2. pticula affo. dam. cōmento 24. q; coriādrum a pprietate resoluit scrofulas. Notādū tñ q; gūme cōes: sic armoniacū galbanū piz resina terbentina serapinū sūt secure si dissoluant in vino ⁊ post superponat. ⁊ est op' cirugicale totum illud.

Modi sunt durities in

iuncturis manū ⁊ pedū phibentes aliquando ab ingressu ⁊ motu. Aliquādo sūt glandulosi: aliquādo non: sed sūt durities pura: sicut nodus corde nō possibil' separari a loco in quo ē: s; adherēs firmiter sicut cap' clau. Et vidi eos frequēter in coniūctione manus ⁊ brachij: ⁊ aliqñ ex parte siluestri radice manus tante quātitatis sicut nux magna vel sicut ouū. cuius materia est slica: l; accidat vt ingrosset ⁊ deficet ex motu ⁊ calefactione in iunctura.

Cura Cura est cōsimilis sicut glādularū ⁊ scrofularū in euacuādo materiaz. sed aliquādo oportet addere hermodactilos vel agaricū: q; trahit a remotis. ⁊ iste morbus est de genere guttarū vel arteticarū: q; se tenet in iuncturis vel ppe. Siāt ergo scarificatiōez ⁊ ppressiones fortes cū plumbo vel aliquo ponderoso. deinde capiat sordities aluearis apū ⁊ vne passe enucleate añ. cōterant' simul ⁊ supponant: p' tamē facta euaporatiōe cuz aliquib' calidis sicut cū camomilla feniculo ebulo paritaria lilio. Itē accipe radicē lilij ⁊ se. lini ⁊ infundat in vino: ⁊ ponat in eis post fimi colūbini ps. j. fiat empluz ⁊ est mirabile in nodis ⁊ in scrofulis frigidis. s; in calidis plus valet coriādrū cū radice lilij: vt dictū est. Itē apostolicō val; hic sūme ⁊ in oib' duritieb'. vū ista nodositas ē qñ gutta inodata vel

vel indurata vel ossuosa. Deinde si ista non sufficiat et sit glandulosa vel cutis exterior extendi et scindi ita quod nodus scindatur et extrahatur integre: et tunc suat cutis: et cum vino et stuppis curetur vulnus ut dicitur in libro 3°.

Veruce sunt de genere

apostematum duroz parnoz: sed sunt multiplices dependentes que vocant acrocodines: et sunt ad modum capis yberis. Dicit Gal. 3° pti° affo. cometo: et 7° acrocodines sunt morbi quos vulgus verucas vocant et porros. Et veruca tñ pprie est caro dura inspissata per totum corpus nata: maxime tamen in pedibus et manibus, sicut porri. sed veruca est plus continua. sicut porri sunt plus fixi propter siccitatem maiorem mlie. sicut acrocodines sunt in collo posteriori: aliquando in pectore: aliquando post aures. et dicuntur a quibusdam veruce vitales. sicut lupie sunt tales molles: et sunt comiter in palpebris: sicut non descendunt: sed adherent cuti et carni non sicut scrofule in cistis circumvolute: sicut tamen magis exterius quam scrofule: sicut non sint tante quantitatē sicut radice. tamen scrofule sunt iterius. et sunt scrofule ut dicit Gal. ibidem in mento. et in inguibus: et maxime sub assellis et gutture propter carum teneritatem in carnibus.

Cura Cura verucarum. quod sunt de materia multa melancolica mixta cum flegmate et cetera frequenter corpus cum polipodio epithimo aniso et floribus borraginis sene et agarico: facta digestionem cum sirupo de fumoterre et oxigelle simplici vel squillico. deinde abstinere ab omnibus mlicis sicut sunt carnes bouine anatoliensis: et caro salsa sale indurata. caules pisae frige et caseus: et iteriora animalium. Deinde accipe pedes gallinarum et pone sub panis donec corium inde sepetur: et cum illo corio ter vel quater frica verucas. deinde exsanguine cum ungue vel abscondant circumquaque. vel lac ficum vel titimalli vel rostri porcini vel lachryma vitis vinifere: pone ad ignem et comburatur et infundatur. et aufert eas pro certo frequenter usu. Item cortex salicis combustus et temperatus cum aceto et appositus verucas et porros et ficus tollit. Et sunt ficus quedam eminentie iuxta anam aliquando ibi plene granis paruis sicut est in ficibus bonis. et in ficu potest succus pipinelle et substantia emplastrum et curat. Item a me expertum in corpore meo frequenter agrimonia fricetur super verucam et ipsa coteratur cum sale et aceto et supponatur: et alijs diebus fricetur cum portulaca: et ipsa aufert eas a proprietate dicit Avicenna. et idem facit succus foliorum salicis. Item faciunt folie populi et rasanus verucaria et scrofularia. Item saponaria que est betonica aquatica fricata et supemplata aufert verucas glandulas et scrofulas: et aperta omnia curat et rupit et mundificat. Item quod ista non habet in hyeme

potest tunc de euforbio et bdellio bullitis in oleo laurino fieri unguentum et emplastrum optimum ad eas radicibus euellendas dicit Gilbertus. Eodem modo gummi hedere vel folia eius. Item anacardi et mel coram aufert verucas glandulas et scrofulas dicit Avicenna. Item stercus caprinum cum aceto suppositum et fricatio cum aceto in die frequenter diuellit eas. et est cura leuis dicit Bagardus. sicut cura comitis dicit ibidem est nigella cum uria. Item si sint glandulose et nodose tunc cinis limatiarum cum adipe antiqua non salita est propanec est ei par. et istud valde in glandulis alijs. sicut cura regalis dicit Joannes de sancto amado in practica sua: est cum ficibus pro apparitionibus in arbore tritis cum aceto. Item expertum est quod si lauetur cum aqua cum qua lauat mortuum: et tunc comit est quod circumligentur cum seta equina vel cum pilo caude equi vel cum pilo de sirico fortiter iuxta radicem suam quousque pro se cadant. Dicit Isaacus viatici vel Constantinus quod si cum cicere tagatur veruca ita quod tot sint cicera quot sunt veruce: et tunc ponantur in panis et post tergum suum piciant: omnes recedunt. fiat hoc in kalendis mensis. Et nunquam reuertantur vranis cum cauterio in igne calefacto bene. sicut pro curantur cum fistula et amigdalamarum vel lupinis. De lupia et acrocodinibus sciendum quod abscisio bona est. et tunc cum calce cauterizetur locus: vel cum canterio aureo ne sanguis exeat nimis. vel terantur allia cum sale et ibi supponatur et renouetur inter diem et noctem ter: et continue per 9. dies: et cum lamina plumbi fortiter exprimat. Tunc post incisionem si vis quod sanguis non fluat puluerem rane commisce: vel puluerem buffonis suppone: et statim cessabit. vel telam aranee vel albumen oui cum pilis leporis. et ista sufficiant pro hac cura.

Carbo et ignis persicus

hec duo nomina fortasse absoluta sunt super omnem pustulam corrosiuam vesicantem et vrentem et facientem accidere escaram. id est cicatricem callosam: qualis facit accidere combustio et cauterium. Et quousque absoluitur nomen ignis persici de isto super quod est pustula: et de genere formice terrestris adures vesicas in qua est aliquid abulans. et est colirice materie pauce nigredinis pauce putredis. et est cum pustulis plurimis alteratis quod fit illic tumor et fetor plurime ebullitionis et elevationis. Sed nomen prume. id est carbonis igniti dicitur absolute super illud: vel de illo quod denigrat et locum inficit. sicut carbo pro ignitur deinde denigrat: et facit membrum habere colorem carbonis absque humiditate. et est plurime nigredinis submersa. et eminentia eius est parua quantitatatis lupiaris. id est ad modum lupini. et fortasse non erit illic pustula cum incipit primo pruna. et totum illud incipit cum pruritu sicut scabies. Sed ignis

psicus de eis ambobus est et velocius apparēs:
et velocius motus. et pruna ē tardior et profun-
dior. et ē q̄ sit ignis psicus vehemētius coleric⁹
et pruna vehemētius melācolica. hec Auic. S3
Auer. in 7° coll3. dicit q̄ carbūculus fit plūz in
aere pestilēiali. ideo ebullit sanguis ibi et putre-
fit. et ideo sequūtur se. male cōposite ex diuersis
hūoribus. Formica ē oē apostema in cute abū-
latiū q̄ latitudinē nō h3. et aliquādo sunt pu-
stule multe que abulāt et vlcera. et ē radice late:
et color est ad citrinitatē declinūs: cui⁹ cā ē colera
ignita. Sed antrax est ap̄a parū venenosū i
quo colera nigra dñatur adusta aliquāl: sed nō
tantū sicut i carbūculo. Circa quod sūt colores
multi: quidā citrin⁹: quidā rubeus: quidā liui-
dus: quidā niger ad modum circuli pp coleram
adustā et sanguinē adustū trāsmutatū in colerā
nigrā et naturā veneni: et ideo vlcera. et propter
hoc vocatur antrax. i. faciens antruz. i. foueam. et
vocatur anglice felon.

Lura Lura istoꝝ est fere q̄ silis: floboto-
mādo farmacādo. q̄ o3 vtrūq3 fa-
cere pp p̄positōnē materie. et iō pillule cochie cō-
fortate cū sticados et mastice et acuite cū cologni-
tida et scamonea cocta et p̄parata: vel cū agarico
optia sunt hic: q̄ purgant oēs hū. q̄ hic omnes
peccant. Et est notādū q̄ nō d3 aperiri āte ma-
terie vlez enatione: q̄ hic interficeret rōne do-
loris ex materia venenosa: que non habens exi-
tum cōuenientem pp̄t abundantā materie ad
cor redūdat et interficit: vt vidi pp̄t apertionē
cū acu in tali pustula nigra. Itē caue infrigidā-
tia oīa stiptica fortia ne materia repercutiat: aut
ne materia ingrossēt nimis. Silr etiaz caue ne
materia calida inflāmet: sed appone exsiccatiua
sine mordicatiōe infrigidātia parū cū pauca re-
solutione: sicut arnoglosa farina ordeī galle len-
tes panis fursure alumē cū aceto. Itē ifundāt
granata acetosa cocta cū aceto quousq3 molle-
scāt: extēdant super pānuz: et circa locū pone. est
eniz forte in principio et i statu. Itē prunella ni-
gra parua acetosa siluestria i cāpis cocta in aceto
vini vel mali granati ablati lapidib⁹ optia sūt.
et ponāt loco acatie: que est succus prunelloꝝ
nō maturoꝝ. Itē sunt versus. Lens arnoglo-
sa caulis prunella et panis opirus. i. fursurens:
Exsiccant prunas possuntq3 resolvere virus.
Tamen ne male intelligat de lente est versus.
Lens lendis capiti: lens lentis conuenit ori.
Itē q̄ antrax facit antruz q̄ est pustula nigra:
cuius sūmitas apparet trahi i pfundū: et mēbrū
est ponderosū pp̄t malitiā colere et sanguis
que sunt materia eius: ideo oportet cum cautela
operari. Fiat ergo flobotomia ex cadē pte vbi

est materia venenosa. deinde ponat cōsolida mi-
nor trita inter duos lateres v̄ lapides sup locū.
deinde vitellum oui crudū cū sale cocto mixtū
supponat: q̄ rūpit infra tres dies ad minus. de-
inde mūdificet loc⁹ cum succo apij et melle ros.
deinde ponat puluis et farina ordeī vel siliginis
v̄ cū succo apij et melle ros. deinde ponat puluis
regnātius carnis: de olibano mastice sanguine
draconis ros et c. Et si sit dolor magn⁹ radix lilij
coquat i aqua: et tūc extrahat. vel panis azimus
mixt⁹ cū lacte dulci calō sedat dolorē. In formi-
ca valet citonium viride sine pari.

Testiculi aliquādo apo-
stemant et indurant aliquādo in coz bursa vel
osseo: q̄ idē est. aliquādo i substātia sua. et aliqñ
est ibi inflatio pp̄t vehemētā que assimulat apo-
stemati: et nō est. et de ista videbit in 3° hui⁹ libri.

Causa Cā ē alī sp̄ma i via exēdi n̄ ha-
bēs p̄plemētū exit⁹: sic i illis q lo-
quūt cū mlierib⁹ et tagūt eas et vellēt coire et am-
plexant fortit: et tñ nō coeūt. Alī ē pp̄t equi-
tationē equi male portātis vel pp̄t saltū super
sellam ascendendo ante sedē vel post sedē super
lignū. Aliquādo pp̄t pollutionē nocturnam
inchoatā et ipeditā. Aliqñ pp̄t glādulas ma-
teriā ministrātes. Aliquando est de sanguine: et
tūc est color rubeus. Aliqñ de aquositate: et tūc
est color albus. Et si est de sp̄mate ē color fuscus
sine corpis replōne. Et sciendū q̄ sicut diuerse
sunt cause: ita oportet curas esse diuersas.

Lura Lura est clisterizare cū ruta agno-
casto cimino pitaria leuistico ebulo
et oleo ros. cū benedicta acuita cū agarico et her-
modactilis. deinde vomit⁹ est bonus cū mediano
cortice sabcuci. Dieta sit cib⁹ p̄te quātitatis et
digestibilis. deinde fiat flo⁹ brachij sinistri si sit in
testiculo sinistro. et si sit i dextro d̄ brachio dext⁹.
Deinde capiat ciminū et misceat cū oleo et farina
sabaz et paritaria vel ebulo et fiat emplūz. vel sa-
be cū vino et fursure idē faciūt. Itē. R. pitarie
rute camomille malue bismalue añ. Ad. j. co-
quantur in aqua et fiat stupha ita q̄ testiculi stu-
phen. et fiat hoc in mane: nō post cibū. Deinde
inungat i oleo ros. in cā cala. et oleo de lilio in cā
frigida. vel cū vnguēto marciaton vel agrippa.
S3 si loc⁹ sit ru. capiat de succo plātāgis tepido
et itingat pān⁹ ru. et supponat. et fiat flo⁹ de basi-
lica v̄ media. et flo⁹ de safena iteriori post pur-
gatiōez vlez. deinde postponat altea cū oleo vio-
lato: q̄ maturat ap̄a calūz ibidē et alibi. Silr sā-
guis leporis calis et bleta et atriplex et cassiafi. su-
pp̄posita: et eodem⁹ oia ap̄ata cala et fra maturat et
resoluit. Itē insquamus coct⁹ i vino vel in aqua
sūme

sume curat oia apata cala testiculoz fm moduz
dictu prius. silr emplum de maluis. sz silr caulis
maturat flone z durities. silr semen lini. Si sit
apa slica vl' aquosa: sicut est rames in testiculis:
tuc oz curare sta cu agarico facta digestioe cu ra-
dice apij fenticuli rafani z nasturtio z isopo z ca-
lamcto cu ligricia z melle. deide ponant que re-
soluunt oia apata slica: sicut apiu abrotanu cocta i
cimino vel aneto. Itē affodilus resoluit ea ape-
riēdo cu abstersioe. Itē bdeliu cu salua hois ie-
iuni emplata apa frigidu resoluit. Itē mirrha
resoluit z aperit z exsiccat ea absqz moderatioe.
Itē nasturtiu aquaticu cu aqz et melle z sale va-
let i testiculis inflatis de ca frigida: z oib' apatib'
aquosis. Silr musc' arboris i omni mēbro ner-
uoso apato valet coct' cu vio z oleo. sz bursa te-
sticuloz ē neruosa multu: iō bene valz. Itē ebu-
lus ruta farina fabaz valēt i apate vctoso. Silr
ventosa sine scarificatioe posita optia ē. Sz si sit
ibi apa duru: tuc terbetina cum castanea z adipe
porci salita cofert apatib' duris: resoluēdo z at-
trahēdo. Itē sordities aluearis apu cu fece vini
valz apatib' slicas duris. Etia terbetina inueni
optima. Itē isop' sicca cu vino z melle resoluit
apata. Itē fenugrecu frigu cu oleo coi vel i bu-
tiro receti vel salito valz apatib' q' icipiunt indu-
rari. est. n. magl caluz q' semē lini. De meis se-
cretis ē mucilago seminis lini z fenugreci: z seis
maluaz cu terbetina mūda: z fursure cribrato sub-
tilr. est. n. medicina optia i omni duritie z apate
frigido: siue duro siue molli. Si tñ sit dolor ali-
qualr: tuc anisuz valz cu istis. qz resoluit cu sub-
tilitate z stipticitate z sedatioe doloris sine mor-
dicatioe. Et ad opadiu forti pnt poni folia lilij
qz dolore sedat plusqz radix ei'. z tñ radix ei' est
maturatinis z dissolutiuis. Et folia lilij: dicit
Aui. valēt i apostemate calido. Itē empluz ex
predictis voco empluz mucilaginosuz.

De Idropisi. Capl. 3. m.

Dropisis est mor

ab idros qd ē aqz: z isis inflatio: qsi inflatio aquosa.
vñ Haly 3° pti^o tegni 2° mē. 192. Chimi subtiles
aquosi faciunt egritudies aquosas: sic idropisim.
Et diffinit sic: Idropisis ē egritudo malis: cui'
ca ē mā frigida exuberās igrediēs mēbra: z cre-
scūt p eā aut manifesta oia: aut loca vacua ptiū i
qbus sūt regimē nutrimēti z hūoris. hec Aui.
fen. 14. tractatu 4°. c. 8. idrop. Itē alr sic: Idro-
pisis ē error virtutū vnitiue i toto corpe: sequens
mutationē vtutū digestiue i epe: sicut pōt elici ab

Aui. p^o cañ. fen p^o. dīa 6^a. c. 2° z 6° li^o dē nālib'
vtutib'. qz ibi dicit qz cu nutrimētū vnū mēbro:
tuc remanet z inflat. Et Aui. ponit qz qñ non
adheret: tuc ē idrop. Tñ nutrimētū triplicē hz
dissolutionē: qz pūo digerit: z tuc spgit fm mē-
bra. deinde vnū. 3° assimilaf. Et sunt alia verba
qz p^o disseminat. 2° adheret. 3° fit actu cibās z in
effectu. z assimilaf. Tñ nō spgit fit synthesis vel
extenuata macies. sz qñ nō vnū vel adheret mē-
bris: tuc ē idropisis. sz qñ nō assimilaf: tuc fit le-
pra vel morfea: vt dicit ifra. Sz qñ nō digerit i
stomacho z i epate modo dbito: tuc nō spgitur:
qz nō trahit. z si expellat z p accidēs trahatur nō
adheret: qz error i p^o vel 2° digestionē nō corrigi
post: vt dictū ē pūo. Et ideo bene dicit idrops
est error virtutis vnitiue i toto corpe: sequens
mutationē virtutis digestiue in epate: qz nō est
idropisis nisi epar patiat. Et ideo dicit Gal. 3°
interioz 4°. c. Epar idropici nō est epar. sz epar
aliqñ patit pp se. aliqñ ppter colligatiā: vt dicit
2° pnosticoz 2° mēto p^o. dicit. n. sic. Et manifestū
est qz oia mēbra que dolēt ppter qd. s. per viam
cōpassiōis z cōitatis vel colligatiē: qz accidit eis
illud: aut ppter vicinitatē z ppingtatē adinuicē:
aut qñ iter ea est cōitas vel cōtinuitas magna i
venis z neruis. Pūo modo epar compatit sto-
macho: qz tangit ipsuz z silr intestina minuta z
cistiz fell' z diafrag' tangit ab eo. 2° mō epar cō-
patit renibus spleni stomacho z itestinis gracil-
lib' cordi cerebro nuche coxe pedi pulmōni: qz
cōtinuat cu istis per venas magnas z p neruos
multos. tñ cordi colligat p artarias p quas mit-
tit sibi calor: z spiritū. de qua colligatiā cordis ad
epar Auer. 3° collz. c. de attractioe virtutū atra-
ctiue epatis dicit qz ipossibile ē qz in corde gene-
rent egritudies sensibiles tales qz possint ledere
epar stāte hoie viuo. cu z tñ se. fit morb' cordis z
sincopl' que ledūt totū corpe. Ideo dicit qz ipse
intelligit nisi raro: z pcedo cu eo qz morbi p plo-
nales: sicut se. sūt frequēter. sz hoc est occultum
qsi. s. qz sint cordis: vnde ipse loquitur de officia
lib'. tñ aliqñ a creatioe est peccatū i ppositioe. z
hoc vocat rē naturalē ibi. sz tñ Aui. p^o cañ. fen
2°. c. 8. pōit plures modos z cās cōpassiōis istius
z colligatiē. Ego cā breuitatis i istis versib' cō-
prehēdi breuiter. Ad ebrū cōpatit mēbro qz cō-
tinuat: Aut qz vicinū vel qz prebet iter. Aut ra-
dix operis vel qz seruit ei. Aut qz diuerso sunt
ambo cōsociata. Istis sex modis se mēbra cōpa-
tiant. In intellectu istoz versū vide ab Aui.
ibidē. sed tamē ipse 3° cañ. fen p^o tractatu 2°. c. 6°
dicit qz cōitas ē duplex. absoluta: z nō absoluta.
Absoluta vt ad partes mēbrū ex mēbro cōicante
nihil perueniat corpe: penitus nisi ipsuz no-

cumentū. s. sine materia: sicut i spasmo cōtrahēte
neruū. ex materia replente inferi^o. puenit nocu-
mētū superi^o in cerebro. vel qualitas nociua alte-
rādo partē post ptē quousqz venerit ad mēbrūz
cōpatēs. Nō absoluta cōitas ē vt materia hūo-
rosa veniat: aut vapor de mēbro cōicāte: sicut de
stomacho qd ē pmū mēbrū z digni^o cōicatiū:
dicit Auic. abidē. venit vapor ad cerebrū: z ecō-
uerso. Et ideo p^o cañ. sen 2^a. c. 8°. i cerebro z sto-
macho fiūt morbi circuitōis: qd est de mēbro. s.
cerebro ad stōachūz: z ecōtra. pp neruū magnū
ligantē hoc cum isto: vel ppter duos neruos: vt
dicit 4ª pticula affo. cōmēto. i 7°. de colligantia
epīs ad stomachū ppter vicinitatē. Isti mor-
bi tres sunt spēs. iposarcha: ascites z tipanites.
Iposarcha ē in qua ē materia slica penetrās cuz
sanguine in mēbra: z ista vocaf ab aliqb^o sflona-
tia vel lencosantia: qz ē de flate albo. vl aquoso
a lencos albū z flegma. sicut lencopip dicit albū
pip vt hic. Et de ista loqf Hyp. 2ª pticula affo.
affo. 29°. si ab albo flegmate hñte diaria forl su-
puenerit soluit egritudine. Et dicē Ba. i cōmēto
qz oēs medici sruerūt albū flegma specie vnā
idropif qz nostro tēpore vocaf iposarcha vel len-
cosantia. Et dī iposarcha ab ipos: qd est sub: z
sarcos caro: qsi stās sub carne toti^o. z ideo in ista
spē ē ista^o vlis: z dī ab ātiqz anasarcha ab anos
qd est stās: z sarcos qd ē caro qsi stās sub carne
toti^o corpōis: z in pede z in facie stans. 2° spēs
vocaf ascites: z est ista i qua est materia aquosa
effusa i spatū vētris inferiōri: z que sequitur ipz
s. sub stomacho z sub toto vētre inferiori: qsi sto-
mach^o ē vēter superior: nisi extēdendo nomē ad
oēs cōcavitatē: qz tunc vēter supior: ē vacuitas pe-
ctoris: z stomachus vēter medius: z circa vmbi-
licū vēter inferiōri. Qd pect^o sit vēter supior dicit
Gal. 7ª pticula affo. nisi extēdēdo nomē ad oēs
cōcavitatē: qz omne spatū i corpore vocaf venter:
dicit Gal. 6ª pticula affo. cōmēto 3°. vñ in omni
specie idropifis est inflatio i stōacho: s; tñ plus i
tipanite. vbi. n. i ascite plus circa vmbilicū: nisi
in fine post sfirmationē ē infla^o i ea iter mirach
z sifach: qz mirach est pellicula gibbosa siue pin-
guis sup totū vētrē ppiqz: cuti exteri^o. s; sifach
est adherēs i medio i intestinis inoluēs ea: z sup-
portās inferi^o: qz diuidit iter ea z generatiua mē-
bra: vt videbit ifra. z intrat aquositas hec per po-
ros illi^o mirach rarefacti vel extēsi a multitudie
materie idigeste i epate: quā non pōt expellere. z
ideo manet ibi: qz nō est apta ad nutriendū: imo
repudiā a mēbris. z ideo collecta i pcessu tēpo-
ris locū extendit z paulatiz intrat. Timpani-
tes est tertia spēs idropifis nō vera: qz est cū ven-
tositate aliquali: s; parua hūiditate circa stōachū

tñ: qz vadit ad ventrē inferiorē. Et dī tipanites
qz venter percussus resonat quasi timpanū. hec
dicit Gal. 4ª pticula affo. cōmēto ii^o. z vocaf
abusue idropifis ppter vētris magnitudinez z
tumore. s; qz nō est nisi pauca vl nulla hūiditas:
sed vctositas z idropifis ē morb^o aquosus: ideo
ista nō est vera idropifis zc.

Caē generales. Caē sūt mul-
te. tamē cā om-
niū idropicoz ē generalis: dicit Gal. 2^a pnost.
cōmēto p^o. z ē nocumētū virtutis gnātine sāgui-
nis. s. quando deficit ab illo opere: z deest ei cō-
plemētū eius. qz quādo diminiuit i epate virtus
digestiua sanguis: tūc ipse erit flegmatic^o. z mē-
bra que nutriunt lōgo tēpore ex sanguie tali cō-
uertunt fm suā naturā vel zplonez ad naturā il-
lius humoris. Et pōt fieri idropifis iposarcha:
dicit Auer. 4° coll. 3. de accidētibus virtutis epa-
tis in gnāli. tamē cōtra hoc Auer. dicit 4° col-
liget. c. de signis ethice. qz de natura nutritibilis ē
nutriēs sibi assimilare. z Isti. 2ª parti^o affo. dām.
cōmēto 18°. dicit qz omis cibus cōuertit in calidi-
tatē. z ideo dicit Auic. p^o cañ. sen p^o doctria 4^a
c. 2°. qz cōplexio nō semp generat sibi simile: sed
aliquādo p accidēs generat hūores frigidos. qz
ratione caloris plus trahit qz possit digeri. Si-
milr ratōe caliditatis rarefit substātia epatis ra-
tione cuius nō manet ibi chilus quousqz dige-
rat: qz requirit tēpus sufficiens. Et posito qz ibi
inducaf calor accidētalis: tamē ille nō manet i hu-
more nisi quousqz veniat ad pelliculas frigiditas
scz siphac z mirach ppter hoc qz ē in eis sicut in
stomacho non conueniēs. imo cito recedit cum
obuiat frigidus vel destruit ab illo calore sicut ca-
lor nō naturalis euaporare facit calozē naturalē.
igit inducit frigiditatē oppositā calozī naturali.
Et hoc ē qd dicit Bām. 2^a parti^o affo. cōmēto 13°.
vnde frigiditas ē cōtraria calozī: z isto modo ca-
litas frigefacit: qz distēperat calozē naturalē tē-
peratū: quia per temperiē eius fiunt omēs ope-
ratōes in corpore: dicit Auer. 3° colliget. c. d vir-
tutib^o accidētib^o in generali. Causa igit con-
iuncta omis idropifis ē debilitas digestiue epa-
tis dicit Auic. c. d idropifis. S; cause remote sūt
multe. s. āncedēs z primi^o. s. āterior: z exterior. In-
terior cā sicut frigiditas nimia. Exterior: sic sunt
emplastra frigida super epar: frigiditas aeris pe-
netrās: cibi frigidi vt fructus frigidi. similr lacti-
cinia z potus aque frigide: qz istas cōputo inter
causas exteriores. qz ē cibus extra qui nō ē mate-
ria tertiē digōnis. s. in venis post epar. Vñ cib^o
ē triplex fm Gal. 3° de zplombus. cib^o ex quo-
usqz. s. vciat ad vias. s. post epar: tūc ē ibi in via:
qz post ppric agit. s. post zuerfionē in sanguinez
siue

siue sit cib⁹ siue medicina. **Cib⁹** i via e i illis v⁹is
no in mēsaicis. **Cibus** actu cibās e in 3° digesti
ua. 7 cibus extra vocat anteq̄ comedat. in via
vocat postq̄ sumit. i effectu iqn̄ quertit. **Similr**
potus triplex e. 7 potus aque frigide i ieiunio 7
post balneū 7 post exercitiū 7 post coitū e cā hu
ius morbi. **Similr** fluxus supfluus ifrigidās et
digestionē ipediēs: 7 euacuationēs alie supflue si
cut v⁹tris emoroidaz mēstruoz. **Silr** retētio
supflua illaz euacuationū cōsuetarū est cā idro
pisis p se: sed cūo per accidēs digestionē ipediē
do vel debilitando. **De** retentōe dicit **Hip. 6°**
affo. affo^o 12° emoroidas mederi antiquas si non
vna relicta fuerit periculuz e idropē fieri. **Per**
istū modū dicit **Gal.** in 2° mēto. q: si stringatur
iste vene i epate dura nascunt apata ppter san
guinē regurgitantē ad epar magis epar grauan
tia 7 calorē eius extinguētia. sicut puo igni mul
ta ligna supposita extinguunt euz. sed calor nālis
generat sanguinē. cū ergo nō generat fit idropi
sis. **Et** **Auer.** i 3° dicit q: apata n̄ erūt. p maiori
pte cause hui⁹ egritudis nisi fuerit dura lapidea.

Cause spāles. **Cause** i spāli inte
riorēs ancedētes
et 2iunte aut sūt. ab epate p se 7 pncipalr: aut ab
alijs mēbris pp colligantiā. **Si** ab epate vel per
morbu cōsimilē vel officialē vel cōem. **Con**silis
morbo e 2plonalis frūs vel calidus sic⁹ vel hu
midus. **De** calo 7 frigido dēn est. tñ d^o cōit q:
cā 2iuncta e fritas. 7 hoc p 3° p diffinitionē **Auic.**
7 iō distigat de fritate sicut distigat p^o iter istas
cās. **De** sicco aliq̄lr facit idropisiz: q: siccū mō
strat epar effusio magna liquozia: dicit **Egidi⁹** i
vris suis. q: siccū e cā attractōis maxie qn̄ 2iūgi
tur cū calo 7 trahit cib⁹ de stōacho anq̄ digerat.
7 error i p^o digōe facit errorē i 2°. **Sz** hūida cō
plo cū mā facit istū morbu pp debilitatē 2tētiue
q: viget p siccū. 7 qn̄ nō manet p tps sufficiēs re
manet aquosus. 7 si sit cū hoc fritas tūc e manife
stū. si sit cū calore: tūc calor apit vias 7 facit trāsi
re ad mēbra anq̄ digerat. 7 hoc dico qn̄ calitas
7 hūiditas sūt supflue. **Silr** se. lōge pducūt ad
idropisiz 7 lēte 2bilitādo digōez: q: fit a calitate
hūida vaporosa nō a sicca tenebrosa sicut e calor
se. dicit **Gal.** 2° regis acutoz 2mē. 2°. **Ite** fit
pp morbos officiales sic sūt oppilatō epis apata
calā aut frā 7 2silia: qn̄ sunt dura maxie. **Sit** et
pp morbos cōes sicut e solo 2tinuitatis i substā
tia epatis q nō penetrat ad pfunditatē nimia s3
i pāniculis vel gibbo. q: alia mortalis e: vt dicit
Gal. 6° pti^o affo. 2mēto. 18. s. abi vesicaz icisā. aut
cerebrū aut cor mortale pp emissionē supflua sā
guis: dicit **Gal.** ibidē pp incisionē venaz. 7 isto
mō cāe sūt casus pculio 2tusio 7 filia exteriora.

Sz si fit idropisis ab alijs mēbris: hoc e a sto
macho vel a mēsaicis vel a splene nō mūdificā
te vel nimis attrahēte vel a renib⁹ supcalēfactis
vt i diabetica: vbi trahit sāguis ab epate 2tinue
anq̄ digerat: 7 tūc diminiuit calor i epē 7 i pti⁹
extremis: sic i pedib⁹ 7 tibijs q sūt remote a fōte
calor: 7 tūc iflatur. 7 sic 2tinue quousqz ascēdat
mā regurgitando ad epar. **Et** isto^o loq̄ **Haly**
2° pti^o tegni i 2mēto illi⁹. sm pte nō que sm cere
brū. vbi dicit pp nocumētū extreme pē nuche n̄
2plete distict⁹ e sensus in pedib⁹ 7 nō mor⁹. 7 q:
puenit ex hoc nocumento vapor ad epar corū
pēs 2plonē ei⁹ secuta e idropisis. **Silr** pp no
cumēta cerebri vel pp oppilationē qn̄ nō iuenit
sensus aialis ad vesicā vl itestina nō expellit sex
q: nō opat expulsua nisi nocumēto pcepto. sed
spū aiali nō veniēte iferi⁹ nō pceptū nocumētuz.
remanet igit nō expulsa 7 iflat 7 facit apā aquo
suz vel v⁹tosuz qd e idropisis. **Ite** qn̄ renes n̄
trahūt aquositate vel nō sepant eā a sanguie ve
niēte ad eos mingit sāguis 7 corpus ifrigidat.

Pro quo notādū q: virt⁹ discretiua 7 sepa
tiua differūt: vt dicit **Auer.** 3° coll. 3. c. de accūti
b⁹ isophagi. **Discretiua** e ista q cognoscit omēs
spēs cibi 7 nutrimēti 7 cognoscit sāguinē a sup
fluitate vt nutriat mēbrū ex 2ueniētiōri 7 mittat
vnicuiqz mēbro qd e sibi file. **Sz** sepatiua e illa
q diuidit iuuatiū a nociuo 7 tradit nociuū. ex
pulsue vt expellat. ita q discretiua e circa iuu
tiū: sepatiua circa supflūū 7 nociuū. **Ite** fit
aliq̄n ab itestis 7 a matrice supflue purgāte men
strua vl retinēte: 7 sic e de itestis 7 vesica. **Silr**
pulmo vlcera⁹ e cā tussis 7 ipsaz digōnē ipedit
7 sōnum. 7 iō comedere multū 7 non dormire 7
potare mltuz. 7 si sit vinū facit morbos frigidos
p viā idigestiōis 7 nō 2uersiōis. **Silr** e de dia
fragmate 7 de corde pp cōpassionez: q: epar eis
vicinat 7 maxime colligat. 7 ideo ad pleuresiz se
quit idropisis: 7 ad cardiachā que e euz tristitia
calorē debilitante.

Cause spāliōres. **Cā** idropi
sis talis est.
Omnia illa que faciūt epar acqrere malā 2plo
nem calidaz: sicut salsa friga assata pinguis mel
lita preparta vl piperata allia 7 porri: por⁹ calidi:
7 maxie in ientaculis 7 i ieiunio si post horā scq̄f
comestio: vel an̄ digōnē primū cibi: 7 tūc erit ibi
indigō rōne 2tītatis nimie cibi. vel calor: rōne
male qualitatis ipsi⁹. **Et** modus e iste quez pōit
Auer. 3° coll. 3. c. de accūtib⁹ virtutis epatis in
generalī. s3 ibi ponit plures cās tipanitis. 7 in se
quēti. c. cās ascclitis. **Dicit** ergo qn̄ accidit epati
mālis 2plo calā: ita q parū excedēs tūc acqui
ret multā amaritudinē. 7 quādo augmentat hęc

mala oplo calida ita qd egrediat a sua forma na-
 li: tuc e opatio epatis opatio no nalis. 7 puenit
 ista opatio solu a calore i eo qd calor: 7 no i eo qd
 calor talis. qualitas igit que puenit ab isto in eo
 qd e calor simplex: inducit parte aquea ad sumu
 7 facit ex eo ventositate 7 puenit ex eo timpani-
 ta. Prouenit etia timpanites ex omnibus vcto-
 sis: sicut fabis pisca castaneis rizo i usu nimio. 7
 a ficibus comestis post praduu: qd vctositas tuc
 no descedit sed morat in stochi 7 in pcessu fa-
 cit timpanite. Et cibi iordiatio modo comedere
 grossa mo subti mo brodia mo pingua: 7 pa-
 ne calidu 7 tortelli 7 rizu 7 artoceras oua dura
 7 silia. Moradu tame qd differetia e iter ven-
 tositatē 7 sumu: vt dicit Bar. 2° pti^o affo. su-
 ru affo 6°. qd 7 vctositas e sicut vapor. sum^o est
 humidus 7 mulcebris. 7 ideo sumus facit somnu:
 vctositas vigilia. Alterius scienduz qd Auiē.
 3° can. fen p^o tractatu 2°. c. 5°. dicit qd vctositates
 sut multiplices. melacolicę: flegmaticę: sanguinee
 colicę. Flegmaticę sut grauatiue tardi motus re-
 tete interi^o. Vapores multi sut facietes tristitia
 fiti mioris quantitatē qd flegmatici 7 qlitatis de-
 terioris. Sed vapores sanguinei sut dulces mino-
 ris nocumēti sua qlitate qd alij vapores: sed sua
 qritate plus nocēt. Colerici sut acuti istantes.
 7 pprie huores acuti non excitat ventositatē: s3
 vapores. vapor tñ e nome generl: vt dic Bar.
 vbi pti^o ad humidu 7 ad sicu. 7 sic^o vocat exa-
 latio sicca a pho 2° meth.

Causa ascitis. Causa ascitis e
 calefaciedo virtute discretiua i epate. qd tuc debi-
 litatur opationes ipsi 7 spguntur per totu corp^o
 humores cu sanguie 7 fit idropisis ascites: qd ni-
 si hec virt^o separet aquositate que i chillo e: spar-
 git in sanguine: 7 na ipsaz expellit ad cocauitate
 vctris 7 p venas vmbilici: ppter ea qd iste vene
 ptinuant cu epate: 7 p istas exit supfluitas aquo-
 sa que e in embrione quado e in corpore matris
 dicit Auiē. Similr fit iste morb^o ppter debi-
 litate virtutis attractiue renu: aut pp oppilatōez
 vel stricturaz meatus eius. Similr ca idropisis
 calide e quado cistis fellis sua operatione no fa-
 cit: aut ppter oppilationē meat^o que e iter cistis
 7 epar: aut pp sbilitate virtutis attractiue i cisti:
 aut ppter oppilationē meat^o quado trāsit a cisti
 ad itestina: aut ppter debilitate virtutis expulsi-
 ue que e in ipso felle que e quado passus ille vel
 meat^o claudu: tuc accidit illud qd aduent habē-
 ti causa itestina: qd tuc non petit cibū nec appe-
 tit. Et tuc cu attractiua sit ppter nutritiua 7 nu-
 tritiua pplet operationē suā p has quatuor vtutes
 quado priuat vna istaz priuant oēs. 7 sic accidit

oppilatio ppter fel. hec Auer. i 3° 2° pno. co-
 mēto 8°. duz vna virtutu pmanet fixa corp^o re-
 manet fm suā dispōnē pculdubio. Et ptungūt
 epati tres dispositiōes. qd aut minuit ei^o opatio.
 aut pmutat. aut corūpit vel destruit. s. digestiua
 7 eius opatio. S3 tuc deficit ei^o digestiua vel di-
 minuit qñ. s. calor nalis no egredit suā formā na-
 turalē multū: sicut i cibis qui accrescūt i stochi
 7 sicut i sanguie flatico gnato i epate frigido vel
 hūiditate salsa nitrosa i epate calido. Similr qñ
 calor auget breui augmēto: tamē manet sub for-
 ma nali: tunc fit augmētatio mala in opatōe mē-
 bri sicut in stochi generate vctositate vel fumo
 sitatē ex cibo i epate generate colerā. S3 qñ au-
 get multū calitas vel frigiditas: ita qd calor na-
 turalis exeat a sua forma: tuc corūpit cib^o. Ta-
 mē Haly 2° pti^o regni 2° mēto i 49°. dicit qd ope-
 ratio debilitat sicut malitia digōnis absqz coru-
 ptōe ciboru. aut pmutat: vt si mutet cibū stoma-
 chus ad acetosuz aut ad fumosuz. aut destruit si-
 cut si exeat cibi crudi sicut intrat: sicut in liēteria
 ita e in epate. 7 fm hoc fiūt morbi diuersi in cor-
 pore vt patet.

Signa Signa idropisis future 7 pmo
 tipanitis sut ista q ponit Hdy.
 4° pti^o affo. affo. xi^o. Quibuscuqz torsiones 7
 circa vmbilicu dolores lūboruz: dolo: no soluit
 neqz a farmatijs neqz aliis i idropē sicca perficit.
 Itē iflatio stochi p^o cibū quottidie 7 diu ma-
 nēs e signū actualis tipanitis ichoate. s3 vcter p-
 cussus sonat sicut tipanū. 7 ei^o flux^o no alleniat
 patiētē nec detumescit: tuc e qfirmata 7 e hic aln
 iflatio pedū s3 no semp: imo vtplimū tñ e. Nec
 e iflatio pedū signū tipanitis: s3 iflatio stochi cu3
 qcilitate mēbroz supioz. Itē vria e tenuis i illa
 spē. 7 aln colorata: s3 min^o colora^o qd e i ascite vt
 cōit: qd fit vctositas de calo. vt dic Gal. 4° pti^o
 aff. vbi pti^o. 7 6° d accnti 7 morbo. n fit a magno
 calore nec a magno frigore: s3 a calore mediocri.
 sed i ascite e calor maior: i epate vt cōit. 7 e vria
 magis spissa i ascite ppter hūiditate magnā in
 ea. Et nota qd vrina aliquādo colorat p viā di-
 gestionis 7 alteratōis: 7 aliquādo per viā qmix-
 tionis: 7 tuc e spissior. Quādo p viā alteratōis:
 tuc est subtilior. licet oppositū videat qd quando
 colera misceat cu vrina: qd ipa e subtilis: vrina fit
 subtilior qd quādo mingit per alterationē. qd ibi
 qsumit pars subtilis: ergo residuum ingrossat.
 Et ego cu Auiē. fen 2° primi li. c. de aqua. dico
 qd decoctio no ingrossat aquā: qd totuz est eque
 subtile sicut dico de aquositate vriali. sed cole-
 ra mixta cu3 aquositate facit eā grossiorē in rez:
 sed subtilior e fm apparentiā. Itē pulsus est ve-
 lox 7 frequēs 7 durus ppter vctositate extēdētē
 sicut

ficut patet de stre inflato qui resistit tactui. Si
 gna asclitis future sūt: mala coloratio faciei ten-
 dens ad citrinitatē z vrina ticta frequēter absqz
 qz patiens querat de malo. citrinitas oculoꝝ fre-
 quēs: z nocumētū lateris dextri sub costis quā-
 do mouet pa. vel equitat super cibū z post coitū
 z post tussiz. Itē signa actualis asclitis ē inflatio
 peduꝝ z mēbroꝝ inferiorū. z umbilicus eminet
 extra z supiora gracilant: sicut brachia collū pe-
 ctus. pulsus est paruus z frequens. vrina ē tin-
 cta z spissa i pua quātitate micta: z frequēter cuꝝ
 spuma crocea z bicolor. z aliquādo oculi inflātur
 ppter fumos ascēdentes ab epate. z ē difficultas
 anhelit. tussis sicca. sitis quasi iextiguibilis. di-
 minutio appetit. cibi ppter intēsuz appetitū po-
 tus. z si vēter agitet sonat sicut vter semiplenus
 aqua. Signa future iposarche sunt retētio su-
 persuitatū consuetarū fluere: sicut emoroidarū
 mēstruorū sudoris egestiōis vrine. mala colora-
 tio faciei ad albedinē tēdens: fusca preter solitū.
 intensio appetit. vel eius magna diminutio. infla-
 tio testiculorū aliquādo: lz recedat. z tumor faciei
 aliq̄lis cuꝝ cacochimia toti. corpis. i. plectoria z
 replone malorū humoꝝ. Itē signa iposarche p-
 sentis sunt tumor vlis totius corporis mollis: in-
 tantū qz si tangat vel cōprimat cū pollice vel di-
 gito cedit tactui z facit foveā. z venter nō est ita
 durus z tumidus sicut i alijs duabus speciebus.
 pulsus ē latus z vndosus. egō ē alba: sz in alijs
 duab. speciebus ē sanguinea. z vrina ē aliquā-
 do colorata. hoc nō est ratōe caloris tingētis: sed
 ratōe debilis sequestratiue z separatiue i epate
 non sepātis sanguinē ab aquositate vrine. Si-
 gna igitur idropisis sūt duplicia. s. cōmunia z p-
 pria. de pprijs dictū est quātum ad species. Cō-
 munia sūt tria vel quatuor. s. inflatio peduꝝ z cal-
 caneorū: vt dicit 2.º pno. z mēto 2.º. Bicolora-
 tio z coloris corruptio z inflatio oculoꝝ ppter de-
 bilitatē caloris inati. z qz nō expellunt ad poros
 cutis ratōe debilitatis virtutis expellētis: sicut a
 virtute fatigata ad partes inferiores. Et qz dige-
 stina ibi z calor sūt debiles: ideo cibus pedū cō-
 uertit i vētositates inflātes. Et si querat quare
 in idropisi inflātur pedes z nō man. Dico cuꝝ
 Serapiōe 4.º practice sue. c. 7.º. qz vna causa est
 qz manus sūt ppinque cordi. z ideo tāgitur pul-
 sus iuxta manū. z cor ē fons nālis caloris. z pe-
 des sunt remoti a corde. ergo z a fonte caloris. z
 ideo mors incipit a pedib. sicut dicit Gal. 2.º pro-
 nost. z mēto 59.º i z mēto illi.º partis. ex signis hu-
 iusmodi zc. agit plus zsumit supfluitas z dige-
 rit in manib. qz i pedib. Et si obijciat: Cōstā-
 tinus 5.º practice sue. c. de dolore capitis intercū-
 neo i sine capli. dicit: qz mors incipit a capite: ergo

nō a pedib. Dico manifestatiue qz nerui oriū-
 tur a cerebro z nucha. z similr virtus animalis.
 z similr spiritus aialis. licet radices omēs a cor-
 de oziant substātalr: lz alibi accidētāl. Et iō qz
 dolores psterunt virtutes dicit p.º pno. in z mē-
 to illius. apate molli exñte zc. et dolor ē sensus
 rei p̄trarie. z ideo qz loquit ibi de dolore capitis
 intercūaneo. dico qz iste dolor destruit virtutē
 sensibilē z aialē i partib. exteriorib.º corporis: qz
 omis dolor psterit virtutē z facit eā cadere di-
 cit in regimie acutorū. Et hoc ē veruz de dolo-
 re magno: qz paru.º nō arguit egritudinē presen-
 tez: vt dicit Gal. 2.º parte tegni i z mēto illius.
 tortio vero in vētre zc. Adors g virtutis aia-
 lis in partib. exteriorib.º incipit a capite fm aliq-
 lem partē suā. sed mors mēbroꝝ interiorū incipit
 a pedib.º. i. caloris inati: vñ pedes in sūmo frigi-
 di nō sentiūt z moriunt. Adors ergo silt incipit
 a pedib.º: sed respectiue z apparcter a capite q̄tū
 ad virtutē animalē. z iō i cura palefis opz semp
 ire ad caput z nuchā posterius i capite. Similr
 spūs qui ē istrumētuz primū virtutis z sensible
 primū: dicit Auic. 1.º. de aialib.º. c. 2.º. destruit in
 dolore forti qz resoluit: vt dicit Auic. fen. 2.º pri-
 mi li. z iō p zsequēs virt.º sensibilis destruit quā-
 tuꝝ. s. ad opationē suā. z ideo dissoluit virtutem
 idest primū istrumētū suū z facit opationē eius
 cadere. Et si arguit: Gal. 2.º regimie acutorū cō-
 mēto. 50.º. s. in z mēto illi.º. neqz quispiā medico-
 ruꝝ. dicit qz magis festinas i perditōe qñ accidit
 sibi lesio ē cor: deñ post illd cerebrū: vltio epar:
 ergo n̄ caput. Dico qz mors tardi.º venit in cor-
 de: qz ē illd qd vltio morit nisi p accñs i accñtali
 morte qñ. s. apit lat.º z extrahit cor p.º. tūc pōt di-
 ci quodāmō incipe ibi. nec viuit cadauer dereli-
 ctū tūc: z si moueat: qz hoc ē p dispōes zfiles vi-
 te. Dico et qz ex lesione cordis magis cito pue-
 nit mors: nō ipsi.º cordis sz corporis. tñ non appet
 icipe: sz i pedib.º i morte nāli: i capite alñ i accñ-
 tali. Al.º pōt dici qz mors subita citi.º pūct a cor-
 de. dolorosa citi.º ex cerebro. paulatia citi.º z plus
 ex epē. Et lesio ē duplex. p̄cipal.º z p colligatiā.
 silt notabil.º z n̄ notabil.º. Et sz hoc rñdere possū
 qz ex p̄cipali lesiōe citi.º qz p colligatiā. Silt ex
 notabili citi.º ex quocūqz fuerit: qz cor resistit oī
 nisi fuerit magna cā. z cā qz man.º nō inflant hec
 ē: qz sūt facilioꝝ mot.º qz pedes. pp multitudinē
 ergo suoz motuū resoluit qd mittit ad eas. 3.º
 cā ē qz de nā vaporis siue d.º pprietate ē: vt descē-
 dat iseri.º: z pp illd reddūt pedes inflatos. Si-
 gna ppriaz cāz idropisis nō spēz sūt qz idrop.
 ex stōacho z itestis z vēis mēfalcis cognoscit ex
 diaria diuturna. qz vero ē ab epate p tussiz sicca z
 duritie z digōnis. Sz idropisis cui.º cā est apā

duruz cognoscitur per fluxū vētris sanguineū.
Et spleneticā significat color qui est decliuus ad
liuiditatē et egritudo i splene precedēs. Et cuz ē
a renibus nō cadit appetitus et dolor vel graui-
tas circa renes posteri⁹ modicu3 supra brachale
vel sub eo. **H**ic notādū qz mēbra quedā ifri-
gidāt epar et venas ei⁹ in gibbositate; quedā i cō-
cavitate et sima eius. p^a sūt pulmo velamē costa-
ruz et renes. 2° sūt splen stōachus et itestina. **I**te
aliud notādū qd Gal. videt velle 6° de morbo
et cecidēt. qz tipanites icipiat a stōacho et epar cō-
patitur. et qz asclites icipiat ab epate et alia cōpa-
tiant. iposarcha fit ppter viciū etie digestive cō-
patiēte epate. **T**amē firmit credo qz omēs sunt
ppter lesionē epatis: aliter iflatio nō esset idropi-
sis: et iō ad epar pncipalr applicant medicamīa.
Tamē eā remota ē pulmo: et tūc ē malitia anhe-
lit⁹ cū pulsu duro et tussis aliqualis. **E**t diafrag-
ma: et tūc ē dolor lateri cū malitia anhelit⁹: et cū
pulsu duro et dolor lateris ē vbi ē nocumētū ve-
lamis vel diafragma. **S**i a stōacho patet p eua-
cuationē et lesiōes eius sequētēs: nisi qz aliqn le-
dit frequēter quādo ipse ē parvus et appetit⁹ ma-
gnus. qz tūc non pōt comedere totū prandū re-
quisitū vna vice: sed debet piri frequēter et mo-
dicū accipiēdo. **I**te nota qz iflatio cōtingens
ex ipso cedit tactui. sed que ē ex apate nō: qz ē ex
vētositate vtplurimū. alia ab aquositate. vt dicit
2° pno. 2mē. 3°. et Serap. in 4°. c. 7°.

Pronostica. Timpanites ē dte-
rior iter spēs idrop. dicit Auer. 3° colliget. et Gal. hoc idē dicit i 5°
passionarij. sed Auic. dicit in 3° cañ. c. de idropi-
si: qz asclites ē malignior oibus: sed leuior ē ipo-
sarcha: et media est tipanites. **I**deo dico qz tim-
panites vno modo ē deterior: ad curādū qz fit
a frigiditate obilitate calorē et a calore exhalate.
et ideo medic⁹ quasi hesitat quid fit faciēdum. et
cuz hoc si ponatur calida auget discrasia epatis
et stōachi et fit sitis. sed frigida cōseruat vētosita-
tem et igrossant et non cōsumūt. **S**imilr si frigi-
da ponatur super epar augmētant vētositatē: qz
epar iuuat stōachū ad digerēdū. ideo si debilitē-
tur ipedit digestionē: et ex hoc habet venire vē-
tositas. sed asclites est peior: quo ad sintromata.
Vel pōt dici qz asclites ē peior: quo ad curā inte-
riorē: sed tipanites quo ad curā exteriorē. s. per
incisionē. qz ibi nō valet icisio. quia ibi ē iflatio
maior i stōacho: et stōachus icisus mortalis ē: vt
dicit 6° affo. sed itestina iuolūntur vel balneatur
i aquositate in asclite cū modica vētositate et fa-
tis pōt pellicula supra vētrez sub vmbilico icidi
iter quā ē aquositas et pitomeon. i. sifac. qz Se-
rapio i 4°. c. vocat sifac pitomeon: et tūc dicitur

quia pariter tenet itestina. tamē inter anū et vir-
gaz ē pprie magis: vt dictum ē in de apatibus.
Vel pōt dici qz tipanites est peior. i. debilior: qz
in mēbro magi sensibili vt in stōacho pncipalr:
et alie i epate: qd ē isensibile in se: nisi in respectu
pelliculaz suarū. **A**lia scz asclites ē malignior. i.
magis ignea. i. a cā calidiori. vel calidior: qz i mē-
bro pncipaliori. vel peior ad generādū qz timpa-
nites. cū timpanites fit ex malo regimie in cibo
qd fit cōtinne: qz filij huius tēporis sūt filij gule
dicit Gal. 6° pncipula affo. i. 2mēto illi⁹. eunuchi
non podagrizāt. licet tamē asclites fiat ex errore
potus. **I**te deterior idrop. ē ista que fit cum se.
acuta dicit Auic. et ideo Hippo. 2° pno. idrop.
in acuta se. malū: vel sequēs acutā se. quia ifestāt
tales febres mēbroz grauedine et dolore. **I**tem
fluxus vētris in idropisi ē malus et mortalis: di-
cit Auic. cuius oppositū ponit Hippo. et similr
Gal. 6° pncipula cōmēto 30. ibi. si albo flegmate.
Ite 6° interiorz de isto qui habuit egritudines
epatis et tamē euasit. **S**olutio. fluxus in idrop.
sine alleniatōe patiētis ē mortalis. ali⁹ nō. **E**t flu-
xus sanguinolētus sicut sanguis coagulat⁹ ē mor-
talis maxime supueniēs lōge idropisi. tamē flu-
xus diarie vel aquosus moderat⁹ est salubris. i.
moderat⁹ vel magn⁹ ē mortalis. **I**ste d quo nar-
rat Gal. 6° interiorz: nō fuit idropicus ideo nō
valet. **I**te i 2plone cala et sicca ē idropisis peior
qz in aliqua alia causa: qz inducit a fortiori causa
morb⁹ aquosus ibi et cū discōueniētia maxima.
Ite idropicus si tussiat despatus ē: vt Hippo. 7°
affo. 2mē. 48°. et Serap. i 4°. dicit qz si cū tussi sit
sputuz et fetoz tūc nō sperat de infirmo. hec ē sua
glosa. **U**nde tussis duplex est. sicca et humida. et
vtraqz vel ē a reūate vel ab essentia morbi. pno
modo nō est mortalis. 2° modo est mortalis. et iō
6° pncipula affo. 35. dicit Hippo. ibi: **I**dropicel tus-
sis supueniēs malū. precedens vero non maluz
i. sine malo. s. mortali. **S**i. n. dicit Gal. ibi i cō-
mēto. crescit humiditas aquosa i idropicis pting-
gēs vsqz ad canales pulmōis: generat ide tussis
vnde vicm⁹ est suffocationi. **E**t Auic. dicit i 3°
cañ. qz quādo dñatur materia idropis: adeo do-
nec faciat accidere anhelitū et cōstrictionē anhe-
lit⁹ et solutionē vētris: illud significat ppingtatē
mortis in tribus diebus. **I**te idropisis veniens
pp duritiē splenis est magis salua qz veniēs ppē
duritiē epatis. et sperat i pna curatio: in scda nō:
nisi in pncipio fuerit medicus sciēs et diligens et
patiens obediens: et alia extrinseca bene subue-
niant. **H**ic notādū qz omnis idropisis est cu-
rabilis. de frigida nō est dubium. de calida dicit
Costatin⁹ 7° practice sue. c. de idropisi. qz nullus
curatur. **D**ico ego qz verū est beneficio nature:
tamen

tamen beneficio artis sic. vel sic nullus curat de calida idropisi nisi cum difficultate et longo labore: et nisi virtus fuerit fortior et habitudo patientis et pro radicalis fortis et bona. Et post confirmationem. i. post statum. nullus curat. ante bene potest. et ego expertus sum mediante dei gratia in monialibus et monachis albis et nigris qui habuerunt ventrem inflatum per xv. pollices plus solito et testiculos etiam inflatos et maliciam anhelitum et tussim. et in baluis et succonibus et fere in omni genere hominum de quo omnes mirabantur. nullum tamen in cura tale accipi nisi ad tentandum et alleviandum in quantum posset: et si curare quod tunc tantum vel tantum haberet. unde non potest promitti ibi aliquid nisi sub conditione. Item si alicui habenti maniam vel melancholiam accidat idropisis resoluitur mania et melancholia: propterea quod idropisis humectans est causa: dicit Avicenna. c. de idropi. sed Galenus. 7. parti. affo. 2. me. 5. dicit quod hec est propter hoc quod mania melancholie mittit iserius. Item melius est quod natura. i. venter sit siccus in principio idropi. quam sit humidus et laxus. quia virtus tunc significat fortior nisi sit aqua calidum desiccans feces. Item quando accidunt ulcera in corpore propter malitiam proflonis sanguineae: et ulcera in ore et gignis propter malitiam vaporis: tunc sunt prope mortem. Item quando descendit ex idropisi: quod est sicut caro: pronunciat mortem. Item fetor totius corporis et anhelitus sudoris et sputi et eorum que exeunt a corpore sunt signa mortalia: quia fetor significat putredinem in corpore: dicit Galenus. 2. pronon. comento 2. Item idropici quando nascuntur vulnera in corpore non facile sanantur: dicit Hippocrates. 6. affo. affo. 8. Et causa est quod vulnera non curantur nisi desiccantur: quia ipsi sunt nimis humidi humiditate accidentali et mala. Et Avicenna. p. can. fen. 2. c. 4. in fine. ponit idem quod si in membro habente malam proflonem accidunt ulcera non curantur nisi desiccantur: quia ipsi sunt nimis humidi. vel tarde: sicut in idropico vel leproso ut dicit. Item urina bicolor in idropisi est mortalis: sicut cum est ruffa iserius et liuens superius. aut cum est rubea superius et nigra inferius. Item quibuscumque epar circumdolet ratione debilitatis se. superveniens solvit dolorem: dicit Hippocrates. 7. parti. affo. affo. 53. Ex isto sequitur quod timpanites sit curabilis se. superveniente: quia ibi est dolor in epate et circa epar ratione ventositatis. Quis tamen est falsum quod augmentat ventum debilitando digestionem cum hoc quod ista est sicca idropi. et se. est sicca. Dico quod dolor in epate contingit ratione apatis calidi et ratione oppilationis et ratione ventositatis. Primum est cum se. secundus est parvus. et est magis gravitas quam dolor magnus. ergo dolor sine se. ex ventositate grossa erit: cui si se. superveniat sine dubio cura erit. Item dicit Galenus. 6. particula affo. comento. 40. quod ventosus dolor in se. curat. Et tunc ad argumentum dico quod in timpanite

epar non dolet: sed stomachus et venter. et se. non consumit ventositatem in stomacho: sed in ipocundrijs sine flegmone dicit Hippocrates. Et si arguitur se. valz in spasmo: ergo in idropisi frigida. quia consumit prius unam partem: deinde aliam quousque totum consumat. Dico quod virtus non potest stare quousque tota mania consumat: nisi sit in principio idropi. frigide non confirmate et in virtute forti. Similiter se. debilitat epar: ergo mania multiplicat. et id si pars consumat aliam: tanta ex alia parte multiplicat. Nec est simile id spasmo et idropisi: quia utraque. i. se. et idropi. est morbus vliis. spasmi non. Similiter in spasmo est mania parva: in idropisi multa: et plus est mala quam bona. et se. citius consumit bonam quam malam. e converso in spasmo: sicut dicit Gilbertus in urinis. Item Hippocrates. 7. parti. affo. affo. 56. Quibuscumque epar aqua repletum in ommentum. i. pelliculam ventris erupit hinc venter aqua replet et moriuntur. i. mori possunt nisi inveniatur. quia quando vesice vel pellicule circa epar impleantur aqua et ruptur: aqua ista currit ad pelliculas solidas circa ventres inferius ubi dicimus intestina esse et matricem: quia dicimus fetum esse in ventre. quando ergo aqua ista intantum abundat quod non potest ibi contineri sed replet stomachum ut omnium tunc moriuntur. Sed Avicenna. in. c. de causis iposarche: dicit quod ipse estimat quod hec aqua est plus nocens in epate quam in ventre: quia plus interficit suo vapore quia corrupta est: quia tuica epatis continens ipsam est corrupta ratione illius. et ideo rarum est quod aliquis evadat. Et ideo dicit Galenus. 7. parti. affo. comento 44. de sanie. si enim sanies in tuica sit epatis et sit sana et sine macula substantia sua: evadunt. quia si substantia epatis corrupta sit: necessario pereunt. Item quando est idropisis ascites eveniens subito post lapidem exeuntem excedit absque causis manifestis in epate: tunc pro certo est una duarum viarum duorum testiculorum iam disrupta: dicit Avicenna. c. de signis ascitis. Item quando in facie hominis aut manu eius sinistra est mollities. i. ablatio sensus vel motus. i. paresis: et accidit in principio illius accidentis pruritus in naso: moriuntur in 2. die aut tertio. hec ponit Avicenna. c. de signis iposarche. Item quando timpanites dominat cum constipatione ventris per octo dies et cum clisteri non evacuat nec alleviat: quia forte non potest intrare propter repletionem intestinorum: tunc mors est in panis. Et si duret per. viij. vel. xx. dies sic: et potat et comedit aliquid: sinum. i. umbilicum ruptum. hec ego. et moriuntur. Item iudicium de idropisi matricis ut videbitur: nisi quia illa assimilatur ipregnationi. et distinguitur quia in idropisi eius est inflatio usque ad umbilicum tantum: sed in ipregnatione ultra. sicut poderosior est et locus frigidior et sine motu et inflatio pedum est maior. oppositum est in ipregnatione. Item pueri in utero materno aliquando idropi-

causatur ex malo regimie matris comedētis fructus
et frigida ut lacticia et truffatoria. et illud scitur
per quantitatem vetricis et frequētem motum ad exitum
propter nocumētum fetus. et cum in partu venerit: mo-
ritur matrem vel opus quod scindat fetus vel matrem. et ita peri-
culum est vni vel ambo. et ideo errant mulieres
impregnate comedentes nimis de fructibus et lactici-
nijs. Sicut contingit puerum idropicari quoniam mulier
fuerit idropica et euasit: et post impregnationem: quoniam totus
sanguis est aquosus. et ideo incidit fetus propter pas-
sibilitatem suam et humiditatem suam istum morbum faciliter.
Item cum idropicus patitur catarrhum redit ista in spatio
trium dierum. et semper plurimum fit illud ex vetosita-
te: dicit Auicenna.

Cura idropici in generali

Cura idropicis est duplex. corporalis et propria. Idropa
est cum medicis appropriatis diuersis speciebus et cum locali-
bus. Corporalis dicitur Auicenna. est extractio humiditatis aquee: et est
exsicca. quae extractio fit quatuor modis: dicitur Cōstat.
7° practice sue. Primum modus est cum medicinis
diureticis et vrinam puocantibus: sicut est spica et cas-
sia: et filia. 2° modus est purgare aquam citrinam cum
sudore et solutio. solo ergo fit cum medicis aquas
purgantibus: sicut est agaricus et succus ireos et succus
laureole. sicut cum vomitu et clistere potest fieri solutio.
Sudor fit cum balneo aque sulfuree aut marine.
aut insuffumigando cum aqua in qua coquantur radices
et herbe: ut pitaria leuistici fursur. aut cum unctio-
nibus cum oleis calidis: ut castoreo laurino. aut un-
guento calido ut arogo agrippa martiatō. 3° me-
dicina purgans aqua est vria eorum quoniam bibunt quae va-
let hic: et in ictericia et splenetica ut dictum est prius.
Similiter seru caprinum vel vaccinum eodem modo
purgat aqua eorum. 4° medicina est cum incisio tribus di-
gitis sub umbilico et perforatio fori ibidem vel in
bursa testiculorum vel in scarificatione intercutanea in-
ter articulos pedis vel supra pedes vel in caul-
lis. Tunc incisio est periculosa: nec venit nisi in cor-
pore valde forti: dicit Auicenna. quoniam veteri implet aqua
et virtus est fortis: et fiat paulatine non euacuando
totum vna vice ut videtur. Circa primum est sci-
endum quod diuretica calida sunt sicut anisum ameos
maratrum cuminum peonia daucus pastiacia spica
nardi cassialignea assara baccara. vni versus. Assa-
ra baccara cassialignea spicaque nardi: Idropicis
curant de causa frigida. Ad idem spicaceltica balsa-
mus squinatum. Item herbe et radices diuretice
calide sunt nasturtium isopus ebulus apium mace-
donicum leuisticum eupatorium petroselinum feniculus
tuniperis aristo. vtraque: artimisia saturegia di-
ptamus absinthium cinnamomum calamus aromati-
cus et similia. Frigida diuretica sunt sandali om-
nes. endiua et semine eius et rostrum porcinum. sca-

riola epatica capilluene. semine lactuce portulace sca-
riole quatuor semina frigida maiora milium solis
rasura eboris. Que valent in causa calida et in fri-
gida sunt spica nardi absinthium eupatorium capil-
luleneris endiua scolopendria epatica sandali cin-
namomum mastix nuxmoscata seru caprinum reu-
barbarum per accidens: quoniam epa confortat a tota specie:
similiter agaricus et cassia.

Cura in speciali

Cura igitur in speciali ipsius
ascitis que est de causa calida sic fiat: quia illa
est magis periculosa quam iposarcha. Si venter non
sit mollis fiat clistere in quo preter communia po-
nantur absinthium cetaurea paritaria cuminum cum sale
et oleo de camomilla et fursure. Deinde fiat talis
potus diureticus et alteratiuus. quoniam diuretica curant
idropicis: et multus versus interficit eos. et ideo cum diu-
reticis fiat: et cum localibus et cum dieta conuenienti. Re-
igitur radicem feniculi petroselinum brusci spagi anisum. preter
j. radicem ireos partem. s. endiue scariole epice ca-
pilluene. cicoree scolopendria. an. Ad. j. sandali. alb.
et rubeo. quatuor se. frigidorum maiorum et minorum an.
z. s. ros. rasura eboris an. z. j. spicenardi. z. ij. vel
plus si sit diues. nucisimo. cinamomi an. z. iij. li-
quirit. q. s. est enim valde diuretica. vnam passariū
mundatum ab arillis quartam. j. prunorum. nume-
ro. xx. si venter non sit laxus. succi plantaginis q. j.
vel lib. iij. vel. iij. et in fine ponatur modicum de ace-
to si non sit tussis. et si sit tunc conficiatur potus cum
prisana bona. Et si est fluxus vetricis: tunc confici
debet cum aqua extinctiois ferri. Et si est senex pa-
tiens posset poni aliquid de aniso et isopo et na-
sturtio. Postquam potauerit quolibet die de isto
vtaur triasandalis reubarbaro vel cum spicanardi
confortato: ita quod ad quatuor. j. de triasandal ponatur. z.
j. spice vel reubarbari. Deinde si indigeat secu-
ra purgatio fiat cum trisera saracenicis reubarba-
rata cum sero caprino clarificato vel cum aqua endi-
ue vel cum parte istius digestiui. Vel potest sibi fie-
ri laxatiuum de mirabol. citrinis kebulis et prunis
et cassia fist. et tamaridis et reubarbaro sic. Re. mi-
rabolano. citrinorum kebulorum indorum tama-
rindorum an. z. s. cassie. z. j. prunorum numero. xx.
eupatorium endiue capilluene. an. Ad. j. herbe de
coquantur: et in ista decoctione imponatur in infu-
sione medicie per noctem: in crastino clarificetur et
ponatur succari quarta. j. s. Et si sit multa aquo-
sitas ponatur agarici. z. ij. in infusione et addatur
ratio eius quia est amarus succari quarta. s. fiant
due lib. potus. Et vtaur post ipsius quolibet die
triasandal bonis cum succaro factis et cum aqua en-
diue. et ponatur in potu quantum capiat qualibet die
reubarbari. z. j. s. Tamen ego abhorreo laxati-
uum hoc nisi clistere et seru caprinum reubarbarum
et pruna

lignea

*De filio fabam
fuit in B. G. vides*

et prima: quia semper nocet nisi est maior aquo-
 sitas et constipatio. et sufficit agaricus in pua qua-
 titate et raro. Item sciendum quod sic debet confici.
 super duabus lib. aque lactis ponat. 3. j. salisgēme
 2. 3. v. vl. 3. 5. turbit: terat subtiliter: bulliat et ac-
 cipiat spuma et deponat et coletur et clarificet cum
 albumine oui si vis: et deest patienti idropis: calaz
 pro tertio pars lib. 5. vel. 3. iij. deinde addat pau-
 latim usque ad lib. j. Istud. n. aqua expellit sine
 calefactione: et pro turbit sine zinzibere. quod sine
 zinzib. purgat sicut subtile vel aquositate: sed non
 sicut grossius. et hic peccat plus aquositas vel fleg-
 subtile quam grossius. et serum melius est ex lacte camelaz.
 Et si sit caliditas maxima plus valet ex lacte asi-
 naz: deinde capraz. Unum tamen dico quod reubarbaz
 nisi quod est vita epatis: ut ponit Arist. in de secretis
 suis. non multum valet hic quod purgat colera: et ideo in
 pua quantitate dicitur dari. sed si datur cum in idropis sit
 icteritia vel se. colica vel apata calida: tunc potest da-
 ri in maiori quantitate. Et ideo est error manifestus in
 idropis frigida ipsum dare: nisi quod ratione coplonis
 valet ibi: sicut dicit Avic. 2. can. c. 2. quod scamonea
 valet in morbis frigidis respectu coplonis. sed tamen
 in pua sit quantitate. Ubi tamen frequenter quod in icte-
 ricia sine alia medicina cum reubarbaro et sero sa-
 tis fuerint curati et laxati propter colera ibi heren-
 tes. Tamen Avic. ponit. c. de disinteria. quod ipsum strig-
 git ventrem. vix est quod vixit vel assat modicum. vel
 hoc facit per accensum confortando epas vel purgando co-
 lera que sunt causa disinterie. Item deest sibi frequen-
 ter electuarii diacubebe. cuius recepta est talis. R.
 sandaloz oium an. 3. ij. spodij rasure eboris an.
 3. j. 5. ocimi cubebaz an. 3. 5. vel. 3. iij. si sit calidi-
 tas multa: quatuor se. frigidoz mudatoz an. 3.
 ij. se. endiuie portulace an. 3. j. lignial. nucismo.
 an. 3. 5. zuccari lib. j. cum decoctione endiuie vel cum
 aqua ediuie. Et tamen mane in bona quantitate et non se-
 ro: nisi quod non cenat. quod medicina epatis non debet
 dari nisi stomacho vacuo quantum possibile est. Ego ve-
 ro alibi loco lignial. pono. 3. j. spicnardi. et si sub-
 stantia epas non fuerit resoluta absque dubio libera-
 bit sicut exptus i. xx. et apli. Et est electuarii va-
 les plus omni idropis quam triasadali: quod recipit tantum
 quantum triasadali et plus: et est electuarii idropicorum
 mihi spalissimum: nec dicitur dari nec administrari nisi
 accepto salario: quod sanat sed versus aliqualem. Deinde
 fiat emplastrum super epas de ros sandal endiuia pla-
 tagie et farina ordeii et aceto. sed non iaceat diu. vel
 si vis potes extrahere succum platis solatri ace-
 dule: quatuor summatum vit. albe et tepesacte: et tunc
 pone modicum de aceto et intige panum lineum et su-
 perpone epati. sed non alibi ponat. Et deinde deest d.
 spicnardii qualis die cum sero caprimo vel vaccino
 clarificato ad podus. 3. j. vl. 5. Et si sit febris co-

tinua coniuncta idropis vel apata: vel si sit idropis
 causata ex retentione menstruum vel sanguis emo-
 roidaz: tunc potest fieri flobotomia pua et rara: quod
 epas ifrigidat et aufert mensis nutrimentum eorum:
 quod est multum de malo et modicum de bono. dicit
 Avic. c. de flo. ipsa rapit bonum et dimittit malum
 super dnum sicut et prius fuit. vel hoc est verum quod
 sanguis bonus est subtilis: et alii humores sunt grossi
 viscosi distantes a loco flobotomie. Pro isto
 est sciendum quod aliquando competat flobotomia multa
 et frequens: sicut in morbis repletionis sicut in sinocho
 et sibilus. Aliquod frequens et non multa ut in pserua-
 tione sanitatis: quod melius est multiplicare vices quam quanti-
 tate: dicit Avic. c. de flo. Alibi sit multa et raro
 sicut in fortibus doloribus. Aliquod neque multum neque
 frequenter: sed raro et in pua quantitate sicut in idropis.
 Ista ponit Dam. vel Ibi. pmetator suus et prius
 affo. suorum pmento 71. Deinde fiat emplastrum super
 stom. de abs. menta mastice de floz. camille ci-
 mino ifuso in aceto: betonica radice lilij rosas et
 pane acetoso. In crastino quiescat ab emplastris
 et fiat exercitium tale. primo resupinando et reuolu-
 do de latere ad latus paulatim: et cum manibus fri-
 cando modicum: vel super equum suaniter portatez
 equitet modicum: post descendet: et modicum ambu-
 lando vadat super terram harenosam leuem. et si ex
 isto sudet abstergat sudorem ne oppilet. et tunc po-
 stea ponat in sole calido: caput tamen cito coope-
 riatur. et si vis inuoluat in harena calida: sed non in
 furno calido: quod hoc forte suffocaret eum nisi caput
 esset extra. Deinde fiat sibi emplastrum super ven-
 trem de pitaria ruta ebulo stercore vaccino te-
 stis ostreorum: conteratur omnia simul et calida ex-
 tendatur super panum lineum vel corium tenue et su-
 perponat a duobus digitis super umbilicum usque ad
 pectus. et cum fuerit frigidum remoueat et recalefiat
 et reponatur. et valde plus ventre vacuo a cibo quam
 aliter. Vel fiat sibi stupha de istis: sed caput teneatur
 extra. R. rute pitarie ebuli foliorum lauri cala-
 meti origani camille pulegij abs. prassij feniculi
 li hedere terrestres et arborae: cauliculi agrestis fi-
 licis munde an. 3. j. decoquantur in aqua olla co-
 operata. et sit iequalis imposita usque ad cimam coopta
 extrinseca de parte per quam exibat caput. et ibi se-
 des super puluinar plenum sursum vel coto vel lana
 succida. i. n. lota quousque sudet: et tunc sudor. et non
 comedat nec bibat ibi oio. et tunc quod precipit pulsum
 debilitari extrahat et ponat in lecto: quiescat mo-
 dicum. et cum incipit ifrigidari deest sibi de electua-
 rio medio idropicorum. Vel in crastino si remaneat
 tumor clisterizet et die sequenti fiat stupha particu-
 laris ad tibias et ad pedes: vel ad testiculos si sint
 inflati cum istis medicis: pitaria leuistico petrosi-
 lio meta macedonico nasturcio ebulo regia pra-

si si vis 7 melliloto: 7 tunc tergantur postea ita quod
aqua non mores que dēfāt ex vapore stuphe, quod
non debet idropici in aqua balneari nec lauari. imo
neque debet videre aquam dicit Avicenna. quanto ma-
gis non debet potare eam. Deinde si opus de ster-
core vaccino cum cimio in coto potest fieri emplastrum su-
per eas: 7 sic curabuntur. An multos curari cum
clisteribus 7 diureticis sine vices factis, quod unum
genus medicandi non debet diu continuari 7 cum stu-
pha particulari pedum 7 tibiarum 7 lotione epatis cum
aqua rosae 7 endiuie sine pluri: sed tunc tamē longo quod
morbū iste non potest in brevi tempore bene curari. Itē
experimētū ē in cā calida. ℞. succū plātaginis 7
epaticae 7 imple ollam terreas fere vsq; ad sumum: 7
tunc cooperiat eam pelle tenui 7 foras liget: 7 cine-
res ponatur super pellē: 7 olla ponat in furno cali-
do pane extracto: 7 fiat ignis in lateribus olle debi-
lis ad caliditatem furni recipiendam. 7 tunc post deco-
ctionem extrahat olla 7 discooperiat 7 liquor con-
tentus colet 7 cum zuccaro dulcorat 7 potest mane
7 sero. 7 curat sicut ego vidi de vno medico cui
omnia medicamina facta non complete curantia: isto ta-
to cum modico spicenardi mixit lagenam unam: 7
die 7 in 3ª fere tantum. 7 tamē ego feci non potare
aliud per duos dies: nisi quod tenuit cādi in ore 7 cu-
ratus fuit optime. Itē in idropici calida. ℞. cico-
ree endiuie añ. ℞. j. se. feniculi petrosilij añ. ℞. j.
5. scolopendrie politrici añ. ℞. j. nucisimo. radi-
cis cerasi vel nucleorum añ. q. s. zuccari albi lib.
5. Itē succus rostri porcini dispumat curat. 7
si vis laxare eum hoc adde scrium caprinum 7 valet in
omni causa. Nota hic quod illa frigida non debet da-
ri in asclite: nec calida debet dari semper in iposarcha si-
ne frigidis: quod iposarcha habet species ut dicit Avicenna. in
7°. c. in principio dicit idropici. 7 sicut asclites 7 timpani-
tes: ut dicit ipse de cura iposarche: quod ē iposarcha
de cā calida et frigida. sicut asclites calida 7 frigida
7 timpanites. Sed dicit asclites quod inflant inferio-
ra 7 non superiora cum sonitu aque in ventre: 7 iposar-
cha quoniam est inflatio per totum corpus: timpanites quoniam
eminent umbilicem 7 stōachus 7 pectus sicut tim-
panum sonat a quacumque cā fiat. Et idem oportet recurrere
ad alia signa quod ad inflationem: sicut ad pulsum et
urinam: puncturam 7 dolorem 7 granitatem: 7 videre si
frigida nocet 7 calida iuuat: tunc ē de cā frigida. si
ecōtra: tunc ē de cā calida. 7 hoc docent auctores quoniam
hesitant de causis morbi. Bene ergo primo debi-
lia: id quod non sit nocuum magnum nisi ostet per
signa dicta prius de cā: quia si se. coniungatur vel
apostema calidum: debet operatio fieri. 7 si idropi-
sis sit frigida sicut contra idropisim calidam ratio-
ne febris. Ista sunt quod medicos decipiunt. 7 ideo
quando ignorat causam veni illa que valent in vtraque
causa que dicta sunt prius. vnde dictum ē i. c. d. quartana. quod

cura ē triplex. s. tentatiua: allenatiua vel mitiga-
tiua: 7 eradicatiua. Die due species possunt fieri
in morbo mortali: 7 alie due in morbo curabili non
mortali. Potest igitur fieri medicina que valet in omni
idropisim aquosa siue calida siue frigida. ℞. radicē
feniculi ireos añ. p. t. j. endiuie capillue. epice
eupatorij añ. ℞. j. sandal. vtroque añ. 3. ij. spi-
cenardi. 3. j. seminis endiuie anisi añ. 3. iij. zuccari
q. r. j. s. 7 fiat q. r. j. s. quod est lib. iij. Et si vis laxare
ponatur fumisterre. 7 mirabol. citrini in causa
calida. 7 kebuli in frigida cum modico agarici.

Sciendum quod dieta istorum debet esse tenuissima que
est nihil dare: si virtus potest tollerare. quod abstinētia
est hic summa medicina: 7 magis a potu 7 a liquidis.
quod potus 7 liquida omnia nocent: nisi sumant in par-
ua quantitate 7 raro. Et tunc erunt ista. s. ius cicerum. 7 ius
pisorum non: nisi alia cibaria deficiant. 7 ius galli an-
ticipi vel galline cum polipo vel aniso vel aneto.
oportet enim exurire 7 sitire: 7 non comedere nisi
semel in die: 7 non ad saturitatem. Panis eorum non
sit de tritico: quod propter viscositatem oppilat. 7 si sic tunc
furfureus 7 non azim cum modica quantitate salis:
7 tunc erit panis nimis viscosus 7 leuior: ut dicit
Aristoteles in de problematibus. quod sal ibi consumit hūi-
ditatem viscosam ponderosam. 7 sicut hūiditatem idro-
picorum. non tamen debet esse multum: quod faceret sitim. 7
ideo panis dicitur kokobeco dicitur oxomie non valde
quod est nimis salus: consumit hūiditatem paste: 7 re-
linquit terrestreitas eius in pane. Si tamen esset in par-
ua quantitate non fieret illud quod pauci sciunt. sed pa-
nis sit de ordeo cum seibus diureticis sicut aniso
cimino karui in cā frigida. s. cum seie endiuie basilicis
conis in cā calida. Sed panis pastilloz 7 panis calis
7 tortelloz non valet eis nec nebule nec offe in vino
nec ceruisia quod oppilat. 7 id quod infrigidat post ci-
bum sumptum 7 supernatant. 7 ē ille versus falsus.
Quod minus ē supplet: quod plus ē digerit ossa. i. quod
plus ē in cena vel die precedenti digerit ossa tantum
sumpta in crastino sine alio cibo: quod reple nona cu-
rat cum abstinētia sequētis diei: dicit Galenus. 4° p. n.
affo. tñ offe in vino plus inebriant quam vinum: dicit
Istius. 4° p. n. affo. dān. cōmento 25°. Ego dico tamen
de isto pane ordeo quod in omni specie preterquam in tim-
panite valet: si cum eo misceat farina cicerum. Po-
tus istorum in cā calida sit parum vel nullus. s. ponatur
supra linguam grana granatorum 7 candi 7 psi-
lium. 7 alij capiāt sirupum acetosum si non sit tussis fa-
ctum cum zuccaro. vel iulep simplex. Valet et ptisana
zuccarata 7 ceruisia ordeata defecata non no-
ua nec acetosa. vel ptisana in qua decoquantur vne
passe 7 vino non appropinquat. Tamen habes idropi-
sim frigidam oportet ut non bibat ex eo nisi subtile anti-
quum panem: non tamen duz ē ieiunus nec super cibum imo
post horam: 7 cum sentit descensum cibi a stomacho.

Et

Et silr in ista specie bz esse paucus vel nullus potus: nisi sit medicinalis: vel cernisia bona clara defecata: vel aqua feniculi vel rafani vel sambuci: qz iste tres aque per distillatione facte curant seorsuz idropisuz frigidā. Et iō p delicatis in cā fra facio talē aquā artificialē de feniclo petro. nasturcio apio ebulo sabcuco rafano irosos q curāt oēs idropisuz frigidā curabilē. Tñ aqua sabcuci et ebuli laxāt: et ideo illis ego addo laureolā i distillatōe postq frāgit malitia sua: et ois medicine lacticie cū aceto et citonijs et pomis acerbi et sil uestris et macianis et gnis gnatoy. Et i fortib pōi pōt lac spōgie: et ficus i q iacuerit citoniuz p diē nālē: et pōt addi p dicit et optie purgat aquositate p anū. Et Aui. qcedit talib esulā: s3 mala ē nisi repressā: qz ē d lacticiuis. alie sūt diurectice.

In cā calā facio aquā de endiuia epica rostro porcio morella floze nenufaris. Et tūc bz postq distillat sirupizari et dulcorari cū zuccaro. nō tñ ispissari: qz actual fritas noceret: qz cā cōiuncta cū fritate q ē distēpantia calī nālīs. Et isti sūt pot mediciales curātes idropisuz. Itēz succ radice ireos crudus qm̄tū oui testa capit curat oēs idropisuz frāz a prin datus: et post qtinuat. Et ego dico q succ radice ireos vel iris. s3 ireos plus valz cū succo morelle añ. lib. j. si dispūct et colē et clarificet et dulcorēt: curat oēs idropisuz curabilē: siue sit calā siue frā. Adodus tñ meus ē dare ireos qm̄tū possim habere vno die: qz laxat aquositate. et ē d morella vl succo ppatō: vt dixi alio die: qz puocat vrinā: cū nā discretiua sepet inter illa. et si simul denē rōne vnus laxat: rōne alteri puocat vrinā. Et istā voco medicinā regalē: et iste aque et pot hic sūt p delicatis et p dñab et p diuitib: et sunt secrete et sine obloqo hoīuz: nec debēt doceri laicis: qz sūt de secretis meis maximis: qz si scirēt vilipēderent medicos et illos cōtēnerēt. De carnib accipiāt carnes lenes sicut galliaceas fassianeas hedulinas. et paruarū auīū: sicut pdicū. et cū longo rostro assent: s3 nō adurant: et pars adusta siqua sit auferatur. Benē silr carnes turturū meruloz turdoz et arietū inuenū cuniculoz et apri venati valēt eis.

Pisces eoz sint pui subtiliatui et squamosi et de aquis dulcib: sicut lucius parchia ruffus. De marinis ē merlurg guirardus. et silr cācri fluales valēt. et coqnt pisces cū petrosilio isopo summitatibus feniculi et lactucis in cā calida. Et pōt fieri colaticū de istis. raro tñ capiāt liquida s3 assent. et post elixationē desiccēt isti pisces sup craticulā: et tūc comedant cū puluere cinamomi spicenardi et nucismoscate. Herbe qb pnt vti i potagio sūt borrago buglo. petro. lactuca epica fragraria i cā calida. s3 in frigidis cū trib pmis

ponant salvia betonica nasturtiū aquaticū folia carti macedonicū teneritates feniculi. Et cū carnib arietinis vel caponis pōt fieri bonū potagiū: qz nasturtiū per se curat cām frigidā. sed nō comedat crudū sicut multi faciūt: qz oia cruda et indigestibilia nocēt eis. Legūma nocēt eis sic faba pisa frumētū. oia viscosa sicut āguille. et oia adherētia digitis et oia talia. excepti qz ius coruz valet et ozob qz puocat vrinā. Silr rizi nō valz eis nec aliqua falsa sale idurata: nec pinguiā nec oleagiosa. De fructib pnt comedere sic ficcas ante pādū et vuas passas in hora furtiua. i. raro. Et dicit Aui. amigō. excoctatas et auellanas. qz auellane q sunt parue nuces valēt oib epib dicit Aui. sen 14 tertij cañ. Et fistici valent eis s3 nō poma nec aliq fruct recentis: nisi granata dulcia. lacticia nō accipiat nisi tñ serū bene clarificatū sicut dictū ē. Itē fiat salsamētū i cā frigida de zinzibere cinamomo petro. aniso cordumeno spicanardi assaro. i cā calā fiat de zedoaria nucemoscata sand. ebulo semine basiliconis et spicanardi.

Lura spe. idro. frigide

est eadē cū iaz dictis. s3 tñ meū spēale est operari cū ista medicina. R. radicū feniculi petro. apij rafani aristo. ebuli ireos añ. ptē. j. endiuie nasturcij isopi betonice saluie iuniperi et seis et herbe et radicū ei pedis colūbini añ. Ad. j. anisi maratri carui ameos ficleos peonie añ. 3. j. sandali albi vel ru. calamiaro. cinaomi mastice añ. 3. ij. se. endiuie. 3. 5. spicenardi. 3. ij. liqritie vuaz pass. mūdaz añ. qz. 5. mellis et zuccari añ. qz. j. fiant lib. iij. vel. iij. et potet mane et sero. Si oz laxare cuz parte isti ponāt agarici. 3. ij. vel. iij. Dolipodiū nullo modo deēt in idropisū aliqua: qz istat qcqd dicāt alij. qz ego cōposui in diurectis sēp adhuc iuueni ipz inflare et nocentē. Tamē clistere ē magis securū i quo ponāt ruta paritaria nasturtiū abrotanū calamētū ebulus camomilla sursur ciminū oleū laurinū mel et sal. S3 hierapigra nō ponāt nec deēt i aliqua idropisū: qz i ea itrat aloē: et maxie nocet epati dicit Aui. Et iō nō bz dari cū iste morb sit morb epis. Catholicō pōt pōi in clisteri vel benedicta vel agaric put tibi videbit magis expedire. Et iuniperus etiā: qz nō est ei par i idropisū frigida dicit Auer. i 5 collz. et hoc expr sū sepissime. et hec siue i potu siue in clisteri pp sortē vrine puocationē et aquositate. Tñ qz nō habet cōiter pōt poni loco ei anisuz et aristo. rosata vl rafan. Si cā fuerit a stōacho tūc addat p dicitō sir succ calamēti: qnqz abs. qz stā ē i stōacho: dicit Auer. i 5. et diē Aui. i 1. Si sit i splene: tūc addat scolopēdria cādreos

camepiticos cortex fragini genestre radix cappis
cortex thamarisci. Et si cū hoc sit fe. tūc pōat cor
tex salicis ⁊ cuscute thim⁹ ⁊ fumiterre. Si sit a
rēib⁹ qd scif p dolore i loco illo pcedētē istū mor
bū: ⁊ ita de alijs mēbris a qb⁹ icipit: tūc valz mi
liuz solis nuclei cerasoz sagifragia. Si fuerit a
mefaicis: tūc spica celtica cassialignea squātū: ⁊ i
pua q̄titate qz ē amaz: ⁊ assaz ⁊ semē dauci. Si
a pectore ponat enula campana ireos capillue. ⁊
isop⁹ i magna q̄titate ⁊ scabiola valz. Si fuerit
pp̄t retētiōnē mēstruoz addat radix rubee tin
ctoꝝ artemisie nepita diptam⁹ sauia. Si ex re
tētiōe emoroidarū tūc ciminū ⁊ cetaurea appo
nat: ⁊ puocat eas ⁊ maxie ciminuz. Si pp̄t cor
ponat sticados ⁊ saluia succ⁹ rozismarini. Si a
palesi alicui⁹ mēbri p̄ticlarl fricet ⁊ viuificet nu
ca ⁊ illud mēbruz ⁊ ponat herba palesis. Si ex
oppilatōe cistis fellis ponat i potu xilobalsamū.

Si sit ex malo recepto i cibo ⁊ potu corrigat er
ror ⁊ dimittant illa: ⁊ ab illis abstineant ⁊ vtant
q̄trarijs moderato vsu vt dictū est. Deinde fiat
empluz sup epar d ros spicanardi nucemoscata
absin. floꝝ. cāomille cīnamo⁹ ⁊ laudano. Et ista
p̄ter laudam coquat i vīo ⁊ spōgia itincta ponat
sup epar: s; cito postea moueat. Vel sacculus in
quo illa ponant pōt isto mō: decoqui ⁊ exp̄ssus
poni sup epar ⁊ frequenter recalefieri. Itē fiat
iunctio cū oleo nardino i fra cā. s; cū vnguento
sādaliō i cā cala. ⁊ cū vria pp̄ria i cā fra. vel cū aq̄
ēdinie i cala. d; abstergi ne olea v̄l v̄ctiosa op
pilēt post. Itē sciendum q; si fuerit ab itestinis
idrop⁹. s. pp̄t fluxū vētris cā eoz: tūc solida ma
ior ⁊ minor: etiā mirtilli ⁊ citronia debēt decoqui
cū sir⁹ suo p̄se. Et si esset cā calida sicut ap̄a vel
febris cū fluxu: tūc rose ⁊ sumach ⁊ plātago de
bēt poni cū eis. ⁊ deinde fiat emplz vel empla sti
ptica sup vmbilicū de carnib⁹ citonioꝝ cū qui
b⁹ debēt misceri bolufarmen⁹ mastix thus rose.

Et si esset fe. vel mala cōplō cala cōiuncta: tunc
coriandrū ⁊ resta bonis debēt poni cū eis v̄l ba
laustie. Si sit idropic⁹ sic puer. R. saluie recēt
folioꝝ petro. recētis añ. Ad. iij. scindant ⁊ po
nant i pastillo ⁊ decoq̄nt i furno: ⁊ tūc post de
coctionē extrahant herbe de pastillo ⁊ ponantur
i q̄rtale albi vini vel i patella: ⁊ stēt ibi herbe per
duos dies aut p tres ⁊ post colent: ⁊ isto modo
vtat mane ⁊ so. Si patēs sit paup vtat omni
die vria sua mane. vel herba leuistici vel nastur
cij antiqui decoq̄t i vīo v̄l aq̄: ⁊ cū melle dulco
ret ⁊ clarificet: ⁊ potet mane ⁊ sero. Itēz. R. la
pacij acuti. Ad. j. se. petro. macedonici. s. j. se. sa
uine. s. j. decoq̄t i vīo optio ⁊ def decoctio pa
tiēti. ⁊ iterec si oporteat: qz p certo curat idropi
s; fraz. s; si vis cū melle dulcoret: ⁊ ē leuis p̄cij ⁊

medicia bōa. Et si sit mlier paupcula sauia vel
ebulus vel isop⁹ stasifagria cū vīo curat seorsuz.
Caue tñ stasifagria si sit replo vel si tussiat. De
inde fiat stupha paupum. Capiat nonē lapides
fluuiales igniat ⁊ ponat i tina bñ coopta ⁊ spar
gat vīo. ⁊ cū fuerit bñ calefca tina: patēs ibi po
nat: ⁊ lapides amoueāt ⁊ sudet ide. Vel i cliba⁹
pane excto calitate exite ex si vis. tñ nō reputo
bo. Vel i sole sine v̄cto ⁊ hūiditate. Vel p̄t fie
rifonea i harena ⁊ ebuli p̄ntibi q̄buri: ⁊ patiens
poni carbōib⁹ amof. Ista reliquo electōi medi
ci. Empla dca p̄t sūt bo⁹ ⁊ stuphe filr. Si tuss
fis fuerit cū idrop⁹: tūc v̄ue passe fic⁹ sicce isop⁹
capillue. enula cāpana radix lilij liqz. ⁊ succ⁹ ei⁹
dēt decoq̄ i aq̄ ⁊ cū melle dīcorari. Et si vis h̄re
pōdus de ficub⁹ ⁊ vuis: ponat añ. qz. j. de herb
añ. Ad. j. d radice modicū de liqz. qz. s. d succo
ei⁹. s. s. ⁊ seia maluaz i cā cala debēt addi. De
inde vtat p̄cidijs vel plinere cādij ⁊ liqz. ⁊ isopo
vel radice enule cāpane. ⁊ vtat i nocte diadragā
to ifuso diacalamēto diaisopo. Et i cā cala tunc
diadragātū frūz diapenidiō sine cīnamo⁹ ⁊ dia
papauer valēt. Deīn pect⁹ iungat cū dialtea ⁊
oleo d lilio ⁊ oleo vīo. ⁊ cū butiro sine sale. ⁊ in
crastio lauet ⁊ abstergat cū collatura furfur calī
⁊ desiccet loc⁹. Et ois idrop⁹. de cā cala vtat dia
costo qd pōit a Ad. ef. ⁊ ego iueni sūme valēs.
S; i mane qñ accipit d; ieiunare vsqz ad horā
sextā ⁊ q̄fortari cū spica ⁊ aniso vltra omēz rece
ptā. Si v̄o idrop⁹. cū his n̄ curet ⁊ virt⁹ fuerit
fort: fiat icisio sub vmbilico trib⁹ digid. tñ ē ca
uēdū ne vna vice tota aq̄ ex̄hat: ne subita inani
tōe ifirm⁹ peat. sic dicif 6⁹ p̄ti. aff. affo⁹ quicūqz
empici aut idropici sūt. Ad. dous icisiois tal ē:
sedeat patēl i sedili eleuato aliq̄lr: ⁊ veni cū ma
nib⁹ fortif p̄maf: vt mā iferi⁹ descēdat. ⁊ tūc ab
vmbilico iferi⁹ digitis trib⁹ fiat incisio cū acuto
ferro: cute extiori aliq̄lr eleuata a residuo corpis
vsqz ad sisach: si idrop⁹. fuerit ab intestinis. Si
ab epate ⁊ a p̄tib⁹ vicis scinde ab vmbilico infe
rius a dextra pte. Si a splene: a sinistra parte: ⁊
sublena cutez ne scindat mirach. ⁊ tunc perfor
tur mirach ⁊ sit foramē eius inferior foramie si
sach propter diuersitatē foramis ⁊ non exeat aq̄
q̄tinue. deinde pone fistulam vel cānaz aureaz
vel argētea vel eneā p quā aq̄ ex̄hat. ⁊ tūc tange
pulsuz ⁊ vide si sit debil. ex̄he cānulā ⁊ suppone
medicinā. s. plumaceolū d stuppis itictū i vīo v̄l
in albuie oui. ⁊ fac ip̄m iacere resupinū: ⁊ da ei
brodiū galline cū medicinis odoriferis vel cibis
bonis facilis digestionis: de p̄dicibus hedis vel
agnis. put possibile fuerit inuenire. ⁊ die remo
ue plumaceolū ⁊ ipone cānulaz ⁊ aquā extrahe.
⁊ hoc ter aut quater facies. Et cū incipiet debil
tari

tari retine aqua sicut prius, et si aliquid remanserit cum aqua sambuci potest extrahi optime cum patiens fuerit reuigoratus. Deinde si post ista in testiculis fuerit inflatio capiatur instrumentum ligneum latum inferius: et ponantur ibi multe acus curte vel medietas earum acute et lapides eleuentur et bursa percutiat in multis locis: ita quod aqua percutiendo exeat. tamen in linea in oleo non tangatur propter suam nervositatem. In cicisio tamen non fiat nisi in asclite. Et si sit punctura vel dolor magnus in loco cicisiois unguatur cum oleo anetino camomellino rosaceo: et fiat emplastrum cum semigreco se. lini et se. altee. Et cum sedatur punctura: tunc potest operari sicut prius cum cannula predicta. Si tamen sanguis fluat. 3. ij. sangl. dracul. supaspergant postquam ligatur vulnus cum unguento magno cuius recepta est. R. cere albe. 3. j. sepi hircini vel arietini lib. 5. picl. naval. galbani an. 3. ij. et fiat unguentum nigrum et valet in cicisioe lapidis et in moribus aialium sicut canis rabidi et alterius aialis ut equi leonnis i. uris gatti. et in perforationibus que unguibus auium fiunt et omni vulnere ubi est attractio vel separatio vel cicisio. s. in moribus venenosorum ut cum aceto et sale lauari. Item potest curari cum emplastro ianueni quod dicitur in 3. huius. Alius modus operandi est cum cauterio tribus digitis in longitudine ventris sub umbilico et tribus in latitudine in bursa testiculorum potest poni seto vel setones. s. corde sericita quod maneat ibi aptio et eietur aqua paulatine. Et quoniam sunt cauteria multa super epar vel super splenem et stomachum. Ista tamen sunt periculosa. et raro aliquis pro illud opus finaliter euadit: sed alleviatur per aliquod tempus. aqua tamen cito redit et tandem moritur. Et ideo non est mens medici sic operari sed cum medicinis. Aliqui tamen timet incisionem cum ferro et accipiunt catarides et commiscet cum sepo anetino et ponunt sic mixtas in parva quantitate in loco ubi volumus apire: et illa sunt cauteria securiora quam cum ferro. et magis excusant medicum ab infamia dicit Haly li 3. tegni 2. me. 129. Et 2. me. 146. dicit Haly quod sunt medicine cauterizantes sicut calx non abluta arsenicum citrinum et rubrum sal armoniacum.

Cura tympanitis. Tympanites cum clisteribus in quibus ponatur consuetudina ventositatis sicut ruta pitaria ciminum nigella oleum rutaceum vel laurinum cum sale. et solui possunt humiditates cum mirabol. turbit et zinzib. sed raro fiunt hic solutiva. nec valde hic flos nisi sit aqua intrinsecum. Debent auferri diuretica in superflua quantitate quod produceret ad generationem vaporum plurimorum. Debent tamen administrari facientia ad eructationem et consumptionem ventositatis quod eructatio alleviat istos et semper vellent eructuare propter exitum ventositatis. Datur igitur anetum ameos anisum maratrum se. rute bacce lauri

in causa frigida. Sed in causa calida debent facientia eructationem: sicut anetum et ciminum infusum in aceto et carui. Deinde fricetur in ventre cum alijs multoties et vaporetur cum milio et fursure faciendo facellatones et cum ordeo confracto et camomilla et melliloto assatis in patella in causa frigida. Sed si ventositas sit de causa frigida fiat facellatio cum aniso sale maratro ruta ciminum pitaria torrefacta in patella et positus in sacculo lineo super ventrem frequenter: et habeantur multi sacculi parvi. et cum vnus refrigeratur alius ponatur. vel cum auenis torrefactis potest consumi ventositas: vel cum ciminum vel ruta vel pitaria tantum: sicut et in colica passione. tamen calida non ponatur super epar nisi sint temperate calida. Ultimo ponimus sulfur cum stercore colubino supra umbilicum actualiter calida. Deinde fiant ventose multe supra ventrem sine scarificatione: et sunt optime. Deinde stomachus unguatur cum isto unguento. R. nigelle bacce lauri rute anisi aneti fiseleos idest fileris montani an. coquantur in vino postea colentur. collature addatur oleum nardinum oleum laurinum in quo spicanardi decoquantur et ite totum coquantur et post addatur cera parca et fiat unguentum et illinatur stomachus cum isto. Audi vnum curatum quod habuit stomachi inflationem p. x. annos et Haly. ponit consimile in Almas. Item regula potest inuolui in panno lineo et supponi vel puluinar calidum contra ventositatem. Si tamen vis fortius provocare eructationem: tunc cum istis. s. origano solijs rute aniso carui calameto meta mastice ameos gar. thure masticato et hausto. Deinde fiat emplastrum cum isopo aneto simul. Deinde fiat potus de istis et pulegio utroque metastro galaga in aqua et melle vel oximelle squilitico vel diuretico vel cum vino. Item si de causa frigida: datur castoreum cum aceto vel oximelle squilitico mixto cum aqua et valet in omni inflatione stomachi frigida. Et super epar ponatur abs. ros. flor. camomille. Caveat ois tympanicus s. a fabis et pisibus et ceruisia noua et a sicubus et a fructibus fere omnibus recetibus. a lacte et caulibus et brodis multis: quod faciunt cito ventositatem. et ab omnibus granibus inflationibus. Sicut omnia grossa et viscosa et recetia nocent et panis nouus et rizi et iteriora aialium et mustum et cicera et psilia. Et cena est nociua eis et potare in praedio. et de comedere modicum. et tunc cum cibis descendit de stomacho potest modicum vinum odoriferum vel de bono clareto vel de pigmento. Et ideo pigmentaria multum valent hic certissime: et agnus castus: quod consumit ventositatem. Et si fuerit tympanites de causa calida datur in potu aqua feniculi apij melliloti camomille tribulorum. Et si fuerit ex malicia splenis fere deest in potu ciminum anisum castoreum ameos. dicit Aui. masticatio semper fiat de ciminum et thure. et omnia ista valent de eructa-

tionē. Electuaria q̄ valent hic sūt diaciminuz
 diagalāga gariofilatū factum s̄m totaz receptaz
 pliris di. margaritō diacitonitē diatritō pipeon
 dianisuz. Tamē si epar sit calidū d̄z vari aliqd
 d̄ rosata nouella cum triasani. z p̄t̄ vnū istozū
 vari vl̄ oīa simul. vl̄ i diuersis vicib⁹ d̄z fieri cō-
 fortatio eoz cū ouis formicaz q̄ optia sūt i tim-
 panite z v̄tositate z eructuatiōe: q̄ naturaliter
 soluit v̄tositatē. Idē facit ius galli antiqui co-
 cti cū polipodio aniso carui cimino s̄z Aui. Ta-
 mē timēdū ē q̄ aliqua v̄tositas remaneat int⁹.
 Paupibus tamē quēnit z tūc possūt ponere ci-
 minū in cibis suis z accipe zedoariā post p̄adiū
 ad deprimēdū. tamē nunq̄ d̄bēt comedere ad sa-
 turitatē dū durat morb⁹. Itē q̄ vt dic̄ Serap.
 3° practice sue caplo 6°. v̄tositas nō sit d̄ frigidit-
 ate q̄ nō subtiliat. nec a magna caliditate quia
 consumit. idē dicit 6° d̄ morbo. s̄z a mediocri. Iō
 oz accipere olera aliquā calida non multū sicut
 oleū i quo anetū decoquit maxime si sit ap̄a ma-
 gnū. Si tamē sit puū sufficit euaporatio cū sur-
 fure camomilla z aniso. Et si sit inflatio de melā-
 colia q̄ tūc ē cūz ponderositate magna: tunc fiat
 sibi euaporatio cū aceto i quo cocta sint pulegiū
 camomilla anetū maiorana ruta bacce lauri dau-
 ci apū vel semē eius. Si sit dolor vl̄ inflatio ex
 grossā v̄tositate oppilatiua cruda tūc ista sūme
 valent dicit Serap. abidē anisuz mastix organū
 aristo. ro. si decoquātur i vino vl̄ i aqua z dulco-
 renē cū melle. Quidā dāt aquā ardentē s̄z errāt
 q̄ exsiccat mēbra radicalia rōe penetratiōis. vbi
 tamen valet videbitur infra. c. de paralesi.

De dolore iuncturaz. Capl̄ 3^m.

Artetica passio ē

dolor iuncturaz. z dicit artetica ab ar-
 tus z teneo quasi artus vel iuncturas
 tenens vl̄ cōcatenationes: q̄ iuncture quasi i ca-
 tena simul ligant̄ z tenent̄. z iō dicit cōcatenatio
 iste morbus. Et a laicis dicit gutta q̄ p̄ modū
 reumatis guttatim descendit materia ad iunctu-
 ras: q̄ locus per quez trāsit materia ad eas ē stri-
 ctus s̄z i eo raritas sit quedā. Ista at̄ artetica h̄z
 sub se spēs. s̄. sciaticā: podagrā z ciragrā. Scia-
 tica ē dolor in ancha. z dicit sciatica quasi sciam
 tenens. Et ē notādū q̄ i ancha sūt tria. s̄. supior
 ps ossis coxe z vocat̄ v̄tebrū a vertēdo in p̄xide
 z ē i extremitate anche. Locanitas. i. p̄xis z vo-
 cat̄ ab aliqb⁹ scia z ita ē z ē ibi ligamētū ligās os
 cū osse z dolor i illo: s̄z aliquos os sit insensibi-
 le. z iō dolor extēdit ad lacertos circūdātes z tūc
 ē ibi dolor sciaticē. Et ē ita i re q̄ illd̄ ligamētū

ē insensibile. alr̄ ex p̄tina fricatōe p̄tū fieret p̄tinū
 dolor. z ita hō maxime sanus si moueret maxie
 dolerz i ancha. q̄ n̄ ē v̄ez. q̄ vbi dolor ibi egritu-
 dinē narrat. sicut dic̄ Aui. i cāticis. 2^a p̄ti practice
 i p̄mēto illi⁹: Et si dolor sit i aliquo loco specia-
 li significabit zē. q̄ i 4^a affo. allegat̄ z n̄ ē s̄z solū
 ē ibi d̄ sudore: q̄ vbi sudor ibi egritudines nar-
 rat. z ita seq̄ q̄ san⁹ eēt eger. Podagra ē do-
 lor i articul̄ pedū z i calcaneis. z iō dicitur poda-
 gra quasi pedē supragradies z ē cōit̄ cū tumore
 z ap̄atōe vt dicit 6^a p̄ti affo. p̄mēto 49° pp̄ de-
 scēsus vie. s̄z i scia ē magis demacratio. Cir-
 agra ē dolor i iuncturis manū z digitorū z cū tu-
 more z frequēter ex mobilitate māe z raritate z
 motu. manus sūt eiz q̄s i p̄tinuo motu. z dicit a
 ciros q̄ ē manus z gradior quasi supragradies
 manus. sicut ciromātia dicit̄ ars manualis: ars
 sc̄z docēs cognoscere dispōes hoim p̄ v̄as lēas
 z figuras manū. z videbit̄ deo dātē i 7° tracta-
 tu si de⁹ dederit mihi vitā z pacē. Sed si dolor
 sit i a iunctura ab istis. s̄. i collo vl̄ i dorso vel alibi
 nō h̄z p̄puz nomē s̄z vocat̄ gutta tal̄ vel tal̄ p̄tis.

Diffinitio sciaticē ē tal̄ q̄ ip̄a ē dolor anche. i. ci-
 piēs a iunctura ei⁹. d̄scēdēs recte ad coxā. motū i-
 pedies d̄bitū. ex mā guttatiz d̄scēdēte pueniēs.
 z postq̄ atiquat̄ ad gēna articulos pedū extēdens
 se. mēbz plus d̄bito d̄macrās. z dolorē vehemē-
 tiōrē alijs dolorib⁹ iuncturaz faciēs. Et poda-
 gra sic describit̄: q̄ ip̄a ē dolor iuncturaz inferiorū.
 ab articulis z pollicib⁹ pedū icipiēs. deīn ad calca-
 neū se extēdēs. z vltio ad coxā se multiplicās. z pe-
 dū inflatōez causans grossā. z statōez ipediēs. plā-
 tas nimis mollificās. i. sine idropisiz causans vel
 iducēs. Ciragra ē dolor in lacertis z iuncturis
 manū a digitis icipiēs. ad rasetā man⁹ se extē-
 dēs. deīn ad radicē manus se mouēs vsq̄ ad cu-
 bitū se dilatās. tumorē z inflexibilitatē inducens.

Et si podagra ciragra spēs lepre indicio meo
 q̄ vocat̄ elephantia. z iō cū maion cautela curāde
 sunt. z oēs sunt ex materia reumatica. i. ruente
 guttatim. z paulatim ad eas veniente. z ibidē se
 imbibente z penetrante.

Cause Cause sūt duplices. s̄. interiores z
 exteriores. Interiores triplr̄ diuidū-
 tur q̄ vl̄ sūt ex p̄te hūoz vl̄ mēbz vel v̄tūz sicut
 Aui. dic̄ 3° can. sen 2° tractatu 2° caplo d̄ dolore
 iuncturaz. Et ibidē diuidit isto modo q̄ cā hoz
 morboz aut ē patiens aut efficiens aut instralis.
 Cōpatiens ē mēbz suscipiēs. z h̄ ē aut pp̄ sui d̄-
 bilitatē. aut pp̄ maliciā p̄plonis p̄firmate z p̄pe-
 frē. aut pp̄ vehemētiā caliditatis q̄n̄. s̄. accidit pp̄
 motū z pp̄ dolores z pp̄ extrisecas calefaciētes.
 iō dic̄ Gal. 2° p̄no. cōmēto 68° in fine. q̄ effu-
 sio hūoz ad mēbra q̄ mouent̄ q̄ calefaciūt ē faci-
 lior

lior. Et 3° cā ē dūbilitas mēbrū i sua creatōe n̄ ex pte p̄plōnis s; p̄positōis rare z tenere. 4° ē sit^o mēbrū sub alijs z vbi ad ip̄z currūt m̄ae z p̄ n̄az z tūc mltiplicānt m̄ae i pedib^o z i āchis. Cā i stralis istoz hūoz ē latitudo v̄l dilatatio meatu uz n̄aliū z raritas ex creatōe z gnātōe z plasma tōe sicut i carnib^o glādosis. Aut ē accētal pp cō plones n̄ n̄ales q̄s fecit mot^o z vacuitas v̄l rari tas accētal: et d̄ istis tāgit Gal. 2° p̄no. 2° mē to 68°. Cā cursus m̄ae ad iūcturas ē āplitudo locoz vacuozum suscipiens m̄as effusas ad eas. Cā efficiēs ē p̄plō m̄ae male v̄l p̄plō toti^o cor porū. aut i mēbro p̄cipali iūcturas aut ifrigidās z gelās aut exsiccās v̄l zstrigēs: z pprie cū ei ad m̄icet hūiditas cōneā. Ad h̄c v̄o sūt aut san guis singlis aut sāguis stāticus aut sāguis coleri cus aut sanguis m̄licus. vel ē flā singie simplex aut vehēmētia crudi hūoz p̄ se. aut m̄a p̄posita ex flate z colā. z hoc ē v̄t plim: q; alr nō bñ pene trāt i iūcturas. aut ē ex gnātōe cole p̄ se aut ē v̄t tofitas cētica mora ad locum. sed tñ v̄t plim fit a flate cū colā: v̄t d̄c Auiē. deīn a crudo humore aut a sanguie. postea a colera. raro a m̄lia pp suā grossitūe z fritatē nō potentē penetrare rōne sue paucitatē. Cāe gnāles hoz hūoz sūt q̄dā pte rite sicut curatio colice z fortādo itestina. silr q; n̄ recipiāt supfluitates z suctas: s; expellāt ad extre mitates. z catarr^o z coriza p̄cedētes m̄a d̄scēdēte ad iūcturas nō expulsa p̄ nares z p̄ os. Quedā sūt p̄ntes sic cibi guttosi z viscosi: sic āguille z pi scēs z carnes cū cute spissa digiti adherētes cum tāgunt. z v̄tosa: sic fabe z pise: q; v̄tositas fa baz trāsīt ad v̄cas. z ficus. z oleagiosa z frixa z oppilatiua v̄t rizi z frumentū. z fumosa v̄t allea cepe porri z lacticinia: z maxie caseus antiqu^o. I; mediocris aln̄ poss; comedi. z oia dure digōis: z idigestibilia grossa v̄t carnes bonie oua dura. interiora aialū. aues oēs cū pedib^o itegris: sicut anserine anatine. et eructatōez faciētia sic cerui sia noua z mustū: cicera noua z fructus aquosi. z pacuitas digōis z egōnis frēq̄ntia ebrietās z replō m̄ta z cena supflua. tardus pot^o. z iō scri bit: *Idot^o tarde dat^o multos fac cruciat^o. Silr iō: dinatio ciboz z potuū. z cā magna sic p^o su mere grossa: deīn subtilia. z iteruz grossa i eadē mēsa: q; diuersa cibaria sic sūt eis nociua. Et cā hui^o morbi maxia ē pp excessus eoz. s. tranqlli tas z qes nimia z ocū z dimissio exercitij z sucti: coit^o sup replōne plim^o. Iō d̄c *Il^o p̄. 6° p̄ti^o affo. Lunuhi n̄ podagrizāt nec calui fiūt. Et q; coit^o sit maxia cā podagre: p; q; pueri nō poda grizāt an̄ afrodisiā. i. an̄ tps quo p̄nt spmatiza re. Retētōes eūonū z suctaz sic sāguis mēstrui z ani z flobotōmie dimissio. solutōnes v̄ctris: z**

exercitiū sup replōne: sic saltādo currēdo z egā do z fortit ābulādo. Et vinū plimū an̄ cibū i te iuno. ip̄m n̄az ledit neruos sic d̄c Auiē. sūma de pulsib^o. c. 2°. Et silr hūozes crudi curz retinēt i corpe z deīn nō eūant p̄ n̄az i egōne z v̄ria: nec p̄ artē: tūc faciūt euenire dolores iūcturaz si ex pellāt ad ptes eas z ibi māserit. z maxie si ibi pu trefiāt. Qd̄ si p̄ v̄rinā expellerēt: tūc fierz v̄rina grossa n̄ subtil cruda. z n̄ fieret iste morb^o sic d̄c 4° p̄ti^o aff. affo 75°. Quib^o spēs ē ad articulos āpa z uerti eruet ab āpate v̄rina grossa multa fa cta zc. Et iuuāt ad h̄ q; humores crudi z alij ad iūcturas moueātur.

Causes exteriores. Cāe ex teriores sūt sic mot^o laboriosus cāus p̄cussio z sessio sup locū valde frūz diu: z tussio z forā exp̄ssio: z ma xime qñ ātiquat: z onex eleuātō. silr z alia extio ra debilitātia v̄tutē: sic ira vigilie trahētes m̄az ad locū de sua p̄petate penetrāt. Silr supflui tas scde digōis z itie sūt plimū m̄ae faciētes istū morbū. Itē etas iuuat ad gnātōez hui^o morbi z hoz morboz q; aptiores sūt senes ad eos. z d̄ bilitas digestiue. Iō z ualefcētes ex lōgī morbi z alijs cū errāt i regie: z qñ sedat morb^o eozum absq; eūone sufficiēti icipiūt istum morbū pati. Silr h̄ntes croicas egritudies ex debilitate v̄tu tis istū morbū patiūt. z sic p; cā ex pte d̄bil v̄tutē i mēbro patiēte z fortitudie i expellēte. Iō itē igit zcludi cāe doloꝝ iūcturaz: q; magi sūt va cue z p̄les mor^o debilitatē p̄plōnis z friozis z sit^o eaz i extremitatib^o: q; distāt maxie a fōte caloz: z iō currit ad eas m̄a z ledit. Itē tps āni iuuat ad gnātōez hui^o sic ver pp motuz sangl z hūoz. z autūnus pp malitiā eoz hūoz z indigōnis z āncēssiois dilatatiōis poroz i estate. z pp agita tōez rōe calozis forā i die: z fritatē fortē i pan^o z fine diei. Et si sit i estate pp dissolonez hūoz. z i hieme aln̄ pp fritatē claudētē m̄am iterius z pp paucā expulsionē supfluitatū. Qd̄ aeris icq̄li tas sit cā morbi satis p; q; guttosi sūt p̄nosticati ui pluuiaz. z iō an̄ pluuias z tpa turbida n̄ p̄nt q̄scere. Et cā coit^o q̄rit a medicl z ē ista: q; sic di cit *Idhilaret^o: z tines mutat zētū ad suā crisi.* Cū igit tps pluuiosuz z turbidū ē v̄tuz: ē aer totus mutat^o ad hūiditatez. z h̄uēctat z igrossat z turbatur a cā supiori. cui^o signū ē q; p̄ietes q̄si sudāt āte. nō aut a se: s; ab aere igrossato hūme fiūt z irrozant. silr sit i lapidib^o. z tūc ille aer tra hit p̄ os z nares z poros cutis: v̄t p^o de simplici me^o. z imutat corp^o ad suā dispōez: quia agens agit v̄t assilēt sibi passuz. Et maxie appet i iūctu ris: q; pp eaz vacuitatē z dilatatiōne itrat aer il le liberi^o: iō tē volēt plus. Itē dolores mēbroz

vicinorū sūt cā doloris iūcturaz sic dolor mīcis
 7 morib⁹ lōgus: 7 vbi ē retētio mēstruoz per .x.
 mēses. Et lapis i renib⁹ est cā doloris sciatici 7
 tortio 7 rugit⁹ 7 tenasmon qm̄ vctositas trāssert
 ad illa loca pp appōnē medicinaz resoluētū: q̄
 ptē q̄sumūt 7 aliā ptē subtiliāt 7 q̄mouēt 7 i illo
 loco eē n̄ pmittūt: 7 ide vadūt ad loca p̄xima va
 cua. Et silr tussis 7 p̄sis sunt cause pp hūozes
 q̄motos 7 fumosos 7 vapores ascēdentes. 7 silr
 reuma descēdens ad spatulas. 7 malus modus
 iacēdi i culcitra vbi ptes iacēt iequalr qdā sursum
 qdā deorsū p̄ter solitū vl i loco duro. Et dislo
 catio ē cā maxia i illo q̄ hūit eā vbi fit vi hūidita
 tis lubricā. Et isto⁹ vtebrū qm̄ q̄z resilit ex sciaz
 pp hūiditatē ibibitā ibidē. 7 brachiū 7 spatula: si
 cut narrat Hipp. 3^a p̄ti^a tegni q̄m̄c. 69°. Et ideo
 Hipp. 6^a p̄ti^a affo. affo⁹ penultio dicit q̄ q̄bus
 cūq̄z molestati a sciatica vtebrū resilit foras: 7
 rursum icidit: in his mucilagies frie sūt. Et dicit
 Gal. i q̄m̄c. multoties i q̄catenatōe hūozes adu
 nant sciatici q̄ mucilagies vocāt a medicis q̄bus
 q̄catēatōes infūdūt. 7 iō ossa facile a loci suis egre
 diunt 7 reuertūt. Et ibi vocāt vtebrū i quo ē li
 gatio p̄pe ptē supiorē ptis ossis coze.

Signa. Signa dicit Auiē. sūt p^o vi
 dere an ille morib⁹ sit de mala
 q̄plone cū mā aut sine mā: qd̄ ē raro. 7 ē doloro
 sus sine q̄uedie 7 sine inflatōe. nec ē alfatō color i
 cute. Si ē dolor mālīs: tūc ōz videre de q̄ mā ē.
 an sit simplex an q̄posita mā sua. Si simplex vl
 colica vel sāguinea vel mlica vel flica vel vctosa.
 Si sāguinea: tūc ē dolor magn⁹ 7 extēsi⁹ 7 pul
 satiu⁹: 7 maxie si rubedo aliq̄ sit vicia. 7 ē ibi q̄ui
 tas rōe multitudis mae. color cutis ē rube⁹: nisi
 dolor fuerit pfūdus. Et iō dicit Gal. p^o affo. cō
 mēto⁹. color corpis hūoz abūdātia sigt: nisi in
 pfundo accubuerit. Vria ē rubea 7 spissa. 7 pul
 sus ē velox plen⁹. affligit magis hora sāgl 7 a 9°
 noctis vsqz ad tertiā diei. Et si tps ē v̄nale ma
 gis ē circūcirca. 7 regimē suū fuit tale q̄ multipli
 cavit sāguinē. sic q̄ ipse comedit carnes bonas 7
 oua mollia mediocrit. 7 accētia aie fuerit letifi
 cātia 7 risuz mouētia. 7 corp⁹ fortasse ē carnosuz
 grossuz pigue piguedie aerea q̄ stat cū bona so
 liditate carnī 7 sōniat d̄ reb⁹ rubeis. 7 etas est iu
 nētus vel adolescētia: tūc verisile ē q̄ mā sit san
 guinea. Et ē i sciatica sāguinea dolor extēsi⁹ lō
 gus fere vsqz ad genu. 7 q̄nqz vsqz ad calcāeos
 pedis quē flo⁹ statz sedat. Et si mā ē colica: tē
 ē ibi dolor vehemēs q̄ ledit tactū. 7 dolor ē pue
 q̄titat⁹: q̄ ē acut⁹ pūgitiu⁹ itēsus n̄ multū extē
 sus. nec ē ibi q̄uitas magna: q̄ hūoz ē leuis. 7 do
 lor ē i illo qd̄ appet d̄ cute foris rōe leuitatis sue
 mae. 7 color cui tēdit ad citrinitatē tinctā vel ad

rubedinē clarā: q̄ i sāguineo color ē magl obscu
 rus rube⁹ 7 purpure⁹ 7 q̄scit 7 alleuiat p̄ fra op
 posita 7 gnāt a calis. Vrina ē colorata 7 tenuis.
 pulsus velox 7 frequent. 7 egōnes sūt colice 7 ci
 trie. Et si tps sit estiuale 7 paties iuuenis q̄plo
 nis colice. s. macilēt⁹ brunus mobil 7 leuis festi
 n⁹ i oī ope suo q̄ currat 7 laborat fortit 7 multipli
 cavit cibaria colica sic affata frigā 7 salsa acuta
 7 pipata alliata. 7 comedit crustas 7 potauit res
 mellitas vel vinū ātiquū. 7 affligit hora cole q̄ ē
 a 3^a die vsqz ad nonā diei: tūc v̄sile ē q̄ ē colica
 mā. Si mā ē flatica sic frequēt⁹ ē i dolore ar
 tetico: 7 maxie qm̄ mā ē cruda: tūc color cutis nō
 pmutat de quo sit curādū nisi aln̄: lz raro ad plū
 beatatē. 7 ē dolor fixus adherēs modicū: nisi cuz
 mā ē multa. 7 calefit 7 extēdit i latū sicut sangui
 ne⁹ i longū. 7 ē loc⁹ mollis frūs ad tactū: nisi in
 vehemētia dolor: q̄ tūc ibi calor 7 spūs mouēt
 7 calefiūt. 7 ē inflatio sine inflatōe. 7 egōnes sūt mu
 cilagiose. 7 ē pua⁹ signoz sanguis 7 cole: 7 vria
 ē remissa 7 spissa: vt dicit Egidi⁹ i vris suis. In
 nuif gutta regnare p̄ alba minuta. lz ista q̄tenta
 alba miuta rotūda sūt equoca ad q̄ceptōez vl ad
 guttā. Sz si sūt q̄tenta pilosa vel grossa gibbosa
 rotūda cū cauda pilosa sicut si eēt spmatica cuz
 eis: tūc vt cōit ē signū gutte flaticē 7 sūt de signi
 ficatōe flatis pp motū iūcturaz. 7 si sūt p se sēp
 p totā substātia vrie sigt guttā erraticā. si infe
 ri⁹: tūc gutta ē p̄tiū inferioz. si supi⁹: p̄tiū supioz.
 si i medio: p̄tiū mediaz. 7 hoc maxie i viro: q̄ in
 muliere aln̄ sigt q̄ceptionē: 7 tūc erit supi⁹ i vria
 qd̄ subtile albū ad modū bōbaccis 7 erit in vrina
 q̄si cotū carminatū. 7 p̄ retētiōnē mēstruoz: 7 p̄
 priuationē dolor sciit illud. Vn̄ vrina granulo
 sa p totā fere sigt vrinā arteticā. 7 hoc maxime si
 fuerit ibi alba rotūda minuta vel spmatica cau
 data pilosa. Itē si pulsus est tardus rar⁹ 7 latus
 nisi dolor itēdat nimis: q̄ dolores dissoluūt vir
 tutē si p̄suerāt 7 stimulat i pn⁹ 7 nā ipsa tūc nitit
 expellere nocumētū q̄tuz pōt. Et sit pulsus fre
 quēs 7 velox: q̄ virt⁹ debilis stimulata fortiorē
 facit operationē q̄ faceret de se derelicta nature
 sue. 7 iō opz tāgere pullū frequēt i poxismo 7 āte
 7 post. Si ergo paties sit senex q̄plonis flati
 ce h̄ns. s. corp⁹ nō carnosuz imo adipe plenū nō
 leue. s. sine pilis albū. 7 tēpus ē hiemale vel plu
 uiosuz 7 nebulosū. 7 multiplicauit flegmatica si
 cut pisces recētes lacticinia fruct⁹ aquosos. 7 po
 tauit aquā. 7 ē gulosus. 7 comedit viscosa grossa
 dure digestiōis que faciūt idigestiōnē 7 crudita
 tez. 7 ē mali regimis. 7 ociosus non vtens exerci
 tio. multuz dormiēs 7 ventre repleto coiens fre
 quēter. tunc est rōnale q̄ materia sit flegmatica.

Si materia sit mlica: tūc ē doloris occultatio
 idest

idest modic⁹ dolor n̄ acut⁹ .s. ⁊ puitas tēsiōis. qz mā rōe grossitiei n̄ ibibit iter lacertos s3 solū in vacuitate iūcture. ⁊ cū curatio applicat parz iuuatur pp māe iobediētā: ⁊ sit loci attenuatō ppter māe friditatē ipedientē. nec ē i loco mollities qz mā ē dura. nec ē claritas coloris s3 offuscatō pp opacitatē māe. *Uria* si ē remissa ⁊ tenuis cū resolone alba grossa h̄ntē quādā resolone pilosaz pcedētē i lōgitudinē arteticā d̄ mlia nāli significat. Et si resolo illa sit inferi⁹ significat gutta inferiorē. ⁊ sic si alibi qz ⁊ filis fili seruit regio regiōni. *Silr* loc⁹ ē frigidus ⁊ s̄ra nocēt. pulsus ē tardus paru⁹ rarus: nisi cū doloris vehemētia enerit pp aliqd extrinsecū sicut coit⁹ vl mot⁹ laboriosus exterior vl cōestio allioz vl filiū excitatiū māz currere ⁊ fixā mouere. Si igit tēpus sit autūnale ⁊ patiens p̄lōnis mlice. s. extenuatus niger vel pallidus ⁊ cum malitia splenis ⁊ appetitu cibi intenso valde. qz mlici sūt edaces ⁊ h̄nt appetitū caninū sicut ppter mliāz: qz appetit⁹ viget pp frūm nō inq̄tū frigidū s3 inq̄tū acetosus dicit *Auer.* 3° collz. Si igitur regimen p̄teritū fuerit multiplicatiū mlie sic tristitia studiū sollicitudo vehemēs. ⁊ cōedit carnes bouinas grossas ⁊ falsas. ⁊ silr pisces. ⁊ cōedit caules ⁊ pisas ⁊ fabas ⁊ caseū ⁊ maxime antiquū ⁊ oua dura ⁊ s̄ilia. ⁊ habet somnia terribilia d̄ reb⁹ nigris ⁊ pōderosis. ⁊ qz n̄ p̄t currere ⁊ qz cadit. tūc cū ista visibilia ē qz mā sit mlica l3 illd̄ raro sit. Si mā fuerit vctosa tūc ē dolor extēsi⁹ sine grauedine ⁊ dolor pmutat d̄ loco ad locū pp māe mobilitatē. ⁊ regimē gnātiū vctositatis pcessit sic qz ip̄e cōedit pisas fabas. diuersa cibaria i eadez mēsa p̄. s. grossa deim subtilia. ⁊ ficus p̄ p̄radiū. fruct⁹ frigidus ⁊ panē calm. ⁊ repleuit se multū. ⁊ potauit mustū sepe vel ceruisiā nouā. ⁊ h3 rugitū cōit ⁊ gurgulatōz i vētre ⁊ eructuatōes acetosas: ⁊ aliq̄n colicā ⁊ saltū. ⁊ iectigationē in mēbris. ⁊ retinuit feces diu ⁊ vctositates. tūc visibile ē qz mā ē vctositas. Si mā ē p̄posita tūc tēsiō ē vehemēs ⁊ paucitas doloris iuuat cū curatiōnibus calis ⁊ frigidis qz fere oia nocent. ⁊ q̄nqz vna hora vna mē: alii alia p̄ria iuuat alia hora. ⁊ accidit hoc plurimū cor: p̄b⁹ colicis calis que vtunt regimine ifrigidante humectate gnātiuo flatis ⁊ hūoris crudi. ⁊ vtūtur cibis sup repleōnē ⁊ motib⁹. ⁊ q̄n miscēt duo hūores ⁊ expellitur qd̄ ex eis grossius ē ad iūcturas: pp hoc qz subtile sanguineū ⁊ colicū submergit ip̄z ⁊ facit penetrare ad eas. ⁊ accidit eis qz i p̄radio vtunt cibis ⁊ potib⁹ q̄trarijs. ⁊ iuuatur patiētes cū p̄p̄sione moderata cū manib⁹ plurib⁹ qz humor resoluif ⁊ maturat p̄ eā cū aliquali fricatione subtili cōprimēte. ⁊ iuuat cū vinctōe tēpate calā ⁊ cū qete

qz motus p̄hibet a maturatione ⁊ digestionē. istis apparētibus verisile ē qz mā sit p̄posita ibi.

Signa plectorie corporis sūt si ex tēpate calis dolor auget: corpus videt esse plectoricū. vñ o3 fieri enationē. vñ enaporationes leues curāt vl dāt igeniūz curādū dicit 2° regiminis acutoruz. ideo cum talib⁹ ē opādum cū operatōe tētatiua.

Hic tamē notādū qz aliq̄n s̄ra narcotizando dolorē sedāt ⁊ stupefaciēdo ⁊ tūc credim⁹ qz cā sit calā tñ ē frigida. Aliq̄n tñ calā applicata iuuat resoluēdo ⁊ materiā exalādo si corpus n̄ sit repletū ⁊ tūc credim⁹ qz sit cā s̄ra ⁊ tñ aliq̄n ē calida. Et aliq̄n materia mlta s̄ra currit ad locū ⁊ facit dolorē ⁊ tūc colera rōe motus sui currit ad locū illū qz dolor ē cā attrahēdi dicit 3° p̄ticulari tegni. ois dolor acuit reuma. q̄mēto. 60. ⁊ tūc ratione illi⁹ totū mēbrū est calidū. ⁊ sit aliq̄n rōne illi⁹ doloris febris p̄xim⁹. et furia doloris p̄roximi iducit sim̄tomata. s. pulsus velocitatem ⁊ vrine tincturā ⁊ isomniatē ⁊ sitiūt ⁊ tūc credim⁹ qz cā sit calā tñ cā p̄cipalē ē s̄ra. Ideo ad euitādū istas cās tres deceptorias sciēdūz qz o3 p̄siderare locū tactu si ē calidus: ⁊ si p̄plexio cōsuetudo etas ⁊ ars: vt qz s̄ber ē: ⁊ aer ⁊ tēp⁹ āni q̄ueniāt i calitate ⁊ siccitate ⁊ sic d̄ alijs p̄ticularibus. ⁊ si sic verisimile est qz causa sit calida. Et si locus sit ad tactū frigidus ⁊ p̄lōnis flaticē ⁊ etas senectutis ⁊ tēpus ē frigidū: ⁊ ē piscator: cōsuevit cōedere s̄ra ⁊ fructus frigidos ⁊ lacticinia ⁊ pisces ⁊ carnes ifridatas d̄coctas die p̄cedēti ⁊ filia ⁊ laborauit i niue vl pluuia supuēit: iste dolor ē signū qz cā est s̄ra. Et si p̄ticularia diuisim p̄siderata q̄ueniāt: illa p̄siderādo raro d̄cipierl.

Pronostica Pronosticatio ē qz dolores iūcturaz sūt ex sūma egritudinū q̄ hereditant vt plurimū. qz sp̄ma ē s3 p̄lōnē generātis dicit *Auer.* c. d̄ dolore iūcturaz. ⁊ p̄ cā. sen. 2°. c. 8° i fine. dicit qz egritudines q̄ i seie hereditant sic albaras. i. morphea ⁊ tinea nālis ⁊ podagra ptisis ⁊ lepra. *Silr* 6° p̄ticulari affo. q̄mēto 28°. *Quēcūqz* dicta sūt d̄ podagra: itelligēda sūt d̄ artetica. sūt. n. ex hereditate. nā sp̄ma qz maculatū fuit: pedes filioz d̄bilitat passiōe duplicata ex parētū p̄ncipij cā suaz qz culpa. sic d̄ d̄ peccato originali i theologia ⁊ ita p̄t dici hic. *Silr* *Isido.* p̄ p̄t^o affo. dama. q̄mēto 2° dicit qz gnātio morboz a p̄mis parētib⁹ aliq̄n causat rōne d̄bilitatis ⁊ rōe peccati nālis in eis. aliq̄n a diurnitate egritudinis ⁊ ei⁹ radicatōe i mēbris. ⁊ p̄ hūc modū podagric⁹ podagricū generat: n̄ qz pedes i qb⁹ ē s̄udata podagra faciant podagricū s3 qz podagra ē valde lōga egritudo ⁊ valde idurata i mēbris. vñ corpus ē iā assuetū illi d̄spōni ⁊ p̄suetudo ē altera nā ⁊ pp hoc illū

effectū pducit. h ille. Et dama. 2° pti^o affo. affo^o.
48° dic: morbu diurnū & defectū morboꝝ he
reditat qdē fili^o: s; differēter magl & min^o si alē
parētū fuerit san^o. quia plus ificit si p^o & m^o fue
rint egrotātes lōgo morbo q̄ si alē tū: & plus^o si
pater patiat q̄ si mater: qz spma viri obtinet do
miniū i gnātōe filij. pp igit ifectōez seminis fili
us plus ificit q̄ pp ifectōez mēstrui qdē c. māle.
Et dic Asido. q morbus diurnus duplex ē.
vniuersalis vt quartana. picularis vt apoplefia
epi^o podagra. Dam. loq̄ d 2° nō de vniuersali
& dic q fili^o n hereditat defectōez alicui^o membri
s; solū mēbroꝝ pncipaliū & nobiliū: & illoꝝ mē
broꝝ a qbus mlū decidit d semine. Silr qmē
to 75° dic q si pater hēat aliqd mēbrū dbile vel
pp etatē qz senex ē: vl pp egritudinem vl q̄libet
aliā causā sic cerebrū vl cor: vel q̄sile: tūc mēbrū
nati pportionatū illi mēbro erit debile. & pp h
fili^o generat^o a sene vl decrepito: dbile hz cere
brū: vñ parat^o ē ad epilepsia. Sz iō pp illā cāz
pōt fieri q̄stio. Utrū podagra vl gutta sit mor
b^o hereditari^o? Qd n: p3. p^o p^o L ost. p^o practice
sue q dic q nos nāliter nascimur sani. Itē ife
ctio spmatis ē cā morbi hereditarij: vt dictū est
p^o. s; spma n venit a toto corpe vl ab oib^o mē
bris: iō ridiculosū ē illd dicere dic Arist. i d gnā
tione aialiu. Itē q̄sile ē in toto corpe & i pti^o vt
dic Aui. 9° d aialibus. iō n magis fiet defect^o
i pede q̄ in manu. Itē morbi mēbroꝝ pncipaliū
vt cordis & epatis sic idrop. & sincop. n sūt mor
bi hereditarij: ergo nec alioꝝ. Itē dic Arist.
i d gnātione aialiu. senes aut n hnt semē aut n ē
plificū. iō dic Aui. 3° cañ. sen. 20° tractatu p^o. c.
d spmate generāte & n generāte: Spma ebrii d
crepiti infantis & mlti coit^o n generat. Sz hoies
mlti coit^o maxie sūt podagrici d 6° affo. g^o nō
generāt. g^o n podagricū. Itē lepra n ē morb^o
hereditari^o: g^o n podagra a fortiori. añs p3 qz er
ror ē virtutis imutatiue. dic Gal. 6° d morbo.
igit nutrimentū n ē bñ digestū nec assimilatum.
g^o nec supfluū nutrimentū qd ē spma erit bñ dige
stū aut queniēs gnātioni. qz decidit ab icōueniē
ti nutrimento. g^o ipz erit icōueniēs gnātioni. qz
sic nutrimentū ad nutritū: ita spma ad gnātione.
Itē spma ifrigidat & deficcā rōe mlie vl adu
rit. ergo n ē plificū vt dic Gal. 5° pti^o affo. qmē
to illius: Quecūqz frās & densas matrices hnt.
Aui. ē ad oppositū vt dictū ē p^o. vñ Gal. p^o
pti^o tegni: Ezz simplr ē illd qd ē tale a gnātōe.
Itē Aui. c. d sterilitate sen. 1°. itij cañ. Spma
est ex omnibus mēbris. ex sano sanuz: & ex infir
mo infirmuz. Et sen. 2°. c. 3°. ppter h generatur
ex mēbro diminuto mēbrū diminutū. Dico
ad istā qōnez q̄ ē vt sic & vt n. P^o quo notā

dū q Arist. 18° d aialib^o: vbi ponit cāz simili
tudinis filij ad parētes dic q spma ē sic est hō a
quo exiuit. hūoz. n. ille a quo exiuit spma ē vlti
m^o cib^o mēbroꝝ pncipalis. & ē qdā ppiquū vt assile
tur i mēbra pncipalis formalit. qui hūoz: veniens ad
testiculos vtute cordis & testiculoz fit spma: qd
factū hz vtute vt sit oia mēbra vtualit. qd qd g^o
repi^o i oib^o mēbris formalit ipi^o pncipalis hz spma
vtualit. i. virt^o spmatis iformatiua q̄ ē vt^o q̄si di
uina. vt d 7° methasifice. pōt ea oia facere i mā
disposita. Lū g^o i mēbris pncipalis repi^o masculini
tatis p̄plo qz ē colicus vl flaticus. color qz ē alb^o
vl niger. q̄titas qz ē magn^o vl puus. figura qz ē
forte bñ lineat^o & format^o. mores & passiōes aia
les qz ē iracūdus vl nimis audax vel timidus. &
isti sūt mores nāles n accidētales dic Aui. 2°
pti^o tegni qmēto d figura p̄lois cordis. & dam.
2° pti^o affo. affo^o. 11°. Adores & vicia animi &
corpis sūt a parētib^o & auis. vñ illa q̄ attribuū
tur p̄lōni attribuūtur a^o vt qz ē ingeniosus vel
hebes. & iō o3 semē eē oia ista quodāmo vtualit.
Si igit spma patris sit oio forte assilabit filiu
p̄i i oib^o istis. Si dbile assilabit matri. Si me
dio mō ita q sit resistētia ex pte mēstrui mlteris
quo ad qdā n quo ad oia tūc erit filis p̄i & i ali
quib^o matri. Uñ forma ē duplex. vna q̄ ē i aia.
alia q̄ ē in habitu & corpe. vñ dicit qmētator 7°
methasifice. & 2° fit a p^o sic sanitas i corpe a sani
tate i aia medici. fm formā q̄ ē in aia artificis fit
forma vt i artificiato. & si ē peccatū i forma artifi
cis erit peccatū i forma artificati. Sed virtutes
gnātive siles sūt vtutib^o artificialib^o s; qmēta
torē vbi p̄i. g^o for^o i spmate erit filis forme gnā
te i embrione & tanq̄ artifex ipius. Et iō 15° de
aialib^o Arist. dic. q spma viri se hz ad gnātūz
sicut se hz artifex ad scānū. Si g^o artifex hz in se
formā artificij n bonā i pte vl i toto: fac edificij
uz non bonū i toto vl i pte. Silr d sanitate i aia
medici. si eiz i ea ē error errabit in cura infirmi.
Lū ergo sperma fit sicut hō a quo exiuit: si sit
debilitas i aliquo mēbro vel i toto corpe: gnānt
i virtute ipsi^o spmatis ipsi^o q̄sile error vl debili
tas vel p̄ez q̄sile vl viciū sile. ergo gnābit illud
mēbrū debile i filio qd ē sile mēbro debili i pte.
Lū ergo i podagricis sūt pedes debiles nāl^o &
defect^o nāl^o erit defectus iformatiue mēbroꝝ
pportionatoꝝ vel similiū illis in filio. Itē dicit
Gal. 6° affo. q sperma maculatus est non scilz
materiei infecte sed virtutis debilitate. vnde qz
virtus iformatiua cōtinet quasi virtutes oiu
mēbroꝝ: si mēbra sūt debilia erit ipsa debi
lis in formando ex eis similia. & h est parentum
causa. sed si male regit se: h est ppter sui culpam
q sit actu eger. Unde dico cū Asido. 2° pti^o affo.
affo.

affo. q dicit q duplex e morbus. nalis 7 inalis. Nalis est q fit ppter zplone mēbrū. 7 si mēbrū fit frē zplonis de ipso generat morbus frūs vt epi i cerebro. Adorb inaturalis e q cōsequitur aliq extrisecū nō zplonē: vt i cerebro frenesis 7 timor i corde 7 iposarcha i epe. fit tñ morb nāl ppter ipotētiā virtut a generatōe p: 7 illd e qñ i se pabile. An 3si. 2mē. 54. ibidē dicit. q qñ vt e debilis: q quicqd generat e debile. 7 hoc oib dieb vite nati. qz qcqd a pms semib extrahim e nobl ppetuū. Et hoc e qd pōt dici q morbus e duplex. accñtalis 7 nalis. i. morb quidā e hereditari⁹ 7 quidā tpalis 7 accñtalis. Hereditari⁹ e nalis. i. hitualis vt aptitudinalis: 7 iste habit⁹ nalis e hereditari⁹. s3 morb accñtalis nō e hereditari⁹. qz si fili⁹ regat bñ se nō incurret has passioēs. sed si erret i regie: tūc aptitudo ista duceret ad actū. 7 tale est egrū simplr. 7 ex qlibet leui cā vel mutatōe pōt fieri eger actu. 7 iō cū morbo hereditario aptitudinali stat sanitas nō hereditario actuali. Nota tñ q sanitas e duplex. cōsueta 7 debita. podagricus aptitudinalr 7 hitualr q e eger simplr: similr a generatōe e sanus aptitudinalr 7 actualr qñ nascit remota cā extriseca pmutatiua 7 accñtali. est. s. san⁹ sātate zsueta tali sic lapsō lapsu nālī. nō tñ e san⁹ sanitate debita spēi: vt dōbita. s. sano ex generatōe. Et iō nālī nascunt sani sanitate aptitudinali vel actuali in zceptōe. i. sum⁹ sani actu tūc. s3 naturalr sum⁹ sani. i. aptitudinalr i sanitate: qz alñ e tūc egritudo accñtali ter extracta a matre dum fetus fuerit in vtero. qz alñ e embrio idropicus vt dictū fuit caplo de idropisi. 7 p hec ad pmā solō pz zc. Alterius sciē. q morb hereditari⁹ e duplex. vnus cātus a cā accñtali extriseca. alius a cā nālī intriseca. p⁹ est sicut si ebriosus vel repletus coeat 7 spma emittat: huiusmōi spma e crudū 7 indigestū: 7 ita q ex ipso nihil gnābit. vel si sic generabit morbosus: qz semē illud nō est bene plificū. 7 istum modū loquēdi habet Hipp. 3a pti affo. affo. 13. Si hiems austrina pluuiosa 7 trāquil la fiat: 7 ver siccū boreale: mulieres quib⁹ part⁹ inest abortiunt vel partus ibecilles 7 morbosos pariūt 7 sūt morbidī: qui ex qualibet facili cā parati sūt egrotare. 7 iste morbus qui venit ex primis parētibus dicit hereditari⁹: s3 iproprie. qz tūc ois morb⁹ posset dici hereditari⁹ si ex cā extriseca vel alia fieret in filio postq fuit in patre a cā tali. Alius e morbus hereditari⁹ ppter causatus a cā nālī: 7 sic ois morb⁹ nō e hereditari⁹: s3 quidā sic 7 quidā nō. Pdo quo vltteri⁹ sciēduz q ad hoc q morb⁹ sit ppter hereditari⁹ dno requirunt. s. morbi diurnitas 7 morbi antiqtas. p⁹ vt p ei⁹ diurnitatē 7 lōgitudinez debilitet

virtus mēbrū in tantū q nō possit gnāre mēbrū forte simplicit. 2m requirit vt si fuerit in auo p auo atauo nō vltra: qz vltra quartā generatōem nō currit assilatio filij ad pentes. 7 sic discurrendo de filio i filiū donec huiusmōi morb⁹ fuerit qñ nalis 7 eñtialis: ita q ppter nālitatē 7 eñtialitātē sit hereditari⁹: qz filē fit a fili i gnātōe vnica 7 pfecta. Et si vltteri⁹ qras vñ prim⁹ podagric⁹ incurrat istū morbū: ita q fuit hereditari⁹ ex quo pat su nō fuit talis: igit nō fuit a cā nālī: ergo nō e dare primū podagricum nālī. Dico sicut dicit Aristot. 18. de aialib⁹. q cā assilatiois filij ad pentes e ppter agētis fortitudinē 7 dōbilitatē. vt. s. qñ spma viri e zplete digestū 7 fortis virt⁹ i eoz flata e triplici virtute: qz spūs gignitiu⁹ est zposit⁹ ex trib⁹ spiritib⁹: vt dicit Haly 2a pti tegni. q spūs sūt delatores virtutuz 7 spūs sūt fortes 7 puri q. s. veniunt a trib⁹ pncipalib⁹ mēbris. s. cerebro corde 7 epe: 7 mēstruū mulieris e obediēs totalr: nec e aliqd extrisecū ipediēs: 7 e i pte dextra mricis: tūc vicit spma illd zpleta victoria: 7 tūc fit masculus totalr filis sibi pti. Si vicerit quo ad illa q sūt masculinitatē: non quo ad illa que sūt focratis vel ioānis vel pgenitoris: tūc in p⁹ erit filē nō quo ad alia. S3 si aliqd istoz vicerit sup mēstruuz femie filē erit quo ad illd. Et si spma sit debile aliquat quo ad masculinitatē: 7 mēstruū resistit quo ad illa q sūt matris: erit scia gnāta filis mri. S3 si sit spma debile quo ad alia ppter masculinitatē erit masculus filis mri. 7 sic discurrendo p alias zditōes. Alñ tñ nec assilat pti nec mri nec auo nec pauo s3 alii cui exneo. 7 hec fiunt a for⁹ imagiatiua. 7 iō a cā accñtali. vel forte assilat alicui nūq zcepto prius nec imagiato: tē erit monstrū simplr vel fm qd. Silr si mā sit oio iobediēs ita q nō possit forma dōbita iduci: vel sit iobediēs nō oio: s3 quo ad oia q sūt pgenitōz 7 parētū: nō tñ i tñ quin possit for⁹ debita iduci: nō tñ zueniētib⁹ accñtib⁹ alicui de parētela: tūc e effect⁹ mirabilis dicit Az. p⁹ casualiū. 7 mōstrū fm qd. 7 hoc e alñ ppter corrupta cibaria vel aerez malū vel influentiā celestē: qz hō gnāt hoiez 7 sol. Sic i pposito si sperma podagrici vincat zplete faciet fetū sibi filēm nālī. Pder hoc ad obiectū i p⁹: podagricus fuit podagra accñtal a coitu vel ebrietate vl motu nimio. 7 i filio fuit nālī accñtal filio suo: qz eñtialis magl nālī. 7 sic discurren⁹ vsq ad vltiuz cū dōbilitate neruoz 7 iūcturaz i tñ q zplō illa est fixa radical 7 eñtial. Pdo quo sciē. q mala zplō diuersa raro hereditat: s3 mala zplō eālis cū q nutri⁹ 7 assilatio sēp fac malā zplonē hereditatā. Dico q leprosi i p⁹ māsiōe. i. i pn⁹ morbi pnt gnāre. i. māsiōe. i. i augmēto silr: s3 pti⁹.

si in statu ubi est 3° mansio et deficit assilatio: non potest
aliquo modo assilare. nec est declinatio aliqui totius mor-
bi sed solum primarum duarum mansionum ubi assumitur et
aduritur ros et cibus: sed in 3° glutine iterum. sed ex fumis
et indigore fit alius tumor externus. Alterius notan-
dum quod sperma viri non est pars sani fetus nec venit in coitu
a quolibet suo membro: sed Avicenna ponat per c. d. mem-
bris. et 3° can. sen 20°. c. 3° et sen. 21°. c. d. sterilitate.
dicit. n. ibi: Sperma currit ex omnibus membris: et ex
sano sano et ex infirmo infirmo. Et c. 3° sen 20°. dicit
quod non videtur quod sit sperma de cerebro solo quousque est so-
lumentum sit ex eo: imo oportet quod sit ei a quolibet membro
principali per ut sit ei alijs membris resudatio ad
istas adiacentes. et propter istud est assilatio et ex membro di-
minuto sit membrum diminutum. Sicut Haly per parti-
cula tegni videtur ponere quod sperma viri solum est causa
efficiens ut menstruum purum est materia fetus: imo non.
Tamen sperma viri quo ad quosdam spiritus excentes cum
eo miscetur cum menstruo mulieris: et est pars: non quo ad
substantiam suam: sed evaporat in formatione facta. et sic sol-
uit verbum Avicenna. Sicut dico quod in coitu modera-
to exit sperma a principalioribus membris: maxime in
coitu gaudente. sed in coitu delectate non oportet. tamen tri-
plex spiritus exit in quolibet: et maxime spiritus animalis propter
sensibilitatem et delectationem. ad si incidant vene iu-
venales retro aures homo non generat: dicit Avicenna.
sen 20°. c. 3°. et idem in coitu multo sunt oculi caeci.
Dico tamen quod in coitu gaudente fit resudatio a mem-
bris sensibilibus: quod spiritus excentes ibi infecti a membris
vadunt ad principalia membra: et tunc ulterius ad testi-
culos. et tunc exit sperma cum illis et agit secundum disposi-
tionem illorum spirituum. non quod aliquid de substantia
membrorum principalium exeat: sed illud quod est propin-
quissimum ut fieret pars: et de substantia illorum exi-
it. Sed in coitu delectate natura colligit aliquam
materiam in testiculis antequam vir copuletur cum muliere
et expellit quasi statim cum coniungitur. et tunc non venit
a singulis membris: sed frequenter natura onerata
spermate superfluo expellit illud ne ledat. ut nar-
rat Galenus 6° interiorum de diogene. Si tamen fit coi-
tus superfluo expellit aliquam ab omni membro notabi-
li: in tamen quod aliquam expellit sanguinem. et ita intelligitur. scilicet
quod natura aliquam expellit hoc quod deberet fuisse nu-
trimentum cuiuslibet membri. et idem a quolibet mem-
bro potentiale decidit: et tunc membra demacrantur. non
quod exeat materia ab eis: sed quod non venit nutrimen-
tum eis. idem sperma materialiter est ultimum cibus mem-
brorum vel superfluum quantitativum puritatis ultimi ci-
bi non superfluum impuritatis. sed forte non est sperma
quousque veniat ad testiculos: et tunc non potest nu-
trire sicut dicitur 7° colligens. sed per modum potest nutrire:
et sic loquitur Galenus per affo. 2° metro illius. veteres
hieme et vere Ex predicta positione per solutio ad
prima duo argumenta principalia. Ad 3° quod est sperma

fit homogeneum in substantia: tamen spiritus excentes cum eo
non sic sunt. vel est homogeneum in substantia non in acci-
dentibus: vel quo ad virtutem. vel est virtualiter homo-
geneum quod est omnia membra virtualiter. vel est simile et homo-
geneum secundum sensum: non in re sicut dicit Averroes de lacte
5° colligens versus finem. Vel posito quod sit homogeneum:
tamen menstruum patitur propter virtutem informativam in sede
patris et adhuc sequitur diversitas. Ad 4° dico
quod morbi membrorum principalium non potest diuturnari
vel antiquari. vel si sic: tunc non fit generatio sicut
per in idropisi. Similiter ibi deficit adhesio sanguinis:
et ideo remanet aquosus et non prolificus. Similiter
est sincopis quasi mors parva: et tunc homo non moritur. et
cum excitatur a sincopi expelluntur illi vapores mali:
et idem non fit hereditarius. Tamen ego credo quod sincopis
frequens ex causa iterum est morbus hereditarius et
sic tremor cordis: tamen a causa exteriori non. et tota causa
est: quod fermentatio spermatis quo ad delectationem est
a cerebro. sed fermentatio quo ad propagationem et vi-
vificationem est a corde. Ad 5° dico cum Avicenna
c. de sterilitate. de genere spermatis non generan-
tis est sperma infantis et patiens nauseatiam sa-
cietatem: et ebrietas et semel senis etiam coeuntis et cuius
corpus non est sanum. isti non generant vel imbecil-
les et morbosos generant: quod infirmus generat infir-
mum aptitudinaliter sed actu sit sanus. et forte non ma-
nifestatur statim a principio: sed post sicut patet de
variolis quas nullus evadit. dicit Isaac. et Averroes.
3° colligens. unde sperma istorum est aquosus et fri-
gidus. Et idem dico si monoculus generat haben-
tem duos oculos: quod ille unus oculus in filio ex
parte illa qua deficit in patre erit magis debilis
quam alter: et citius leditur et lenius excusat. et sic de
mutilato eodem modo. Similiter cuius sperma est
infirmum infirmitate inficiente: sperma infectione
notabili generat infirmum aptitudinaliter si gene-
rat: quod ibi est completio mala infixa vel quasi mansio-
na. aliter non faceret infectionem notabilem perma-
nentem: sic nec se. effimera nec tertiana facit. Ad
aliud. de lepra dictum est in positio: quod in prima man-
sione et secunda est nutritio et perfecta assilatio. sed
non perfectissima quo ad omnia accidentia equalia. et
ideo est ibi sperma prolificus aliquantulum: nisi etas
impediat vel aliquid tale: sed generat morbidum. sed in
tertia mansionem non generat aliquo modo. Ad ul-
timum dico quod sperma non aduritur in prima mansionem
nec ultimatate refrigeratur. est tamen in aduri quo ad aliquas
partes. et idem stimulat ad coitum ut expellat sperma
tamquam superfluum et nocivum. tamen sunt alie partes poten-
tes ad generandum sed debiles et male.

Prognostica Prognosticatio igitur
est quod podagra est mor-
bus hereditarius. 2° quod eum non podagrizat
nisi errit in regie ubi 6° affo. Pro quo notandum
quod dicitur

q' d'ia est iter eunuchos castratos & spadones. Eunuchi naliē sūt casti nati ab eu qd ē nāle & cast' ta tū: & natus. i. q nāliter carēt testicul. S3 castrati sūt n. pprie casti nati s3 castrati. pstrati sta tiz postq nascunt' vl' i pueritia. Spadones sūt illi q n dtermināt sibi certā etatē: l3 plus vocent' tales postq possūt generare si testiculi auferant' cū spata vl' ense vl' huiusmōi. S3 effeati sūt q hnt mores femineos & sunt fluuidi iherbes nec caluescūt pp hūiditatē eoz & sūt iepti ad generā dū pp caloris paupertatē q d3 stimulare & spma- coquere. Itē sciatica dextre ptis ē min' mala q' sinistre dicit Aiac' i 6. qz a cā faciliōr ge- nerat' i dextre pte l3 vtus sit fortior in se qz pars illa calidior: & mobilior: & rarior. rōne quoz mā calā plus abūdat & attrahit alia & currit liberi'. Itē sciatica ē d' vehemētior' i iuncturaru dolo rib'. Itē sciatica & gutta magis fit i senio q' in alia etate pp digestiue debilitatē & pp expulsiue ipotetiā pp meat' āplitudinē. & qz sciatica fit ab hūorib' frigidis plusq' ex mā p'cipali l3 ex cali da fiat dispositōe & i senib' abūdet hūores fridi plus qbuscūqz. Itē qbuscūqz a sciatica vtēbz resilit foras his tabescit crus & claudicat si n vrā tur dicit Hippo. 6. p'ricula affo. in fine. Et dicit Aui. q' dolores artetici iducūt maciē & tenuita- tē i mēb' patiēte vlr. Quid sit crus p3 i exponē do. dicit. n. crus a currēdo & sūt duo vsus. Itē dec crus si dicas dicat' crus femorale. i. corā. Itē dec crus si dicas dicat' crus tibiale. i. pars sub genu. Itē sciatica plus fit i sexu masculino q' femini no pp qnqz rōnes. p' pp abūdatiā caloris i vi- ris q' facit māz penetrare ad iuncturas q' deficit i mulierib'. 2. qz mulieres hnt ppriū emūctoriū p qd mūdificāt a supfluitatib' matricē per quā mūdatur mēstrua. 3. qz sūt i qete vt dicit Gal. 2. d' p'plomb'. quaz nā n mltū dlegat d' flate ad iuncturas eaz. 4. qz i mulierib' iuncture sūt stri cte pp frigiditatē eaz. & iō n recipiūt nec obedi- unt supfluitatib' veniētib'. 5. qz viri plus la- borāt i coitu. & ideo de podagra dicit Hippo. 6. affo. mulier n podagrizat nisi mēstrua ei d'ficiāt. & h' si bñ regat se. Itē sciatica maxie generat' in hieme & autūno pp qmōdēz hūorū. tūc l3 i hie- me plus multiplicet' flā: tamē ē quietū tūc. Itē artetica colica i hōie replēte se mortē subitā idu- cit dicit Aui. Itē i podagra bursa testiculorū prolōgatur pp māz q' tūne podagrizatē versus pedes trāseuntez per eam & remollientez eam. Itēz dolores iuncturaru i p'cipio sunt facilis curationis. sed quādo antiquātur vix curātur & maxime quādo sūt de hūoribus diuersis. & si sa- nant' cito redeunt in sciatica & podagra ppter sūtūz mēbrozū inferius: & in manibus pp earum

mobilitatē & i alijs pp meatū latitudinē. Itēz qn' doloribus iuncturaru supuenit vrina spissa multa vt subingaliū aut varices q' sūt vene gros se i cruribus vt p3 i portatoribus: soluit egritu- do. S3 i p'cipio istaz passionū si sint de flate: vrina ē tenuis pp oppilatōez rōe grossitici fla- tis s3 ē remissa nisi itēdatur rōne doloris. s3 post digestionē ē spissa pp oppilationē & mixtionem ei' cū vrina & rōe hūiditatis rōne cuius eliquat. S3 i sanis flaticis remotis ipedimētis d3 eē re- missa aliquatr spissa. s3 tū vrina n significat p'rio & p'cipalr nisi sup epar & venas: vt d3 2. p'no. & 2. p'ricula affo. dām. qmōtō p'. ex qnti tū signifi- care pōt sup māz eē venas & maxie cū rōne q'tē- toz. Itē dolor arteticus n iducit spasmū: qz n ē i cordis & neruis s3 i ligaturis vt dicit 6. p'ricula aff. l3 aliqñ mā resudet ad neruos & lacertos. Et ibidē dicit Hippo. qbuscūqz tumores podagrici sūt his i 40. dieb' defuerescētes residēt. i. a fer- uore cessāt: si fuerit patiēs obediēs. tū si mā fue- rit subtilis & i loco carnosio cito dissoluit. grossa vō tarde. si vtraqz adfit: tardi': qz plus imbibiē q' grossa per se. vel tardius q' subtilis. Sed qz i isto morbo materia est in loco remoto a fonte ca- loris tarde digeritur. & ideo non in. 24. diebus terminatur sed in 40 si patiēs fuerit obediēs & cito debitam capiat medecinā.

Cura in generali Cura istarū passionū est duplex. gnālis & spāl. Gnālis ē vna i oib' istis s3 cāz eūare & remouere resoluēdo si corp' nō sit plectoriciū: & malā q'plonē pmutare & stupeface- re sicut ponit Aui. p' cañ. sen 4. caplo penulti- mo. Et sen. 2. doctria 2. & sūma 2. caplo. 21. dicit qz cā quietis doloris ē p' abscisionē cause tūc faci- ctis ip3 aut cū puocātib' somnū sicut inebrian- do: aut cū stupefaciētib' extrisecis. p'm ē sedans dolorez vere. 2. m' appenter. & 3. m' qz ista duo sunt qsi q'filia. qz sicut dicit Aui. c. penultio p'mi cañ. stupefaciētia sedāt dolorem plerūqz ppter ea qz dormire faciūt. qm' somn' ē vna ex causis seda- tionis doloris & pprie qn' cuz eo facta fuerit fa- mes vl' fames i dolore māli. S3 stupefaciētia d' bēt dimitti q' possibile ē: nisi i despatōe. s. qn' do- lor ē fortissim' & ē cura palliatia. qz vā cura est auferre cāz & alterare malā q'plonē causantē do- lorē. s3 qz cū hoc ē sensatio qz dolor: est sensus rei p'rie: istō qd aufert istū & sēsatōz: sedat dolorē ap- penē sic p3 p' Ga. 5. d' simplici me' distictiōe 5. c. p'. Cura g' faciēda ē qz si corp' sit plectoriciū nullū locale d3 appōi nisi quousqz corp' purget' nisi dolor sit vehemētissim'. tē. n. accūs supat suā cāz vt d3 p' cañ. c. vltio. iō cū narcotic' tūc opā- dū ē: cuiusmodi est opiu' & poma mādrago: & fo-

lia eius semen et cortices radices eius papaveris
 iusquiami et solatri maius lactuca et semine eius mu-
 cilago psilij plantago et aqua fra et nix. Et de compo-
 sitis sunt tiriaca filoni et opiate recetes: sicut tro-
 ciscata rubea requies etc. sed iste vocantur proprie
 sonifere. et iter illa medicamina domestica sunt pa-
 pauer acuitum cum opio vel semine mandragore suc-
 cus lactuce. et papauer est maxime domesticum. Quod
 g^o dolor est fortissimum datur opiata statim dolores
 faciens quiescere: et apponatur super locum me-
 tal. R. folia iusquiami solatri papaveris lactuce plantagi-
 nis decoquantur in aqua et strantur et supponantur. sed aliqui
 cant mortificatos mēbrū. sed hoc est melius quam simpliciter
 mori. et ideo post apponantur calida vivificata sicut
 folia ebulli cocta in vino. et fricetur locus cum viticis
 grossis sale et oleo laurii melle et castoreo quod est
 spale et stupefacientia. Et ideo sciendum quod ego vtor
 meo exptissima in dolore de fra. ca. R. castorei. 3. ij.
 aqua vite vel ardetis. 3. j. s. baccarum lauri. 3. j. simul
 distillentur et est meo summa in ca. fra. et cum istis ego ali-
 quā addo grana paradisi. i. melichete et est tunc quasi
 fortissima. Tamen artificiose operando oportet prius ena-
 re mās in ca. māli. sed non fiat flos in principio: quod reddit
 mās fluxibile nisi mā sit sanguinea et alia particula-
 ria quēniat. Nec dicitur meo laxativa fortis in princi-
 pio. et si sic: deest in pura quantitate. Nec dicitur diuretica
 fortis in principio sicut maratrum anisum et filia: quod pu-
 vocat fluxum humorum ad locum et adurunt humores.
 Utitur etiam nimis cala quod generat colerā. oia
 quoque nimis fra quod generat flā per exteri. nec po-
 nat nimis fra quod mās grossaret. nec nimis cala
 quod trahit ad locum plus: quoniam corpus non est ple-
 toricum. Et ideo non oportet in principio repensiva cor-
 pore existente plectorico. nec dissolutiva quod petrifi-
 caret grossius et subtile exalare facerent.

Lura in speciali Specialiter g^o
 prius in dolore non māli alteret mēbrū cum strariis. et
 ideo motus meo est cum illo operari quod valz et vtraque ca-
 scilicet cum oleo rosato quod calefactos frigidat et fri-
 gectos calefacit. et hō rōne yplonis sue et stipti-
 citatē eius dicitur Isido. p^o affo. damal. qmēto 18. et
 Gal. i. de simplicibus meo idē ponit. Item rose in ca-
 cala valēt: et flos camomille in fra ca sine mā. et le-
 nis fricatio et positio panorum calidorum super locum in
 ca fra: vel in aqua rosata vel in aqua feniculi vel betonice.
 Deinde si ca sit mālis fiat prius elistere cōe: deinde
 vomitō cōis. et tūc si ca sit sanguinea fiat floboto-
 mia in basilica dex. ri brachij. Si in dextra parte infe-
 rius sit morbus. s. sciatica vel podagra: vel in sinistra
 eōverso. Deinde fiat flos de saphena exteriori
 pedis oppositi vel de vena poplitis vel iter articu-
 lū minimū et sibi proximum. Et tūc fiat potus altera-
 tiuus de istis. R. quatuor sc. frigidorum maiorum et mi-

norum an. 3. 5. epatice herbe ireos an. 3. 5. rasu-
 re eboris. 3. j. ros. 3. 5. succari quartaz. j. fiat po-
 tus quasi ad pondus. ij. lib. vl. iij. vtaf mane et sero.
 Deinde purgetur cum istis. R. castiehist. munde pru-
 norum tamarindorum an. 3. j. catholicon. 3. ij. ista vi-
 stēpentē cum parte potus precedētis et dēt in mane stoma-
 cho ieiuno. Deinde ifrigidet locus cum aqua rosata
 vel plantaginis. tūc dolor mitiget cum mucilage
 psilij facta in aqua rosata vel plantaginis. vel folia pa-
 paveris albi iusquiami et lactuce possunt decoqui
 involute in stuppis et sub prunis calidis et super locum
 poni et iterari frequenter. vel cum populeon potus iun-
 gi et cum panō aspo itrico in lacte dulci calo tergi. et
 ista sufficiunt: quod ista ca raro accidit. Dieta sit
 ordeatū et aves pue elixe vel pulle sic p̄pate cum la-
 ctue. et aqua ordeis potet vel mediu vinū liphatū
 aqua fra prius decocta cum aqua ros. Et si ca sit colica
 dēt ista loco diete: cib^o grossius: non tūc in tūc quod re-
 maneat indigestus. lentes pria aqua abiecta et cau-
 les eodē modo et lactuca et plantago in potagis cum la-
 cte amigd. et illa que dicta sunt in ca sanguinea. Deinde
 digeratur mā cala cum isto sirupo. R. epatice lactu-
 ce plantaginis lacteolate et lētiginis aqua solatri vel
 morelle an. 3. j. se. portulace cucurbitae papa-
 veris albi an. 3. j. conadri p̄pati in aceto. 3. ij. zuc-
 cari lib. 5. fiat potus ad quantitate. iij. lib. et potus fieri
 in aqua extinctōis ferri vel in aqua ordeis vel in aqua cōi. vtaf
 mane et sero. Deinde purgetur cum electuario de suc-
 co ro. qm̄ est spale in ca cala dicitur Nichola. vl sic.
 R. castiehist. munde tamarindorum prunorum an. 3. j.
 mirabol. citrinorum p̄patorum vt o. 3. 5. reubarba-
 ri. 3. ij. ponatur in parte medicine alteratiue p̄dicte
 et colentur et clarificentur et dentur in auroa. Tamen
 electuariū de succo ro. d. dari in sero et oēs medi-
 cine scamoneate. et si fieret pille de electuario ro.
 et catholicon plus valerēt. Deinde vtaf electua-
 rio confortatio sicut sunt triasandali. diapapauer
 diadragatū frigidū et aliqui succum ro. vl viol.
 deinde mitiget dolor vt dictū est in ca sanguinea.
 vl sic. R. sol. vel seminis lactuce papa. al. iusqua-
 mi. de sol. capiat succus et tepidus panō intincto
 frequenter apponatur et amoveatur. vel de semi-
 nibus earū in farina filigi et ordeis et butiro vacci-
 no sine sale et aqua ro. fiat emplastrū: tepidū ap-
 ponatur. Item de pane ordeis et filigine infu-
 so in lacte vaccarum cum modico opij: vel olei
 de iusquiamo vel nenusare desuper applicato
 potest fieri optima medicina. Deinde fiat stri-
 ctorium inter membrum mandans et membrum
 patiens de sumach mirtis psidijs balauistijs ros-
 gall cum populeon nō cum albumine oui quod nimis
 stringeret. et puocaret ratione doloris materie
 fluxū ad locum. Deinde mēbrū patiens somētet
 cum camomilla melliloto viol ros herba iue ver-
 bena

bena: qz ipsa e frigida dicit **C**ōstātinus 7° practi-
ce sue coquant i aq cū modico aceti z fac fōmē-
tū ter v^l qter i die. s3 statiz post desiccet: qz acetū
z aqua fīa nocēt nervis si nimis diu q̄tinuēt: di-
cit **Gal.** 3° regis acutoz q̄mento 38°. Itē cū po-
puleon z dialtea z oleo ro. pōt iungi alī. s3 non
morent diu: qz oppilat poros. Itē ad mitiga-
tionē cuiuscūqz dolor. **R.** micā panis albissimi
tēpet in lacte dulci calo: vitellos duoz q̄tuoz tē-
perenē i oleo ros. croci. 3. ij. cōmiscenē oīa simul
z fiat emplz sup mēbrum dolorosū. Et si dolor
sit valde vehemēs pōt poni ad ista. 3. j. opij. **U**
si cā sit calida: folia iusqamī cocta sub prunis in-
uoluta i stuppis madefactis i aq vel i sol. caulii
post affationē abiectis. **S**ilr ego opatus suz fre-
quent cū. 3. ij. croci z quātuor vitell. duoz. 3. iij.
olei ro. z tūc extēdebā sup coriū z stuppas z ap-
posui z inueni optimū. **T**ñ si cā sit frigida ego
apposui ista loco olei ro. olei de cāomilla. viscosi-
tas enī vitelloz replet poros. z silr oleū z ro. ita
qz nō recipit fluentē materiaz. **C**rocus cōfortat
virtutē in resoluēdo qd iā collectū vel desūsum
est: qz māz repercutit z mitigat rōne ros. z ratione
olei. z iō est me^a sūma. **E**go tñ aliqñ addo in
q̄tusionib⁹ z repercussionib⁹ recētibus terbeti-
naz in pua q̄titate: qz meli⁹ adheret z cōfortat z
resoluit. **I**tē muscus aque coct⁹ i oleo ro. opti-
mus ē in cā calida. **E**t muscus arboz coctus in
oleo de cāomilla i fīa cā. z illud ē de meis secre-
tis. **I**te z mucilago psilij i oleo ro. in cā calida ē
optia sicut mucilago fenugreci i oleo cāomellio.
vel de lilio vel laurio i cā fīa. **I**tē suz exptus fre-
quentē scā purgatōe q̄petēti pa⁹ vt dictū ē.

Butta flegmatica frīda

fic curat. p^o fiat vomitus ante cibū in forti z ple-
torico. in debili post cibū. z quodāmodō i inanito
z extēuato difficultē vomēte: z hoc cito post cibū
anteq̄ quertat. s. qñ digestio in stōacho media
quasi. qz post prādū fit q̄st vomit⁹ leuis. an prā-
dū fortis z eradicās. **C**apianē ergo rasani at-
triplices: coquant i aqua vbi sit oleū z acetū cōe
vel violatū: qz viole mollificāt stomachū z def-
illud: z tūc cū pēna iposita gutturi. puocēt vomī-
tus. **E**t qñ sit istud post prādū: debet multum
comedere: z diuersa cibaria ordinata z abhomi-
nabilia: qz nā tūc nō erit auīda i retinēdo. **E**t
si fortiter vis opari: cū granis catapucie pōt illō
fieri. s3 caueat in pectore debili z capite z oculis
debilib⁹. z recurre ad capl³ de vomitu in p^o li-
bro. **I**dic tñ notādū sūm **A**uic. p^o li^o fen 2°. c.
2°. qz morbi digniores vt i eis fiat vomit⁹ sūt cro-
nici sicut idrop. epi^a mlia lepra podagra z sciati-
ca. **C**ōtra illud arguit. cola ē leuis z semp petit

supiora bicif 4° affo. i q̄mē. affo. illi⁹: **E**state qz
de z purgare supiora. z ista ē mā acutaz. sed mā
cronica ē grauis z petit iferiora: ergo d3 pur-
gari per iferiora. sicut dicit ibi post d mli a. ergo
nō cōpetit ei vomitus. **I**tē in vomitu nihil exi-
git nisi qd i solo stōacho fuerit. d3 q̄mento illi⁹:
quibus vētres lienterici. in 4° affo. in q̄mē. z 7°
affo. q̄mēto 38° vomētes. pculdubio qd emittūt
a meri z a stōacho exit. **O**ppo^m vult **A**uic. vbi
pzi⁹. z dicit ibi qz attractio vōit⁹ z eradicatio ei⁹
ē ab iferiorib⁹. s3 **A**uic. c. 3° fen 4°. dicat i fine ca-
pli qz vētris solo ab iferiorib⁹ eradicat z a supio-
ribus trahit. vōitu vō fit attractio z eradicatio z
econuerso. **E**t dico sic dicit **A**uic. fen 4°. c. xi^o
qz vomit⁹ lōgio: sū modū purgatōis pme ē stō-
machi soli⁹ z nō intestinoz. z s3 modū quidem
purgatōis secūde capitis z toti⁹ corpis. ita qz p^o
solū stōachū purgat. secundario totū co: p^o. **B**i-
co qz tē vōit⁹ ē duplex. leuis z fortis. **L**euis plus
q̄petit i acutū z post prādū: qz laudabilis vōitus
ē vbi flegma colibus admisceat⁹ pno. **E**t cōpe-
tit fortē i croniciis qz 7° practice sue dicit **S**erap.
qz vomit⁹ ē fortior eūo qz secessus. ergo plus cō-
petit vbi mā sit grossa cōpacta firmit i mēbra fi-
ga. z hoc ē i croniciis vbi mā ē i nervis z lacertis
z mēbris solidis ifigif. sicut tenaculū forte req-
ritur vbi fortis clau⁹ ifigif. **C**ōpetit ergo vomī-
t⁹ ibi rōe fortis eūonis: z si nō rōe modī eūandī
quātū ad inclinationē materie. z q̄petit ē rōe di-
uersitatē ad oppositū: qz fortē eradicat. **E**t tūc
ad verbū **A**uic. c. 3° fen 4°. solutio vētris ab in-
feriorib⁹ eradicat: a superioribus trahit. vomitus
econuerso. ergo vomit⁹ nō eradicat ab inferiori-
bus. **P**rimo dico vno modo sicut dicit **Gal.**
6° affo. in q̄mēto illi⁹: **D**olores z tumores ven-
tris exētes supiores quidem leuiores: iferiores
fortiores. **I**ta hec solutio vētris a superiorib⁹ tra-
hit. i. exteriorib⁹. ab iferiorib⁹. i. ab interioribus
partibus eradicat. **V**omit⁹ a p̄rio: quia ab exte-
rioribus eradicat vomit⁹ sicut in morphea. z le-
pra ab iteriorib⁹ trahit non eradicādo. s. cū tāta
violētia. vñ eradicare ē radicalr materia mēl-
lere cū conamine z violētia. **D**ico tūc sū istam
viam qz **A**uic. c. xi^o loquit de vomitu spōtanco.
sed. c. 3° de vōitu artificiali. puto tamē qz de vtro
qz potest itelligi qd dicit. **I**tē potest dici qz hoc
nomē eradicatio est equiuocū. **V**no mō eradi-
catio ē difficultē attrahere. **A**lio mō est materiaz
per contactū radicit⁹ expellere: qz **A**uic. c. 3° fen
4°. dicit qz me^a p. eandē viaz attrahit z expellit:
qz attractio ē prepatio ad expulsionē. v^l attrahit
p se z expellit p accidēs stimulādo naturam no-
cumento pcepto vt expellat. **P**rimo modo vo-
mitus eradicat ab inferiorib⁹. **S**ecundo modo

supiorib⁹ qñ ipa ñiungit hñozū etiādo vel alif
p attractōez. **I**ntelligit **A**ni. eñonez p lōginā. p
eñonē solū eñonē p ppiqua. **T**ñ. c. iij. sen 4° vl
tra me^m capli accipit eradicatōez p remotōe oi
māe d loco suo absqz eductōe ex corp⁹ siue du-
cat ad lōginā siue ad ppinā. 7 attractōez accipit
siue eñonez. p oi eductōe extra: siue fiat p lōginā
siue p ppinā. **I**der h^o p3 ad argumēta.

Cura specialis. Cura specialis
gutte flatice et
maxime sciaticae 7 podagre est post vomitū 7 cli-
steria māz digerere. 2° eā eñare. 3° virtutē pfor-
tare. 4° māz ñiunctā euaporare p empla. 5° p
vnguēta 7 olea. 6° p ebzocatōez 7 fomētatiōez.
7° p balnea. 8° p dolorē sedātia. tñ illud alñ oz
facere i prin^o. 9° p pfortationē mēbz mādatīs
7 p strictoria. 10° 7 vltio p cauteria. **C**irca di-
gestionē māe ē sciēdū qz oz frēqñtē māz digerere
7 iterare: qz morbo⁹ ē cronic⁹. **R**. aristo. lōge 7 ro.
rasani lilij añ. ptē. j. gētiane capparis añ. 3. ij. vel
plus si nō abhorreat patiēs amara. cameptheos ca-
mepitheos calamēti herbe iue betōice saluie añ.
Añ. j. peōie anisi cimini añ. 3. j. se. feniuli gar.
folij añ. 3. ij. rute sicce sauiē sicce añ. 3. 5. vel. 3. j.
si patiēs nō sit delicat⁹. mell⁹ rosati lib. ij. vl si nō
hēat mel ro. capiat mellis dispumati lib. j. 5. vel
lib. ij. ros. 3. j. fiat pot⁹ 7 clarificē ad pōdus lib.
ij. quo vta⁹ mane 7 sero. deñ eñetur vt dicetur.
Itē digeratur cū isto. **R**. radicū enule cāpane
apij rubeae maioris aristo. ro. bzionie añ ptē. j. co-
riādrī molene herbe iue lauāndule nasturtij ca-
mepitheos añ. **A**ñ. j. cētauree mioris rute sicce
añ. **A**ñ. 5. sticados vtriusqz añ. 3. iij. carui ane-
ti añ. 3. j. maiorane. 3. ij. nucisimo. 3. 5. mell⁹ qtu3
sufficit. **V**el digeratur cū oximelle squilitico lz
acetū noceat nervis. vel prēpetur squila 7 detur
i potu. **A**ñ digesta eñetur sic. **R**. herbe iue.
cameptheos añ. 3. ij. agarici. 3. 5. turbit. 3. j. her-
modactil. 3. 5. zinzib. 3. ij. castie. 3. 5. p portioē
colere q semp comitat fluxū hñozū ad locū mel-
lis dispumati lib. j. 5. 7 tñc herbe decoquātur: et
in illa decoctōe ifundant medicie 7 post clarifi-
cē 7 det i mane vnus haustus. 7 fiat de isto po-
tu lib. ij. q ē q̄rta anglicana. **D**einde. **R**. cinamo-
mi hermodactil. zinzib. añ. 3. j. aloes loti. 3. ij. fac
puluerē 7 da. 3. ij. vel cocleare. j. cū decoctōe ane-
ti cū alio laxatiuo. s3 tñc d3 ibi poni anetū cū il-
lis duab⁹ herbis. ē eniz iuuatiuū statim. 7 debēt
ista iterari multoties. **D**einde 3°. **R**. radicū pe-
dis corui peonie añ. qz. j. piperis zinzib. añ. 3. ij.
agarici medulle cartami hermodactilo3 añ. 3.
5. vel tantū quātū de zinzib. anisi cimini añ. qz.
5. maratrū in isto morbo non d3 poni: qz adurit
hñozes 7 petrificat. polipodij quercini masticia

3. j. turbit reubarbarū ponātur in ifuso i parte il-
lius decoctōis. 7 i crastino ponat i clarificatōe. 7
cū melle 7 zuccaro dīcozet. **E**t pono hīc reubar-
barū qd colerā purgat. **S**licus eiz dicit **A**ni. n.
d3 purgari p se imo cū colera. aliter eniz cēssaret
passio quo ad tēp⁹: 7 tñc colera rediret 7 faceret
flegma iterato recurrere ad locū. nec d3 laxatiuū
vehemētis eē calitat. **E**t iō modus me⁹ ē semp
ponere ros. ad rep̄sionē aliaz mediciaz calaz.
Ista me⁹ ē optima: tñ qz aliquali ē cara. pōt fie-
ri leuioz me⁹ de puluere albo cōi i quo ponātur
3. ij. agarici albi 7 turbit 7 hermodactilo3 cū
modico mastici añ. 3. j. ata q. 3. 5. de laxatiuis sit
vna 4° de puluere albo facto de zuccaro 7 zinzib.
vel polipodio aniso cinnamo agarico 7 folijs lau-
reole. pōt fieri decoctio bona p pauperib⁹ 7 sem-
per iua apponā. **E**t pōt puluis hermodactilo-
rū 7 turbit dari cū istis: ita q ad. 3. j. allo3 duo-
ru3 qualibz die misceat cū isto vltimo potabili.
Sed notādū q cū turbit semp i purgatione
flatis grossi d3 poni tñ de zinzib. vel modicum
minus q̄ ipsum ē: qz datur in substantia sua. **T**ñ
Rasis i libro suo de dolorib⁹ iuncturaru: dicit
q debēt misceri cū eis hermodactili anisu zinzib.
mastix. qz aliter destruerēt appetitum comedē-
di. **S**3 cartam⁹ qñ dat in substantia sua d3 hēre
cū eo zinzib. anisu3 salgēma amidu3 penidias: 7
tunc nō nocebit. **I**tē oēs potides debēt dari in
mane 7 nō in sero: nisi quādo patiēs non cenat.
s3 in sero debēt dari pillule tales. **R**. benedictē
hermodactilo3. 3. ij. electuarij de succo ros. 3. 5.
esule. 3. j. agarici. 3. 5. diaturbit. 3. j. catholicon. 3.
5. acuat totū cū diagredio ad pondus ebuli vel
quadrātis anglicani: mastici. 3. j. quia cuz scamo-
nea debet semp poni quasi frenū. **E**t fiat pillule
cū modico mellis madefacto: 7 sint ad quātita-
tem pisi vel grani lauri 7 dētur. 17. vel. 19. vl. 20.
fm q patiēs pōt tollerare. **D**enē eunti dormi-
tu3 cū puluere liquit. vel in nebulis. p^o capiatur
tractus vnus potus laxatiui predicti vl digesti-
ui sui vel modicū vini ad lauandū 7 abstergen-
dum guttur 7 meri: ne aliquid remaneat in via
de illis pillulis. **E**t optime sūt fere i omni sciati-
ca 7 podagra siue calida siue frigida: 7 in dolore
dorsi 7 spatularū 7 aliarū iuncturaru: 7 vbicūqz
fuerit: 7 a me experte sūt sepissime. **I**tē **R**asis
9°. **A**lmanf. dicit pillulas non potētes surgere
nec ambulare ad ppiā opationē reducētes. **R**.
aloes ppati. 3. 5. scamonee. 3. 5. ros. ru. tritaz her-
modactilo3 añ. 3. j. fiat pille. **I**tē pille que pur-
gāt flegma iūcturaz: 7 maxie ex ācha. **R**. turbit
3. j. 5. colloqñt. tertiā ptē. 3. j. zinzib. bdelij añ. 3. j.
vel. ij. 7 sūt mirabiles. **A**ñ dirabolani ēt citrini 7
kebuli i medicis 7 potib⁹ ualent p mā añcedēte
sicut

sicut hermodactili p̄ iuncta. Nota tñ hic q̄ si d̄z diu vnū medicamē q̄tinuari: s̄z alñ d̄z fieri vomit⁹ alñ clistere alñ solo v̄tris cū medicia laxatiua. alñ d̄z fieri flo⁹ i brachijs. alñ d̄z saphenis exteriorib⁹ sup̄ cauill⁹: z illa vocat̄ pp̄rie sciatica. alñ dari d̄z digestiū. z sic d̄z fieri mutatio put videtur expedire.

3° d̄z q̄fortatiuis videndū q̄ electuaria cōfortantia z digerētia in cā frigida sūt i tpe frigido diatritō pipeō diaci^m diathos. Et i tpe calō sūt zizib. q̄ditū p̄ se. z p̄no capiat rosatā nouellā p̄n^o cū triasā. vl̄ cū diarodō abbat̄. Et p̄ diuite def̄ diamargaritō z leti^o Sa. cū diagalāga vl̄ rosata nouella: z acuat̄ cū nucemoscata vel lignoaloes si sit diues. Itē puluis q̄fortatiu^o a tota p̄petate quez voco pul. saracenicū. R. pul. herbe iue. ʒ. j. hūanoz ossiū q̄bustoz: maxie d̄z osse coxe si dolor sit i ancha: vel si sit iseri^o i genu de osse cruris vl̄ idifferēt d̄z osse hūa^o quocūqz q̄busto modicū i tātū q̄ possit puluerizari ad pondus. ʒ. ij. postq̄ farciat̄ bñ p̄ me^m colatorij apotecarioz. liqz. ʒ. iij. qz puluis ossiū ē sic^o vl̄ q̄stipat^o. z iō q̄ v̄tis isto plūere v̄tas clisteri z suppoitorio: freq̄ntē misceat̄ siml: z capiat quolz die i brodio hora p̄^a vl̄ i modico potagij: z tē q̄scat p̄ vnā horā anq̄ cōdat post illō. Idē fac calcane^o adust^o porci. vñ vsus. Calcane^o porci stōachi lenat ārietatē. Et dolor artetic^o ip̄o solo remouet. S̄z plus adurif: qz tē meli^o medicat̄: Si puluis iue sibi soli p̄misceat̄. Est tūc q̄positi nomē puluis saracen^o.

4° facien^o sūt ēpla. p^o fac illō qd̄ fac Adef. c. d̄ hermodactil. R. hermodactiloz. ʒ. iij. vitelloz ouoz coctoz q̄tuoz farine ordeī qz. j. q̄ficiat̄ sil z calim sup̄emplē. est optimū i podagra z sciatica z alijs gutt: s̄z ibi maxie. Et alñ loco ordeī ego pono siliginē z plus valet. Istud ē optimū ēplm qz hermodactili valēt itra z ex. qz phibēt fluxū ad iūcturas strigendo vias post se z laxant māz an se. 2° fac ēplm tale. R. castoz. ʒ. ij. baccaz lauri. ʒ. j. aq̄ vite. i. de distillatōe vini vel aq̄ ardētis. ʒ. ʒ. q̄ficiant̄ sil z extēdant̄ sup̄ corium z emplant. ʒ. ij. i cā frigida. ē sūma me^o sine pari.

Itē 3° capiat mel z fricet̄ sup̄ anchā vbi vis i cā fra: z hec diu. deñ capiat semē nasturcij puluerizatū z desup̄ aspgat̄ z sinapizet̄ sup̄ locuz: z tūc coriū agniniū vel vulpinuz sup̄liget̄. Et ē de meis secretis d̄ quo possū multa dicere miracula qz nō opz ad alia recurrere nisi corpus sit nimis pigue. Itē ex plūere ciclamis vel cinere ei^o cūz aceto z melle fiat ēplz. z ē mirabile valde. Itē aliō q̄ferēs i dolore magno man^o z pedis z reliquaz iūcturaz sumat̄ fenugrecū z proijciat̄ in vase testeo z pijciat̄ desup̄ aceti q̄mixti cū aqua q̄tū sufficit. z coq̄tur sup̄ prunas vsqz quo dissol

uit i decōctōe. deñ pijciat̄ desup̄ mell q̄tū sufficē z bulliat. z ē me^o expta. Itē ēplz d̄ stercore vacino ē valde forte in dolorib⁹ iūcturaz z dor: si z genu. z ē q̄si meli^o plib^o alijs. Et pōt cū stercore misceri croc^o vel ciminū z flores cāomille: z herbe iue: z tūc plus valebit z opabit̄ magis. Itē si gutta sit de hūore frō crudo i gemb^o z iūcturis: tūc oppoponacū opinz bdeliū añ. ponat̄. z ē iuatiuū valde. Aliud ē ēplm Bernardi de gordōio versus finē. R. radicū lilij se. lini iusq̄mi añ. ʒ. iij. picis refinē. ʒ. j. medulle cerui z vituli añ. ʒ. ij. olei antiq̄ z cere añ. qz. ʒ. fiat emplz vel vnguētū put volueris. qz si colet̄ p̄ mediū pāni linei erit vnguētū: sin autē erit emplm. Aliud R. rubeae minoris. Ad. ʒ. herbe iue camomille añ mediū illi^o decoquat̄ i aq̄ z exbat̄. Aliō cūz rubea minori sola pōt illud idē fieri si torrefiat̄ i patella z supponat̄: vel si succus ei^o fricet̄ sup̄ locuz i estate. z ē optimuz i gutta erratica qñ aliqñ saltat de manu i pedē z ecouerso: z tunc ad alias iūcturas. Itē de galbāo oppoponaco armonia co enforbio añ. Ad. ʒ. tēpent i forti aceto z post cū cera z oleo z pice nauali qz. ʒ. pōt fieri bonuz cerotū ad resoluēdū māz i iūcturis post purgatōem. s̄z nō apponat̄ nisi i piguib^o bñ purgat: qz enforbiū penetrat ad p̄funduz. Itē si vis scire an cā sit cala vel fra: accipe farina siligis z cū aceto distēpa z pone sup̄ locū dolētē. z si dolor mitiget̄: tūc ē de cā cala. si n̄: tūc ē de fra. Itē radix cicute ponat̄ i pasta vl̄ radices multe: postea scindant̄ p̄ mediū z ponat̄ sup̄ arteticā. z certissimū ē remediū dicit Alguasim^o: z Circaistās. z ego exptus suz. Itē succ^o canl accipiat̄ z misceat̄ cū farina fenugreci z aceto modico z fiat emplz bonū valde q̄tra dolorē sciaticū z aliaz iūcturaz.

Itē 2° dolorē genuū accipe rutā viridē cū sale z melle z tere: statiz dolorē tollit dicit Constat. 9° p̄ctice sue. Cōtra sciaticā distēpet̄ sterc^o leporis cū vino calō z ēplē sciatic^o q̄si d̄spatos curat. Itē Sal. i diamidijs dic̄ qz abf. radix ebulli sterc^o capniū fursur tritici tritū cū sale z aceto i olla bulliat̄ sil z suppone z ē opti^m i cā flatica.

5° d̄z iungi locus cū isto vnguento. R. adipē marmutelle. i. marmuset z vnge gēua. i. sciam vl̄ anchā z podagrā. z oēz dolorē penit^o extirpat dicit Constat. 5° p̄ctice sue. z cū hoc q̄sumit māz z cāz qz illō raro iuenit̄. Itē si sit dolor z tumor d̄ cā fra i iūcturis vel alibi. R. vnguētū diamarte vel marciatō qd̄ idē ē: dic̄ Rogeri^o. c. d̄ fastidio vnguēti agrippe añ. qz. ʒ. misceat̄ z vngat̄ podagra z sciatica in ignē z ē optimū. S̄z si sit dolor d̄ cā fra sine tūore notabili: tē. R. vnguētū aurei z arogon añ. qz. ʒ. fiat inūctio sic p̄n^o. z est optimū q̄tra oēm guttā fritat̄. Cōtra poda-

gram spāliter. *R.* cineris cauliū quartariū vnuz
vel q̄tū vis terat̄ z misceat̄ cū arūgia noua por-
cina z podagric' vngat̄ i vna die sanat: dicit̄ Ga.
i li° suo q̄ vocat̄ speculū. z *Lōstātū* in 9° pra-
ctice p̄ategni. c. vltio. Si sit iueterat̄: tūc stercus
cicoie cū adipe porcina mixtū z inunctū sup po-
dagricos sanat si. 40. ānis passi fuerit dicit̄ *Lō-*
stātū ibidē. *Lōtra* oēm guttā siue calidaz
siue frigidā accipe cornu cerui z aufer exteriora
z spōgiosuz iterius. s. quasi i mediō incide minu-
tiz z pone i olla rudi. s. terrea. ifunde olei cōis vl-
nucis. *z. s.* postea i ple totā ollaz de vino albo z
bulliat vna die itegra. Et si vinū desiccātū fue-
rit pone aliud z bulliat: z postea dimitte reside-
re. z illud qd̄ vinctuosuz fuerit z supnatat colligat̄
z reseruet̄ z vnge locū patientē z cū pelle te-
nui cooperiat̄: z ē optima dicit̄ *Lōstātū* vbi
primus. z *Rogeri* i practica sua. Qd̄ si illud nō
curat: nocumētū ē in nervis nuclie dicit̄ *Lōstā-*
tin: z tūc d̄z spina dorsū cū eodez iungi. *Lō-*
tra guttā subitā in quacūqz pte corporis accipe
crustā panis filigi q̄ de furno exierit. z si ita non
iueneris crustā tostā ad ignez tere. deide cū sepo
vel piguedine anat̄ vel anseris eam frica z vnge
locū z crustaz suppone. *Ite* arūgia porcina ana-
tis anseris z galline simul icorpozent̄. z tūc cerā
rubeā accipe ad pōdus oīuz: addat̄ terbētia z li-
quefiāt hec oīa in patella ad lentū ignez z coque
ad spissitudinē vnguētū. z i fine decoctōis appo-
ne. *z. j.* argēti vini extincti cuz salina hoīs ieiuni
mouēdo cū spatula: icorpozent̄: z ponat̄ i co: nu z
vngat̄ gutta queuis frigida. tū illud vltimū nō
suz expert̄. *Unde* vnguētū anserinū capiat̄
z locus vngat̄ post purgationē. tū qz facit pustu-
laz puā i loco: id̄ d̄z locus interpolate iungi cuz
oleo ro. z cāomellio vl̄ laurino z dialtea. *Un-*
guētū anserinū p̄z p hos versus q̄tra oēm mām
frām. Anser sumat̄ veteran' q̄ videat̄. *Adox*
deplumēt̄ tū anser nō comedat̄. Et bñ mūdef:
a viscerib' euacuet̄. *Unctum* porciniū sepū su-
mat̄ ouinū. *Cū* pice nardinū cū gūmi sume sa-
pinū. i. serapinū: Et pice nardinū. i. z terbentina
vel oppoponacū: ponat̄ etiā armoniacū fm ali-
quos. sed primū ē certius: tū oīa valent. *Quatu-*
or hec misce z mixtis quatuor istis. *Plenā* thu-
re manū nō sit tibi iūgere vanū. Et modicū ce-
re zfectio d̄z hēre. *Que* post assant̄ cū lacte pa-
ri an cruciant̄. Anseris his vent̄ repleat̄ z uenit̄
ter. Anser vt assef̄ mox igni p̄stituet̄. *Uas* sup-
ponat̄ pinguamē vt accipiat̄. *Istud* pinguamen-
dat̄ gutte cuiqz iuamē. Anseris vnguētū valet
hoc sup omē talentū. *Cū* isto curauit vnū cano-
nicū albū q̄ fuit sciatic' per trienniū z claudica-
bat. s̄z purgauit eū pri' p vomitū z p clisteria cuz

potib' z cū pillulis sufficiēt̄. Et alios frequēt̄
cū isto solo iuni cū diuino adiutorio: qz sanat so-
lus deus langores. et maxime de isto morbo di-
cit̄ *Aldef.* qz qd̄ valet vni non valet alteri. z qd̄
valet vna die nō valet altera die. z id̄ opz medi-
cinas mutare z diuersificare magis q̄ in aliquo
morbo. z id̄ medicamīa hic pono. *Ideo* vnguē-
tū theodorici ē optimū. qd̄ est. *R.* teneritatu z su-
perioz malnaz radicū altee mercurialis añ. qz.
s. fenugreci se. lini se. maluaz añ. *z. j.* quatuor se-
minū frigidoz mūdatoz. se. citonioz añ. *z. ij.* te-
ranē z ponat̄ur in aq̄ bulliēti qer duos dies vel
post decoctionē primā aqua q̄tinue teneat̄ cali-
da. z tūc i fine secūdi diei vel i prim' tertij coquā-
tur ad zsumationē tertie ptis aque. z tūc colet̄ z
stet colatura quousqz ifrigidet̄. z mucilagies ex-
trahant̄ in quaz modicū dissoluat̄ dragagati vl̄
z. ij. arūgie anatis anseris z galline. poroz ab-
lutoz añ. qz. s. icorpozent̄ z addatur viole lib. *z.*
medulle cruris bouis vel vacce. *z. ij.* cere qz. *z. s.* fi-
at vnguētū z vngat̄ loc' dolor' leuif iuxta ignē.
Ite vnguētū meū. *R.* folioz ebuli. *Ad. iij.*
coquant̄ i aqua diu. deide extrahant̄ z zterant̄ si-
cut si deberēt comedi z p̄stent̄ i mortario z tūc
modicū arūgie porci vl̄ butiri s̄ maio z flores
genestre misceant̄ z p mediū p̄mi linei extrahā-
tur: z erit vnguētū optimū i cā frigida sicut ego
p̄bauit in vno podagrigo z sciatico pigui valde:
nec valuit sibi aliqd̄ aliud vt dixit z vocatur vn-
guētū ebulinū. *Aliud* meū. *R.* visci quercini
rubei minoris: ebuli z mediane cortic' sambuci
coquant̄ in aq̄ cāomellina fiat vnguētū querci-
nuz. est enī secretissimū. Et aliqñ vrinā ātiquā
attornatā ego misceo cū istis: z tunc ē penetrati-
uuz z zsumptiuū. Et tū loco visci quercini pōt
poni viscus alteri' arboris. z ē quoddā viride i-
ter ramos arboris. sed sicut pomoz spinosaz ar-
boz de supfluitate arboris nascēs. z per totum
annū ē viride. z h̄z baccas z grana sicut solatrū.
z folia talia q̄lia crassula maior sed sūt strictiora.
Et valet in oī gutta somētata z emplata z inun-
cta vt satis vidi. Et viscus quercin' ē optimus
in epi'. z vocat̄ ab *Aluic.* c. de corallis lignū cru-
cis. *Alia* valētia i cā frigida sūt oleū laurinū z
cāomellinū. sed in cā calida rosaceū z nenufari-
nuz. z in dolore maxio oleū iusqami. tū ē vnum
spāle qd̄ vocat̄ oleū vesptilionū. *Deide* accipe
aristo. toste radic' lilij añ. *z. ij.* oīa bene trita bul-
liant̄ in oleo antiquo z cū isto iungat̄. *Ite* oleuz
in quo vipa vel serpēs decoquat̄ sanat sanitate i-
tegra dicit̄ *Aluic.* in 3°. *Ite* oleū de costo cū sto-
race vel assa optimū ē. *Ite* in gutta frigida z i
hoie pingui z i gutta inodata z idurata valet pe-
troleū. z est oleū benedictū factuz de laterib': tū
fetidū

setidū ē s; sūme penetratiū. Itē i gutta indura
ta valet oleū cāomillinū i quo coquātur flores
iacinti crescētis i cāpis. 7 voco istud oleū iacinti
nū. In tumore 7 dolore iūcturaz fricētur cū
oleo 7 sale diē Ras d' dolorib' iūcturaz. q; rōe
fricationis pori apiuntur. rōne salis supfluitates
glumūtur. 7 rōne olei sedant dolores 7 mitigāf.
7 istō feci frequēter 7 ē cōe 7 leue. Itē oleū vul
pinū ē medicamē vltimū ad artetica 7 podagrā
7 dolore renū 7 dozi qd ita fit. Accipe vulpē ite
grā iteriorib' abiectis pone i vase 7 funde d'sup
aq' fortis vl' aq' maris vl' aq' false artificiali facte
lib. viij. coq' lēto igne cū sal. ʒ. iij. vsq' ad ʒsum
ptionē aq'. deīn. p'ice i vase 7 pone sup ipz arte
misse aneti añ. q; ʒ. 7 decoq' vsq' ad aq' ʒsumptio
nē 7 administra. c. n. laudabile admirabile dicit
Alde. i. antidotario suo vsus finē. Itē oleū de
ranis ʒfert' dolori artetico 7 podagre cale. 7 inū
git i febr'ib' inflāmātib' 7 facit somnū qd sic fit.
ʒ. ranaz aquaticaz capitib' tractis lib. j. 7 fūde
sup eas i vase vitreo terreo vitreato stricti orifi
cij. olei sisamini. vl' q; illō n' hētur cōiter. olei de
lino quo vtunt' tictozes: s; aliquāl' fetet: lib. iij.
obtura orificiū vasis 7 decoq' lēto igne quousq;
dissoluātur capita. 7 a vapore eaz caueat. 7 cum
totū coctū fuerit dimittat' isfari 7 recōdat' i vase
vitreo 7 liniatur cum penna.

6° fiat fomētatio post istā ad māz ʒiunctā re
soluēdo sic. ʒ. maiorane folioz vite folioz lau
ri añ. ʒ. anisi maratri petrosilij vl' vini lib.
ʒ. aq' qd sufficē 7 bulliat siml' 7 fiat fomētationes.
Aliud qd cōiter facio 7 inuenio sufficere. ʒ. ci
mini. ʒ. j. sumitatu vrticaz grecaz vl' maioz in
estate vl' rad. eaz. deīn i hieme ptē modicā. ʒ. q;.
ʒ. salis. ʒ. j. vl' ʒ. decoquat' cū vrina. cū isto pōt fri
cari vl' lauari vl' fomētari loc' dolēs. 7 āteq' isfri
gidef' d' siccef' 7 iterato fiat sicut pri'. vl' pōt pānus
line' itingi 7 supponi morbo. Urina et p se est
bona i oī tali dolore: plus tñ valet i cā fra. Et si
vrina sit ātīqua 7 decocta cū camomilla pp fetō
rē plus valebit vl' cū herba iue. Et cum isto cu
raui vnū senē carnosuz q patiebat' guttā i pedi
b' 7 manib' nec potuit pati q' aliqs eū tāgeret.
nec ipemet poterat surgere nec se mouere quo
usq; istā hūit medicinā 7 tūc inuit 7 eqtauit. Tñ
ego ordinaui sibi vnū clistere 7 leuissimā purga
tionē cū agarico 7 cass. 7 sene 7 herba iue. Et tūc
scribit: Si capias inā guttaz tollet tibi viuā.

7° fiat balnea d' eisdē d' quib' fūit fomētatio
nes vl' fiant sulphurea vl' salsa: tñ i pticulari bal
neetur i aq' vbi formice pauce 7 oua ipaz 7 ter
ra eaz fuerint cocte. s; n' diu moref' ibi mēbz ʒ s;
exeat 7 tūc tergat' 7 inūgat' cū oleo ro. vl' camo
mille 7 tūc tergat' cū pāno aspero itincto i uria 7

guttā ātīq' despatā sanat. Itē post purgationē
corpis sufficēter balneet' mēbz dolēs in aq' vbi
vulpes decoquātur 7 carnes supponātur p ali
qd tēpus. h. n. curat palefūm post purgationem.

Et pellis silr vulpina supposita in vtroq; mō
valet si sit d' cā fra. Itē balneū fiat d' luxiuo fa
cto d' cinerib' vitū aquaz 7 restis allioz 7 statiz
p' fomētēf' cū vino decoctōis rute. 7 ē eertū. Tñ
cū aq' cala dulci lauare loca guttosa malum est.
similr loca paraletica. Et si cū alijs aqs. s. ther
maz vl' alumiosaz statiz tergat' loc' 7 exsiccetnr
ne aq' remanēs redeat ad frigiditatē: iuuat. Itē
i cā calida d' ros verbena herba iue 7 sol. vitis 7
iusquiami pōt fieri balneuz vl' spongia vel lana
non lota imponi 7 superponi 7 est optimuz.

8° fiat dolore sedantia sēp qñ paties non pōt
tollerare i p'icipio morbi i cā cala si ʒpetat. acci
piat mucilago fenugreci seminis lini 7 igrossen
tur cū ros. 7 igrossenē sicut mel 7 i cā valde cala
addat' istis mucilago psilij 7 ē optima me' in oī
dolore. 7 ē de secretis meis. 7 voco eā aureā ioā
nis. Itē valz in oī tēpore morbi s; spālis ē i p'ri
cipio d' fenugreco contrito subtilissime cū aceto
pmixto cū aq' sup qua ifundat' mel 7 coque vsq;
ad spissitudinē 7 cū pāno lineo loto misceatur 7
dimittat' ibi duob' aut trib' dieb' 7 succurrat
exsiccatōni ei' si exsiccef' sup locū cū oleo ro. su
pinfuso. Itē qñ dolor ē valde vehemēs ē pla
stret' cū caulib' recētib' 7 apio vl' cū cinere cau
liū 7 adipe porci cū oleo d' camomilla 7 cera mo
dica facto ceroto. Similr fiat medicina q' valet
in omni cā q' dicta ē i curatiōe cale gutte.

9° vidēduz est de ʒfortantibus mēbz mā
dans 7 cui mandaf. ʒ. ossiuz adustozū nucleo
ruz auellanaz torrefactaz saume restebouis añ.
ʒ. j. mastice thuris draganti gūmi arabici ros.
añ. ʒ. ij. glutinis pisciuz 7 alterius glutinis auuū
vel se. citonioz qd sufficit: vel oui albumen cuz
bolo modico 7 fiat ēplastrū inter mēbz mā
dans 7 cui mādat' s. super mēbz egrū ne de
scendat materia. Item cum thure 7 mastice 7
ros 7 artetica ʒsolida maiori 7 albumine potest
fieri optimū strictozū i pposito. Itē d' balau
stijs psidijs glādibus vel folijs quercus vel ma
stice potest fieri strictozū bonū i pmissis.

10° 7 ē vltimo de cāterijs 7 cutē rumpenti
bus. Accipe lac acetosuz 7 decoquatur i eo crus
porci salsum de batone. vel' capiatur coxa 7 de
coquatur bene in lacte acetoso. 7 facta ʒfectione
vinctuosa ablatis ossibus ponatur super locum
doloris iūcturaz 7 tūc scindef' crus per se 7
exibit virulentia 7 aquositas. 7 tūc post curef'
vulnus cuz vnguento nigro dicto in capitulo d'
idropisi. Itē de se. sinapis 7 nasturcij 7 stasifa

grie pietro 7 sale potest fieri vesicatio. 7 tunc ve-
fice apiantur 7 cuz exsiccatio curatur sicut cum
ros 7 olibano puluerizatis simul. Itē sterco
caprinuz cū aceto facit q̄tuz sinapis. Itē pos-
sunt fieri illa que dicta sunt caplo de idropisi.
Itē cuz auro ardente vel cū ferro potest fieri
cauterizatio: prius tñ positi ibi oleo 7 sale. s; nō
psundetur nimis ppter nervos ibidez exites.
Itē vngatur locus cuz succo cepaz 7 asperge
desuper puluerē piperis nigri 7 liga desup spō-
giaz infusaz in vino decoctōnis cimini. sic eis cō-
sumitur 7 attrahit humor nociuus. radix enule
bene trita super locum ponatur.

Cura gutte melācolice

Modo de gutta mlica ē vidēdū. digerat mā
sic. ℞. herbe lilij enule lapacij acuti añ. pte. j.
camedreos cāepitheos thimi scolopēdrie herbe
ine artetice maioris betonice saluie origani añ.
℞. j. succi borraginis buglo. sumiterre scabio
se melisse. lapacij acuti añ. q̄. s. polipodij q̄. j.
amfi cimini añ. ℞. j. radicz capparis cinamomi
3. ij. cuscute. ℞. j. folioz borraginis epithimi añ.
℞. j. sene. ℞. j. mirabol. idozum. ℞. s. agarici. 3. ij.
liquir. q̄. j. mell. q̄. s. fiat due partes potus 7 la-
xatiua ponantur in ifuso. 7 tūc post digestionē
factā post tertiu diem clarificet illud laxatiuū 7
deē quolibz die. 3. j. hermodactil. in potu cū mo-
dico zizib. vl' cum ierarufini. 7 potest acui cum
hermodactil 7 lapide lazuli abluto 7 prepatato ad
pōdus. 3. j. deñ stuphet loc^o cū decoctōe camo-
mille mellilori herbe iue feniculi 7 solide maio-
ris 7 minoris 7 cū radice lilij. deñ tergať locus
7 inūgatur cū oleo 7 cāomilla 7 laurino vl' mar-
ciaton. 7 cū adipe vulpis inūgaf 7 cuz decoctōe
vulpis somēteť. Deñ fiat ēplastrū vl' cerotuz
diateseron. qđ valz ad nodositatē 7 ad oēz duri-
tiē. ℞. cere atique terbetie añ. q̄. s. olei irini vel
de lilio añ. ℞. iij. isopi hūide. i. viscositatis lane
nō lote pri^o. deide decoq̄ 7 qđ supnatat colligaf
7 tē 7 illa capiāt. ℞. ij. s. 7 fiat vnguētū. c. n. opti-
mū vt pri^o 7 apatib^o duris dictuz 7 ipō ē aliq̄lī.
Deñ ēplastrū diaglon dissolutū i oleo camo-
millino supponaf. Itē ēplastrū qđ lenit duri-
tiē 7 nodositatē iūcturaz 7 lenit pect^o 7 habili-
tat materiā ad expulsionem. ℞. cere citrine q̄. j.
medulle cruris vacce adipis anatis galline mu-
cilagis altee 7 mucilagis fenugreci ptes zueniē-
tes: olei 7 lilio pte. j. isopi hūide q̄tuz 7 mucila-
ginib^o 7 terbetine modicū si vis. 7 est mirabilis
effect^o. Itē armoniacū dissolutū i aceto idē fac.
deñ vtať p^o diagalāga 7 rosata nouella.

Cura ex vētositate

Si do-
lor sit

ex vētositate tūc accipiat aristo. ro. gētiana ruta.
origanū calamētū anisuz maratruz castoreū de-
coquāt 7 fiat cū melle sirup^o: tñ ē amar^o. Silr
pōt fieri 7 istis somētatio aut ēpluz aut vnguē-
tū 7 vtať diagalāga diacmino cōtra vētositatē.
Deñ vngaf loc^o i oi cā cū triaca vl' cū balla-
mo si sit diues in cā fra. Si sit paup inūgaf cum
oleo amigdalaz qđ valet in vētositate aut sibilo
auris. Et silr oleū 7 nucib^o valet optime. Lōse-
ctionē ponit. ℞. Desue in antidotario suo.

Cura membri cōtracti

Circa curam mēbri p̄cti sciēdū qđ accipiat pellis
ouis hora qđ excoziat 7 ponaf sup ipz 7 liget sup
ipz cū lacte vaccino: ē summū remediū. S; si sit
p̄ctio 7 replone sic i spasmō: tūc o; cūare māz 7
facere eos sudare i furno calō aut i fouea ignita.
7 qđ valēt 7 tra spasmū dicent ifra. Itē si sit 7 vē-
tositate cureť cū 7suptimis vētositātū sic cū pari-
taria ruta 7 vrina. Si sit 7 siccitate: tūc cū oleo
amigdalaz dulciū. 7 ē ēt optimū. Silr 7 i spas-
mo sicco. Ultimo si ista nō 7serūt. qđ absit. fiat
clistere acutū i quo ponant illa qđ excoziat vl' at-
trahūt sāguinē. Et dicē Aui. qđ tūc erit cura cō-
pleta. sed ego plus tētani in illo canonico albo.
℞. nasturcij cētauree minor. añ. q̄. s. succi por-
ri q̄. s. sellis vaccini q̄. s. piretri radicz cappa-
ris añ. 3. j. rubee maioris 7 minoris añ. 3. ij. colo-
q̄ntide vl' j. vl' s. vl' ponant grana ei^o 7 decoquāt
illa i decoctōe vl' elixatura pisciū salitoz 7 fiat cli-
stere 7 inijciat 7 exhibit sāguis. 7 ita fac colloqui-
tida sine alijs. 7 tūc si sit arsurā magna cū clisteri
cōi i quo ponaf olei ro. ℞. iij. arsurā mitigare o;.
Deñ i cā cala ponaf sup locū surfur cuz aceto
calectatum. in causa frigida cum vino.

Preseruatō ab illa ar-

tetica fiat cū flo^o aut farmatia i vere s; documē-
tū ℞. Hipp. 6° pti^o aff. Quibuscūq; flo^o 7 farma-
tia zuenit hos flobotomare i vere aut farmatiā
tare zuenit. Fiat igit^o 7 sāguinē 7 colaz flo^o in
vē 7 media^o: deñ 7 saphena extiori sub canilla
pedis oppositi loco dolēti vl' cōsuetō dolore vel
7 vena poplitis. Et si timeť 7 se. slatica tūc ca-
piat aristo. ro. 3. ij. aliquoties i vere 7 i hieme: 7 tē
puitaf proxim^o ei^o supposito bono regie. Si ti-
meť 7 mlia vtať herba ine cū camedreos siue in
pulvere siue i sirupo. 7 aliqñ vtať gētiana: qz in
omibus presupponit bonū regimē. Itē 7 dicta
sciēdū qđ i cā cala dz vti carnib^o porcinis macris
7 vitulinis elixis 7 7siccatis modicum auferēdo
ptē adustā s; nō cū pipe imo cū agresta: vl' pparēť
cū brodio carnis bouine vl' caponis. S; i cā fra
dz vti assis 7 frixis 7 vino grosso. nō tñ debēt esse
ita

ita grossa nec i tãta q̄titate q̄ d̄struat̄ digestiua
s̄z d̄z eē substantiãl̄ dieta i substantia z q̄litate. nec
valēt p̄sces hic nisi lãprenule cuz gelatina bona
z p̄chia z luci^o cū salua z betonica z isopo. Si
cã sit m̄lica t̄nc valēt elixa facil̄ digōnis sic galli-
nã capōes caro hedina agnina z potagiũ d̄ boz-
ragine buglosa malua z petrosilio. bibat̄ vinum
bñ limphatũ cū aq̄ calã. Caueãt oēs isti a bal-
neo aq̄ calẽ z sup̄ oia vitēt coitũ z caueãt̄ a frigo-
re z exercitio imoderato z a dormitōne dici z i-
mediate post cibũ. Caueãt et a guttosis q̄ enu-
merata sũt p̄ri^o i. c. d̄ causis hui^o morbi z vtãtur
facile digestibilib^o i sp̄c̄b^o fris. z i sp̄c̄b^o calis si ta-
lia capiãt sint in pua q̄titate z raro: tñ pauca vel
nulla vl̄ rara cena. et potu et serotino nō vtant̄.

De variolis. Capitulum 4^m.

Ariole dicuntur qua

si varie ipaz cutē legētes qz i cute diuer-
sas ptes occupāt apostemãdo z ificien^o ex sãgui-
nis corruptiōe causate z p̄ b̄ differūt a morbilli z
p̄ntill. Ad morbilli sũt pua ap̄ata i cute de cola-
gnãta z sũt diminutiũ morboz ap̄atu z qz mi-
nus d̄ loco occupāt rōne acuitat̄ materie colice.
sunt eniz in re variole materie colerice z pustule
paruissime. S̄z p̄ntilli sũt ifectōes cōmuniē
sãguinee sic si eēnt d̄ mordicatōe pulicis s̄z morã
tur q̄tinue. Et p̄ntilli s̄t duplices magni z pui.
d̄ p̄uis mō dixi. S̄z magni sũt ifectōes late ru-
bee z obscure i tibijs paupuz z q̄sumptoz iuxta
ignē d̄scalciatē sedētũ q̄si q̄tinue z vocãt̄ aglice
mesles. Ex istis p̄z diffinitō variolaz q̄ s̄t ap̄a-
ta pua vl̄ pustule pue i cute apparētia: in colore
vt plurimũ rubea: ad carnē aliquãl̄ se p̄sũdãtia
z totũ corp^o ificiētia: ex corruptiōe sãguinis men-
strui pueniētia: cursu malaz crisiũ currentia q̄s
añcedit vt plurimũ febris q̄clusa z putrida. i. cō-
tinua sãguinea. z eodē mō d̄ morbilli. s̄z q̄dã sũt
minores z de colera.

Cause. Cãs haz egritudinuz dic̄ Haly
b^o qdē zc. qz nã expellit totã sup̄fluitatē febris sã-
guinee vl̄ q̄tinue colice i hōie i q^o sangl̄ mēstru^o
manet vl̄ corrupt^o sanguis ebullit̄ ad sup̄ficiē
corpis z generãt̄ ex ea variole z morbilli qz sũt
d̄ sãguine mēstruo dic̄ Auer. c. d̄ morbilli qz nul-
lus euadit qn̄ icurrat variolas. Et sunt yba sua
ista p̄pea qz oē mēbz h̄z vtutē expulsuã mādã-
tē alti vñ sũt variole z morbilli. z pp̄ b̄ nullus
euadit ab istis duob^o qz puenit a mala mã fixã i
cibo ebriõnis. s. i. sãguine mēstruo. z iō sequit̄ vt
plimũ febrē q̄tinua sãguinea. Et accñtalr gnãnt̄

si fiat q̄ceptio i tpe mēstruoz. z tunc raro euadit
tal̄ lepra vel morbũ tribilē. Silt̄ generant̄ ex ci-
bis z h̄uõz d̄ facili ebullit̄ sic sãguine aia-
liũ z brodio. Silt̄ ex cibis aquosis postq̄ sumi-
tur calidũ sic p^o lac accipiat̄ vinũ z p^o fruct^o acci-
piat̄ zinzib. z p^o pisces allia z cepe cū eis qz h̄ fa-
cit ebullitiōnē. Et coit^o cū muliere mēstruosa z
comestio carniũ bouinaz vl̄ potatio vini plimũ
vl̄ ceruise noue z dimissio stomie. Et q̄tingit
aliqui qz hō variolat̄ bis: qñ p̄ria vice ñ totalr ex-
pellit̄ mã. z cū hō comedit sic^o frequēter qz ipse
expellit̄ mãz ad ex̄. Silt̄ pestilētia aeris facit ad
gnãtiōnē eaz. Et iō q̄plo calã z h̄uida plus in-
currit eas q̄ sicca z etas ifãtie z pueritiē z aliqui
adoloscētie q̄ iuuetutis vl̄ senectutē qz i senectu-
te ñ sit nisi i cã forti. z i regiōe calã z h̄uida. s̄z in
d̄crepitis nũq̄ sũt vt dic̄ Isaac 5° febrũ. Et tē-
pus ani sic i vere plus sũt q̄ i hieme z plus i au-
tũno z in fine eius qñ p̄cessit estas calã z sicca: z
autũnus e calus z sicca vl̄ h̄uidus. Silt̄ i tpe au-
strino plus q̄ i alio tpe. z statio sub sole calõ facit
ebullire sãguinē z inuat ad gnãtōez morbi illi^o.
Et s̄t. iiii. sp̄cs eaz. s. sãguinee z s̄t late rubeę. colli-
ce z s̄t rubeę acute z p̄ugitiue ñ valde late. fla-
tice s̄t albe z late. m̄lice s̄t nigre vl̄ violaceę vel li-
uide vl̄ virides s̄m qz m̄lia e. qz mã eaz est nãlis
vl̄ adusta magis vl̄ min^o. Hic tñ notãdũ vl̄-
teri^o qz variole ñ sũt i fetu in vtero materno pp̄
b̄ qz i eo calor e obtusus z iō ñ fac̄ ebullitōez. z
qz vtus nãlis e circa aliud itēta. s. circa formatōz
mēbroz. 3° pp̄ d̄fectũ em̄ctorioz. 4° qz a ca-
lore matrici q̄seruat̄ sãguis ille mēstru^o nec ebul-
lit nec corrupit̄. Itē notãdũ qz nō e necesse om-
nez hominē icurrere variolas s̄ Isaac 5° febrũ
dicat̄ h̄. s̄z sic itelligi qz aptitudinalr icurrit eas
q̄libz pp̄ sãguinē mēstruũ remanētē in fetu post
ptũ. qz nisi expellat̄ p̄ vrinã vl̄ egōes vl̄ sudores
vl̄ s̄botomiã hō icurrit actualr eas vl̄ suspect^o
erit plus qz alijs d̄ lepra. nisi ita sit qz q̄cept^o fuerit
i muliere munda. s. sana p^o fluxũ mēstruoz. z qz
p̄z sit san^o z boni regim̄is. z set^o sit bone q̄plõnis
z moderat^o ñ gulose viuēs nec iordiate. qd̄ e ra-
ro. qz ñ itēdũt nisi comedere vt d̄z 2° p̄no. Itē
notãdũ qz variole s̄t duplices. pp̄rie z iproprie.
pp̄rie sũt q̄ sũt ex sãguine mēstruo ebullitē ite-
ri^o: z ille maxie sũt i pueris. Alie sũt iproprie q̄
sũt ex cibo corrupto attracto ab iteriorib^o ad ex-
teriora a calore exteriori forti: z tales p̄nt fieri in
oi etate sic z scabies p̄t. Et iō dic̄ Aui. 4° casũ.
qz alũ homo variolatur bis. semel pp̄rie. z 2° im-
proprie vt dictum est satis.

Signa Si variole sũt d̄ sãguie tñc sũt
sup̄ acute z iferi late: cito ma-
turãt z i sanie q̄uertũt. s̄t. n. salubres: qz mã eaz